

JAINSITE E-BOOKS LITERATURE

**JAIN HISTORY • JAIN GRANTH • JAIN SUTRA
JAIN VIDHI • JAIN STORY • JAIN ASTROLOGY**

And Many More Books in Gujarati, Hindi & English

જैનસાઇટ ઈ-બુક્સ લિટરેચર ના સંપૂર્ણ લાભાર્થી

શ્રી શૈવાભૂર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, અંધેરી (પૂર્વ)

પાર્શ્વદર્શન બિલ્ડિંગ, ડૉ. સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણા રોડ,
(જુના નાગરદાસ રોડ), અંધેરી (પૂર્વ), મુંબઈ - 400 066.

www.jainsite.com

Blessings : **P. P. PANYAS SHREE NIPUNCHANDRA VIJAYJI M. S.**

Inspired by : **MUNI BHAGYACHANDRA VIJAYJI M. S.**

Created by :

E-mail: info@jainsite.com • Tel.: 09867711171

॥ॐ श्री शंखेश्वर पार्श्वनाथाय नमः ॥

जैन ई-बुक्स ना संपुर्ण लाभार्थी
श्री शेत्काम्बर मूर्तिपूज्ञ जैन संघ, अंधेरी (पूर्व)

श्री शंखेश्वर पार्श्वनाथ जैन मंदिर

॥ ઊં શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથાય નમઃ ॥

દ્રસ્ટની નોંધણી નં. F-4210 (BOM)

સોસાયટીની નોંધણી નં. Bombay 381/1976 G.B.B.S.D.

શ્રી શૈતામ્બર મૂર્તિપૂજક જેન સંઘ, અંધેરી (પૂર્વ)

પાર્શ્વદર્શન બિલ્ડિંગ, ડૉ. સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણા રોડ, (જુના નાગારદાસ રોડ),
અંધેરી (પૂર્વ), મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૬૮.

પ્રસ્તાવના

અનેક પરમોપકારક આચાર્ય દેવ જ્ઞાની, તપસ્વી મુનિરાજ, સેવાભાવી સાધ્વીજી ભગવંતોના અભિતિય-અદ્ભૂત-અવર્ણાનીય આશીર્વાદથી તથા મહાપવિત્ર મંત્રોચ્ચાર અને વિદ્યિ વિધાન દ્વારા સ્થાપિત આકર્ષક અલૌકિક અને અનેક મનમોહક રૂપમાં ભગવાન શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજી મનોરમ્ય, નેત્ર દિપક લાવણ્યમય પ્રતિમાજીને મૂળનાયક તરીકે બિરાજમાન કરેલ દેવવિમાન તુલ્ય તીર્થસમ જિનાલય એટલે મારું-તમારું અને આપણા સહૃદુનું શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથજીનું શિખરબંધી જિનાલય તથા ધીર-વીર-ગંભીર-સરળ-ભક્તિ-ધાર્મિક પાપભીર દાનવીર અને ઉત્તમોત્તમ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓથી બનેલો રૂપમાં તીર્થકર તરીકે ઓળખાતો શ્રી શ્રી. મૂ. જૈન સંઘ, અંધેરી (પૂર્વ) એટલે અમારો શ્રી અને સરસ્વતીથી સભર બનેલો વિનયી-વિવેકી અને ગુરુભગવંતોનો કૃપાપાત્ર બનેલ ચારે તરફ એ દશો દિશાઓમાં જૈનમૂળ જ્યાતિ શાસનમૂળ ની યશોગાથા નો વિજયદોષ ૧૪ રાજલોકમાં ગુંજતો કરનાર એટલે અમારો શ્રી શ્રી. મૂ. જૈન સંઘ અંધેરી (પૂર્વ) અનેક નાના મોટા ધાર્મિક અનુષ્ઠાનો કરનાર શ્રી સંઘોને મદદરૂપ બનનાર, અનેક પાંજરાપોળોને સહાયભૂત થનારો અનેક સાધુ-સાધ્વીજી ભગવંતોના વૈચાવચ્ચયમાં સદાય અગ્રેસર, ગૃહ જિનાલયમાંથી શરૂ થયેલ આજે ઉત્તુંગ ગગનચુંબી આકર્ષક શિખરબંધી જિનાલય જેમાં દેવ-દેવીઓની દેવકુલિકાઓ શોભી રહી છે. શ્રી સંઘમાં કાયમી આયંબિલ ખાતું-બે બે પાઠ્શાળાઓ, જ્ઞાનભંડાર એટલે શ્રી સંઘ શક્તિનું નમૂનેદાર નજરાણું કહેવાય.

યુગાદિવાકર પ. પૂ. ઉપકારી ગાંધીજિના નાયક આ. ભ. શ્રી વિજય ધર્મસૂરીશ્વરજી મ. સા. ની શુભ પ્રેરણા. માર્ગદર્શક તથા તેમની શુભ નિશ્ચામાં નિર્ભિત અને સ્થાપિત શ્રી જિનાલય તથા પ. પૂ. શતાવધાની આ. ભ. શ્રી જયાનંદસૂરીજીની પ્રેરણાથી તા. ૪-૪-૧૯૭૬ માં શ્રી સંઘની સ્થાપનાના સુંદર વિચારોનું બીજ આજે ઘેઘુરો ઘટાદાર વૃક્ષ સમાન બન્યો છે. ચમત્કારી અને અલૌકિક મૂળનાયક શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવાનના દર્શન કરીને જૈન-જૈનતરોની દ્રષ્ટાઓ ફળીભૂત થઇ છે.

નિસહાય-અભોલ બનેલા ટોરોની અને પાંજરાપોળોને અમારા શ્રી સંઘે ઉદાર હાથે મદદ કરી છે તથા હાલમાં કેળવણી ક્ષેત્રે, મેડીકલ ક્ષેત્રે, સાધ્વિક ક્ષેત્રે, અનુકર્પા ક્ષેત્રે પણ શ્રી સંઘની જ એક શાખા શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ફાઉન્ડેશન દ્વારા આર્થિક સહાય ચાલુ છે.

શ્રી શ્રી. મૂ. જૈન સંઘ વતી

પ્રમુખ

નકાતા ગ્રહોણી શાંતિ અને તોળાથી લાભાલાભ
થવા માટે પહેરવાળાં નંગોણી સમંજ સાથે.

ગ્રહો અને રનો

મિલો પ્રેમરાજ

પરવાલ ક્રિકેટ

દુર્ગા

JAIN SITE .com

બેનમ્ જાયતી રાસનામ

દુર્ગા

પ્રદીપ

મીથાન

મીઠી

મિલો પ્રેમરાજ

પરવાલ

દુર્ગા

પરવાલ

દુર્ગા

માધુરીક

ગ્રહો અને રત્નો [ભાગ ૧-૨ સાથે]

દેખડો : જૈન સાઇટ
શ્રી ગજેન્દ્રાંકર લાલશાંકર યાંત્રિ
શ્રી રમાશાંકર મુક્તાશાંકર નેધી .com
જનમ જ્યાતિ શાસનમ्

શ્રી હરિહર પુસ્તકાલય

બુક્સેલર્સ એન્ડ પણ્ટશાસ્

ટાવરરોડ સુરત.

: પ્રકાશક :

શ્રી હરિલર પુસ્તકાલય વતી
જ્યાંતીલાલ વિદ્વયદાસ અહેતા
દાનર રોડ . . . સુરત.

© શ્રી હરિલર પુસ્તકાલય

કિમત : રૂ. ૩૫૦

: મુદ્રક :

ધી. અશોક પ્રિયરી વતી
બી. એ. એ. નિકાલ,
ચૌથા પુલ . . . સુરત.

• પ્રદીપાળા •

આ ધૂનિક સમયમાં દુનિયામાં ભાણુસેને દરેક બાખતથી મુખીઅતો અને ઉપાધિઓ અનુભવવાનો જ સમય જાણ્યા છે અને તેથી તેઓ હોડાહોડ કરી મૂકે છે. જુદા જુદા જોપીએ અને માંનિકો તેઓ જીજાતની સંકાલ આપે છે અને આ રીત તેઓ પોતાનાં નાણુંનો દુર્ઘટ્ય કરે છે.

જેનમ् જ્યતિ શાસનમ्

અત્યારના કટોકદીના સમયમાં ચોડા નાણુંનો ખોટો ખર્ચ પણ ભાણુસને ધણી ઉપાધિમાં મૂકી હે છે. જો ભાણુસ પોતે જ પોતાની નાણી પણિસ્થિતિનો વિચાર કરે અને તેના માટેનો યોગ્ય ઉપાય ગોપી કરે તો તેના નાણુંનો દુર્ઘટ્ય થતો અનુકે.

આ પુસ્તક જાહેર જનતાને ખરેખર ઉપયોગી થાય તો તે માટેની અમારી મહેનત સંદર્ભ ગણુંશે કારણું કે આ પુસ્તકમાં અદૃષ્ટ રે નડતો જગ્યાવો અને તેના માટે શું ઉપાય કરવો તે આપવામાં આવ્યું છે.

અંતમાં આ પુસ્તકને દરેક આવકારનો જ એવી આરા સાથે,

—લેખકે।

અ.....તુ.....કે.....મ.....ગ્રિ.....કા

ક્રમ	વિષય				પાઠ
૧.	મંગળ	૬
૨.	સૂર્ય.....આવમણી	૧૦
૩.	ચંદ.....મોતી	૨૧
૪.	મંગળ.....પરવાળું	૩૭
૫.	જુઘ ... પાઠું	૪૭
૬.	શુકુ.....પોખરાજ	૫૫
૭.	શુકુ.....હીરો	૬૪
૮.	શનિ.....નીલમણી	૭૩
૯.	રાષ્ટ્ર.....ગોમેદ	૮૧
૧૦.	કૈતુ.....લસધિયો	૮૮
પરિશિષ્ટ-૧		૧૦૩

જૈન સાઇટ

JAIN SITE

જૈનમ् જ્યતિ શાસનમ्

૧.	અહોનાં નંગ અસર કરી શકે છે?	૧૦૫
૨.	કૃયા અહોનાં નંગ પહેરવાં?	૧૦૬
૩.	નંગ કઈ આંગળાએ પહેરવાં?	૧૧૭
૪.	કૃયા ધાતુની વીઠીમાં નંગ પહેરવું?	૧૨૧
૫.	કૃયા અહનું નંગ નક્કી કરવું?	૧૨૭
૬.	જીવનદાતા અહ ને સંરક્ષાર અહોનાં નંગ	...	૧૨૨
૭.	નંગ પહેનારે પાળવાના નિયમો	૧૩૪
૮.	સૂર્યતું નંગ	૧૩૬
૯.	બરાં અને બનાવડી નગો	૧૪૧
૧૦.	નંગ પહેરવાની પ્રથા	...	૧૪૭
પરિશિષ્ટ-૨		...	૧૫૩
પરિશિષ્ટ-૩		...	૧૫૪

મંગલ

અહ્મા સુરારિ ચિદ્પુરાંતકારિ
 ભાતુઃ શારીભૂમિસુતો યુધચ્છ
 શુરુચ્છ શુકેઃ શાનિ રાહુ કેતવ:
 કુર્વાનું સર્વો શુલમંગલાનિ ॥

પૂર્વાંગઃ અહ્મા, વિષણુ, મહેશ તથા સૂર્યાદિ નવે અહો જેમકે
 સર્વ, ચંદ્ર, ભંગળ, યુધ, યુડુ, શુક, શાનિ, રાહુ તથા કેતુ આ સધળા
 દેવતાઓ અને અહો અનેક પ્રકારે શુલું તથા કલ્યાણ આપનારા બનો.

સૌ ડોઈ જાણે જ છે કે માણુસ આત્મના, અરે પ્રાણી માત્રનાં
 જન્મમરણ તથા જીવન તેના કર્માના આધારે જ વિધિએ નિર્માણ
 કરેલાં છે. હરેક વ્યક્તિ તેમજ સ્થાવર તથા જંગલ એવા પ્રત્યેક
 પ્રાર્થામાં તેના પૂર્વ કર્મના આધારે અમુક તરવો વિરોધ પ્રમાણમાં
 અને અમુક તરવો એથા પ્રમાણમાં હોય છે. પંડિતો કહે છે કે
 ‘જ્યોતિપં નયનં રમતમ્’ અર્થાત् જ્યોતિપ એ આંખ છે. આપણે
 એમ કહીએ છીએ કે અમુક વ્યક્તિને અમુક અળ નડે છે. પરંતુ
 ખરેખર તો તેને ડોઈ અહ નહોં જ નથી. પણ પોતાના પૂર્વકર્મના
 પરિપાકૃષે તે વ્યક્તિમાં તે અહતું તત્ત્વ એણું થયું હોય છે. આ
 તત્ત્વની આમાને પૂર્ણ કરવા માટે આપણે પ્રયત્નો કરીએ છીએ. આ
 પ્રયત્નોમાં દેવી પ્રયત્નો તથા માતુફી પ્રયત્નોનો સમાવેશ થાય છે.
 દેવી પ્રયત્નો મંત્રશક્તિ દ્વારા કરવામાં આવે છે. મંત્રશક્તિ પણ એક
 પ્રકારતું વૈગાનિક સાધન જ છે. શાખણી વ્યાપક અસર તો આપણે
 બધા જ જાણુણે છીએ. અને એ રીતે મંત્રોમાં અમુક પદ્ધતિથી
 અ. ૨.-૧

ગોઠવેલા વર્ણુક્ષિરો અમુક જ પ્રકારની અસર ઉત્પન્ન કરીને વ્યક્તિનો અમુક તરવો પૂર્ણ પાડે છે.

થીજી શક્તિ તે માતુધી પ્રયત્નો. માતુધી પ્રયત્નો માટે આપણે અમુક પદાર્થોનું સેવન વધારીએ છીએ અથવા અમુક પદાર્થી કે જેનું આપણે કરી સેવન ન કરતા હોઈએ તે પદાર્થોનું સેવન આપણે શરૂ કરીએ છીએ. આ પદાર્થોમાં અમુક પ્રકારનાં અનાજ, રત્નો તેમજ અમુક રંગની વસ્તુએ વિગેરનો સમાવેશ કરવામાં આવે છે. આ રીતે સેવન કરવામાં આવતી વસ્તુએ જે પ્રકારનું તરવ પૂરું પાડે છે તે નાચ અમુક અહેના આધિપત્યમાં ગણ્યાતું હોય છે. અને તેથી આપણે જે અહીની આરાધના કરીએ છીએ એમ ગણ્યાય છે. વળી જ્યોતિષ મારદ્ધત આપણે તે જ અહીની વિપરીત રિચ્યતિ જોઈએ છીએ અને તેથી તે અહું નબળો છે એમ ગણ્યાએ છીએ.

આ રીતે અહો તરથા રત્નોનો સંબંધ તેમજ અહોનો અમુક ખાસ પ્રકારના રંગ તરથા અમુક અનાજ સાથેનો com સંબંધ આપણે આનીએ છીએ.

આમ આપણે જ્યારે રત્નોનો ઉપયોગ અમુક ખાસ પ્રકારનું તત્ત્વ મેળવવા માટે જ કરવા ધર્યીએ તો આપણે સર્વ પ્રથમ તે રત્નોને એણખાના પ્રયત્ન કરવો વધારે જરૂરી ગણ્યાય અને એ રીતે રત્નોને એણખાને કયા રત્નમાંથી આપણને જરૂરી તત્ત્વ પૂરતા પ્રમાણુમાં મળે તે જાણ્યી લેવું જોઈએ. આ રીતે રત્નની સાચી પરીક્ષા કરી તેનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો જ આપણા ધાર્યા મુજલ્ય પરિણામ લાવી શકાય. આથી આ પુસ્તકમાં અહો તરથા રત્નો વિશે યોગ્ય વિવરણ કરવામાં આવે છે. કયા રત્નો કયા અહું પ્રતિનિધિત્વ દર્શાવે છે? તે રત્નમાં ડેણલા, ડેવા પ્રકારો હોય છે? આપણે જરૂરી તત્ત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે કેવું રત્ન પસંદ કરવું? આ સધણી બાબતો અહીં વિસ્તારથી સમજાવેલી છે.

સૂર્ય.....માણેક (લાલમણિ)

સૂર્યપ્રકાશનું ત્રિપાર્વની મહદ્ધથી વિભાગન કરીને આપણા વૈરાનિકોએ આપણને બતાવ્યું છે કે સૂર્યપ્રકાશ જુદા જુદા રંગનો બનેલે। છે. વળો વિજાન આપણને જુદા જુદા રંગને લીધે ઉત્પન્ત થતી જુદી જુદી અસરો પણ અનેક રીતે બતાવે છે. આપણને દરેક રંગમાંથી અલગ અલગ તત્ત્વો મળતાં હોય છે. આથી તત્ત્વો મેળવવા માટેનું સૌથી ઉત્તમ અને સરળ માધ્યમ તે રંગ. ખાસ અસુક પ્રકારના તત્ત્વ માટે આણુસે ચોક્કસ રીતે અસુક જ શુદ્ધ રંગનાં કિરણો લેવાં જોઈએ. અને આ માટે ખાસ કરીને સૂર્યના પ્રયત્ન કિરણાને ડોર્ચ ઓવા ઓચ માધ્યમમાંથી પસાર કરવા જોઈએ કે જેથી આપણને જરૂરી તત્ત્વ પૂરતા પ્રમાણું મળી રહે.

જ્યારે જ્યારે જ્યોતિષની દર્શિકાએ સૂર્ય નાનોં જણાય ત્યારે માણુસે એમ સમજવું જોઈએ કે પોતાને અલારે સૂર્યના તત્ત્વની ખાસ જરૂર છે. આ તત્ત્વ વધારવા તેણે હેઠી તેમજ માનુષી ઉપયોગેજ્યાન જોઈએ. માનુષી ઉપયોગે. માટે તેણે રત્નોનું સેવન કરવું તથા સૂર્યના આધિપત્યના પદાર્થોનું સેવન કરવું. સૂર્યના લાલ કિરણો અત્યંત પ્રયત્ન છે. સફેદ પ્રકાશમાંથી આ કિરણો મેળવવા માટે આપણે લાલ રંગના રતનનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. લાલ રતન એહલે માણેક અથવા લાલમણિ.

લાલમણિ હુનિયાના અનેક જુદા જુદા દેશોમાં મળી આવે છે. ખાસ કરીને અલહેશમાં માણેકની અસર્ય ખાણો છે. વળો આફીકામાં પણ ડેટલીક ખાણોમાંથી લાલમણિ મળી આવે છે. ભારતમાં પણ

રાજસ્થાનમાં લાલમણિ મળી આવે છે. આ સધળામાં અહિદેશમાં મળી આવતો માણુષનો પત્થર સર્વશ્રોષ્ટ ગણ્યાય છે.

લાલમણિની ખરીક્ષા માટે આ બાબતો ખાસ ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ. રતન તરીકે વપરાતો પત્થર તદ્દન સ્વચ્છ કાચ હેવો ચોખ્યો હોવો જોઈએ. તેમાં ડોર્ઝ પણ જાતના ડાધ કે ઉજરડા અથવા આડા ટેકરા ન હોવા જોઈએ. રતન તરીકે જે પત્થર આપણે વાપરવા દર્શાતા હોઈએ તે પત્થર સપ્રમાણુ અને ધાટદાર હોવો જોઈએ. વળી આ પત્થરનો રંગ લાલ, ચોક્કોએ. લાલ લોહીના જેવો હોવો જોઈએ.

જે પત્થરનો રંગ આછો લાલ અથવા વધુ પડતો હેરો લાલ હોય તો તે પત્થર તરત જ જાઓએ. લાગશે. કુદરતી રીતે લોહી ભગેલું સ્વચ્છ પાણીનું દીપું હોય તેવા આક્ષર્ણ હેખાવ તથા રંગવાળો. પત્થર સર્વ શૈષ ગણ્યાય. આ પત્થરનો હુકડો એક બણ્ણાના દાઢાથી નાનો ન હોવો જોઈએ. વળી તે હાણો વધુ પડતો મોટો લેવાનો પણ કોઈ જ અર્થ નથી.

જેનમ જ્યાતિ શાસનમ्

આમ ધાર, પ્રમાણુ, રંગ તેમ જ પત્થરની જાતની દફિયો પસંદ કરેલું માણુષ ધારણું કરવાથી ઘરતાં તત્વ જ્યાય પ્રમાણુમાં પ્રાપ્ત થાય છે. અને માણુસ ઉત્તરોત્તર સુખ સમૃદ્ધ પામે છે તથા તે અનેક પ્રકારે સુખો થાય છે.

શુલ ઇણ આપનારો સૂર્ય : કોઈ પણ માણુસની પોતાની જ રાશિ અથવા નામ રાશિથા ગણ્યતાં જ્યારે જ્યારે સૂર્ય ત્રીજા, છઠ્ઠા અથવા અગિયારમાં આવે ત્યારે ત્યારે તે સૂર્ય શુલ ઇણ આપનારો ગણ્યાય છે. જોથર અમણુ દરમ્યાન આ પ્રમાણે જ્યારે સૂર્ય શુલ ઇણ આપનારો હોય લારે તે સૂર્ય માણુસને ધન ધાન્ય વિગેરથી સુખો કરે છે. માણુસના આનાંઅધૃતમાં વધારો થાય છે. બુદ્ધિ શક્તિમાં પણ વિકાસ થાય છે. અને દરેક પ્રકારે

માણુસ લાભ પ્રાપ્ત કરે છે. કોટું બિક વાખતોમાં પણ માણુસ અનેક રીતે સુખી થાય છે. સંતાનોથી લર્હના પ્રસંગે ઉપસ્થિત થાય છે. અને પોતાના હાથે શુભ કાર્યો થાય છે. જે સૂર્ય દશમા સ્થાનમાં લોધ્ય તો તે પણ ઉપરોક્ત ઇણ આપે છે.

સૂર્ય સાડું ઇણ આપતો હોય ત્યારે પણ જે તેની અક્ષિત કરવામાં આવે તો તે વધુ શુભ ઇણ આપે છે.

અશુભ ઇણ આપનારો સૂર્ય : જ્યારે માણુસની પોતાની જન્મ રાશિ કે નામ રાશિથી ગણુતાં સૂર્ય પહેલી, બીજી, ચોથી, પાંચમી, સાતમી, આઠમી, નવમી અથવા આરમ્ભી રાશિમાં આવે ત્યારે તે સૂર્ય માણુસને અશુભ ઇણતું સ્ક્યન કરતારા જાણવો.

જ્યારે જ્યારે જોયરનો સૂર્ય અશુભ ઇણ દર્શાવતો હોય ત્યારે તેના કારણે માણુસ અનેક આપત્તિઓમાં આવી પડે છે. કોઈવાર અથડુક આગળા કારણે માણુસ મુસીબતમાં આવી પડે છે. કેટલીકવાર મુસાફરીમાં મુશ્કેલી ભોગવતી પડે છે. જીવનમાં તેને અનેક ઉપાધિઓનો સામનો કરવો પડે છે. માણુસને પોતાના અનમાં બાઉં બાઉં કોઈ ભોગો ભય સત્તાવે છે. અને આ કારણે તે માણુસ હંમેશાં શોકાતુર જણાય છે. કેટલીકવાર માણુસને બીજાઝરી મુસાફરી કરવી પડે છે. અને તેના કારણે પણ હાઇમારી તથા નાણુંનો દુર્બ્યલ ભોગવવાનો થાય છે.

જ્યારે જ્યારે જોયરનો સૂર્ય અશુભ ઇણ સૂચવે અથવા અશુભ ઇણ સૂચવનારા સૂર્યની અહાદ્યા કે અંતર્દીશા ચાલતી હોય ત્યારે માણુસે કાળજીપૂર્વક સૂર્યનું આરાધન કરવું જોઈએ. આમ કરવાથી અશુભ ઇણનો નાશ થાય છે અને શુભ ઇણની પ્રાપ્તિ થાય છે.

વિધિ :- લાલમાણુંકનું નંગ સૂર્યનું નંગ ગણુાય છે. આ નંગને સોનામાં ભદ્રાવી તેની બીજી બનાવડાવવી. લારપણી ઉત્તમ કર્મકંડા પવિત્ર આહણ પાસે તે બીજીની પૂજા કરાવવી. આ બીજીમાં

સૂર્યની પ્રાણપ્રતિજ્ઞા કરીને વિધિપૂર્વક તેનું પૂજન કર્યા પછી તે વીઠીની સામે એસીને આલણે સૂર્યના મંત્રનો જ્યોતિરવો જોઈએ.

શાસ્ત્રમાં સૂર્યમંત્રના જ્યોતિરી સંખ્યા સાત હળર બતાવી છે. પરંતુ કળિયુગના કારણે શાસ્ત્રોએ ચારગણી જ્યોતિરી સંખ્યા દર્શાવી છે. હવે આગળ ઉપર તે પ્રમાણેની ચારગણી જ્યોતિરી સંખ્યા જ લખાશે. માટે સૂર્યના મંત્રનો ૨૮૦૦૦ અઙ્ગુલીસ હળર જ્યોતિરી આલણે પાસે કરાવવો જોઈએ.

સૂર્ય મંત્રો

(૧) વैદિક મંત્ર :

ॐ આ કૃપણોન રજસાવર્તમાનો નિવેશાયનમૃતં ભત્યો ચ ।
હિરણ્યયેન સવિતા રથેનાહેવો યાતિ લુધનાનિ પશ્યન ॥

(૨) પુરાણોક્તા મંત્રો :

ઇં જ્યાકુસુમસંકાશં કાશ્યપેયં બિમહાશુતિમ ॥

તમોરિં સર્વપાપનં પ્રશુતોસ્મિ દિવાકરમ ॥ ૧ ॥

ઇં અહાષ્ટુમાહિરાદિત્યો લોક રક્ષણુ કારકઃ ।

વિષમરથાન સંભૂતાં પીડા હરતુ મે રવિઃ ॥ ૨ ॥

ઉપર પ્રમાણેના ડોઈપણુ મંત્ર વડે જ્યોતિર પૂરા કરવા. આ રીતે સિદ્ધ કરેલી વીઠી હાથ ઉપર પહેરવી જોઈએ. આ વીઠી પહેરવાથી સૂર્યની નથળી અસર ફૂર થશે અને સાહેં ઇણ પ્રાપ્ત થશે.

સૂર્યનાં દાન : સૂર્યને પ્રસન્ત કરવા માટે દાન પણ આપવું જોઈએ. ખાસ કરીને લાલમાણેક તથા ધર્મનું દાન આપવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત સૂર્યની પ્રસન્તતા માટે શાસ્ત્રોમાં વાખરડા સહિત ગાયત્રું દાન પણ કહેલું છે. વળી લાલ વસ્ત્રો, ગોળ, સોતું તથા તાંખું

એ પણ સૂર્યનાં હાનમાં જ ગણ્યાય છે. સૂર્યના પૂજનમાં ખાસ કરીને રાતું બંદન (રતાંજવી) તથા રાતાં કમળનાં ફૂલ અથવા રાતાં કરેખુનાં ફૂલનો વધારે ઉપયોગ કરવો જોઈએ. આમ કરવાથી સૂર્ય વધારે પ્રસન્ન થાય છે અને માણસને સુખ્યા અનાવે છે.

ઉપર જોતાવ્યા પ્રમાણેનો વિધિ જે માણસ કરે છે તેને કદી પણ સૂર્યથી પીડા થતી નથી. વળો જે સૂર્યની દ્વારા ખરાય હોય અથવા તો જોયરમાં સૂર્ય ખરાય રથાનમાં આવતો હોય કે પછી જન્મ સમયે સૂર્ય ખરાય હોય તો પણ તેનું સધ્યાં ખરાય ક્રણ નાશ પામે છે, તેમજ ક્રીણ કે અગિયારમાં રથાનના સૂર્યના સમાન આ સૂર્ય પણ સાડું ક્રણ આપે છે. માટે સૂર્યનો વિધિ અવશ્ય કરવો. હવે સૂર્યના સ્તોત્રાનો જોઈએ.

સૂર્ય ઉવાચ | Jain Sainik

શ્રી સૂર્ય ઉવાચ ।

સાનું સાનું મહાબાહો શુષ્પું મેયકુવથંનશુષ્પમા ॥
 પ્રૈદોક્ય મંગલં નામ ઇલદં પરમાદ્ભુતમા ॥
 યદ્વદ્યાત્વા મંત્ર વિત્ત સમ્યક્ર ઇલમાનોતિનિશ્ચિતમા ॥
 યદ્વધૃત્વા ચ મહાદેવો ગણ્યાનામધિપો લવતા ॥
 પહનાદ્વારણ્યાદ્વિષુઃ સર્વેષાં પાલકો લવતા ॥
 એવમિન્ત્રાદ્ય: સર્વે સર્વેશર્યમવાનુયુ: ॥
 કુવચન્ય કલિધ્રિંહા છન્દોનુષ્ટુયુદ્ધાહૃતઃ ।
 શ્રી સૂર્યો દેવતા ચાસ્ય સર્વહેવ નમસ્કૃતઃ ॥
 આરોગ્યયશમાદ્ધુ વિનિયોગ: પ્રકૃતિંતઃ ।
 પ્રણુવો મે શિરઃ પાતુ ધૃણુમો પાતુ લાલકમા ॥

સૂર્યોદ્યાનયનકુદ્ધાં આદિત્ય: કર્ણસુગમકમ્ભા।
 હીંભીજાં મે મુખ્ય પાતુ હૃદયાં બુવનેશ્વરી ॥
 ચંદ્રથીજાં વિસર્ગાં ચ પાતુ મે ગુણદેશકમ્ભા।
 અષ્ટાકશરો મહામંત્રઃ સર્વાલીષટક્ષલપ્રદઃ ॥
 અક્ષરો સૌ મહામંત્રઃ સર્વતત્ત્વેષુ ગોપિતઃ ।
 શિવોવહિસમાયુક્તો વામાક્ષીભિન્હલ્લુભિતઃ ॥
 એકાકશરો મહામંત્રઃ શ્રીસૂર્યસ્ય પ્રકૃતિતઃ ।
 શુદ્ધાદશુદ્ધતરો મન્ત્રો વાંછા ચિંતામણિઃ સમૃતઃ ॥
 શીર્ષાદિપાદપર્યાંતાં સદપાતુ સાઈંમનૂરામઃ ।
 ઈતિતે કથિતાં દિવ્યાં ત્રિષુલેષેષુ દુર્લભમ્ભ ॥
 શ્રીપદઃ કાર્તિકાં નિત્યાં ધનારોઽયવિવર્ધનમ્ભ ।
 કુષ્ઠાદિ રોગ શમનાં મહાબ્યાધિવિનાશનમ્ભ ॥
 ત્રિસંધ્યાં યઃ પઠેનિત્યાં આરોગ્ય અદ્વાન લવેત ।
 બહુના કિમિષેષાંતે યદ્યન્મનસિ વર્તતે ॥
 તત્તત્ત્વાં લવત્યેવ કવચસ્યાસ્ય ધારણાત્ત ।
 ભૂતપ્રેતપિશાચાદ્ય યક્ષગંધર્વરાક્ષસાઃ ॥
 અળ્બરાક્ષસવેતાલાઃ ન દ્વદુમપિ તાં ક્ષમાઃ ।
 હૃરાદેવ પલાયતે તત્ત્વસંકીર્તનાદપિ ॥
 ભૂર્જપત્રે સમાલિષ્ય રોચનાગૃહકુંકુમૈઃ ।
 રવિવારે ચ સંકોન્તાં સપ્તમ્યાં ચ વિશેષતઃ ॥

ધારેયતસાધકશેષદ્વૈલોએ વિજયી લવેતા ।
 ન્રિલોહમધ્યગાં કૃત્વા ધારેહક્ષિષુ ભુજે ॥
 શિખાયામથવાં કંઠે સેપિસૂર્યો ન સંશયઃ ।
 ધતિતે કથિતં સામ્ય ત્રૈલોક્યમંગલાલિધમ् ॥
 ક્વચં હુર્બલં લેણે તવ સ્નેહાતુ પ્રકાશિતમ् ।
 અજ્ઞાત્વા ક્વચં હિંયે યો જપેતુ સૂર્ય મુત્તમભુ ॥
 સિદ્ધિની જાયતે તસ્ય કદ્વપકોટિશતેરવિ ।
 તસ્માત્સર્વેરવધાર્યો વર્મત્રૈલોક્યમંગલમ् ॥

૫૩ : સૂર્યનારાયણુના આ ક્વચનું કણ નીચે પ્રમાણે છે. આ ક્વચના પાઠ કરવાથી અથવા તેને ધારણું કરવાથી માણુસને લક્ષ્મીની ગ્રાનિ થાય છે. તેમજ થશ તથા કીર્તિમાં વધારે થાય છે. જે માણુસને ડોડ, રલવા અથવા એવા પ્રકારના કોઈપણ ચામડીના રોગાથી પીડા ઉત્પન્ન થતી હોય તો તે રોગને મરીજળની તથા માણુસને પીડામાંથી સતતે શાંતિ મળે છે. આ ક્વચના પાઠથી ધણા મોડા મોદા રોગો પણ મરી જાય છે.

ત્રણ્યે કાળમાં (સવાર, અપોર અને સાંજ) આ ક્વચનો પાઠ કરવો જોઈ એ. એ પ્રમાણે કરવાથી માણુસને કોઈપણ કોઈપણ રોગની પીડા જોગવની પડતી નથી. વળી આ માણુસ નીડર તથા પરાક્રમી અને ભુદ્ધિશાળી બને છે.

માણુસ પોતાના મનમાં કોઈપણ ધર્મા રાખીને આ ક્વચ ધારણું કરે તો તેનાથી તેના મનની તે ધર્મા પૂર્ણ થાય છે. આ ઉપરાંત ભૂત, પ્રેત, પિશાચ અથવા કોઈપણ હલકી યોનિઓના જીવાત્માએ તરફથી થનારી સંઘળી પીડા દૂર થાય છે. જે ધરમાં દરરોજ આ ક્વચનો પાઠ થાય છે તે ધરમાં ભૂત પ્રેત વગેર કોઈપણ પ્રવેશ કરી શકતાં નથી.

ધારણુની રીત : ગોરોચન, અગર તથા કંકુનું ભિન્નાણું કરવું. અથવા તો અણગંધનું ચાંદન બનાવવું. ત્યાર પછી તેનાથી બોજપત્ર ઉપર કલ્પય લખવું. સારપછી રવિવાર અથવા સંક્રાતિના દિવસે તેમજ આસ કરીને સાતમના દિવસે કલ્પય ધારણું કરવું. આ કલ્પય જમણું હાથ ઉપર ધારણું કરવું જોઈએ. બોજપત્ર ઉપર લખાને ત્રિલોહના તાનીજમાં બંધ કરીને હાથે બાંધવું અથવા ભાથા ઉપર ધારણું કરવું જોઈએ. આ પ્રમાણે ધારણું કરવાથી ભાણુસ ત્રણેય લોકમાં વિજયી થાય છે અને તેનો પ્રભાવ પણ સુર્યસમાન તેજસ્વી બને છે.

આદિત્ય સ્તોત્ર :

શ્રીગણુશાય નમ : ।

નવઅહાણાં સર્વેષાં સૂર્યાદીનાં પૂથકૃપુથકૃ ।

પીડા ચ હુઃસહા રાજન् જયતે સતતો નૃણામ ॥

પીડા નાશાય રાજેન્દ્ર નામાનિશાળ .com ભાસ્વત: ।

સૂર્યાદીનાં ચ સર્વેષાં પીડા જ્યનશયતિશાષ્ટવત: ॥

આદિત્ય: સવિતા સૂર્ય: પૂપાર્દિ: શિદ્રગો રવિ: ।

લગસ્તવષ્ટાર્યમા હંસો હેલિસ્તેનેનિધિર્ભરિઃ ॥

દિનનાથો દિનકર: સપ્તસમિ: પ્રભાકર: ।

વિલાવસુર્વેદ્ધકર્તા વેદાંગો વેહવાહનઃ ॥

હુરિહથી: કાલવકત્ર: કર્મસાક્ષી જગત્પતિ: ।

પદ્મિની ઓધકો લાનુભાસ્કર: કર્ણાકર: ॥

ક્ષાદ્યાત્મા વિશ્વકર્મા લોહિતાંગસ્તમેનુદ: ।

જગન્નાથો રવિંદ્રાક્ષ: કાલાત્મા કષ્યપાતમજ: ॥

ભૂતાશ્રયો અહૃપતિ: સર્વલોક નમસ્કૃત: ।

જ્યોતિસુમસંકાશો લાસ્વાનદિતિનનદન: ॥

ધ્વાન્તેલસિહઃ ધર્માત્મા દોકનેત્રો વિકર્તનઃ ।
 માર્તંડો ભિહિરઃ સુરસ્તપનો દોકતાપનઃ ॥
 જગત્કર્તા જગત્સાક્ષી શનૈશ્વરપિતા જથઃ ।
 સહુસ્તરશિમસ્તરણુ ર્લગવાન् લક્તવત્તસલઃ ॥
 વિવસ્વાનાહિદેવશ્રી હેવહેવો દિવાકરઃ ।
 ધન્વાંતરિર્વાધિહર્તા રોગકુષ્ટ વિનાશનઃ ॥
 ચરાચરાત્મા મૈત્રેયોડલિનો વિષણુવિંકર્તનઃ ।
 દોકશોકાપહર્તા ચ કમલાકર આત્મભૂઃ ॥
 નારાયણો મહાહેવો રૂદ્ર: પુરુષ ઈશ્વર: ।
 જીવાત્મા પરમાત્મા ચ સુક્રમાત્મા સર્વતોસુખઃ ॥
 દિનદ્રોડનદોષા યમશ્રેવ નૈર્જર્તોવરણ્ણોડનિલઃ ।
 શ્રીદીણાન ઈન્દુશ્રી લૌભ: સૌભ્રણો ગુરુઃ com કવિ: ॥
 શૌરિવિષુન્તુદઃ કેતુ: કાલ: નમ કાલીત્મકો નમ વિલુ: ।
 સર્વહેવમયોહેવ: કૃષ્ણ: કામપ્રહાયક: ॥
 ય એતૈનામિલિર્મત્યો લક્તયાસ્તૌતિ દિવાકરમ् ।
 સર્વપાપ વિનિર્મુક્તઃ સર્વરોગવિવર્જિત: ॥
 પુત્રવાન् ધનવાન् શ્રીમાન् જથને સ ન સંશય: ।
 રવિવારે પદેઘસ્તુ નામાન્યેતાનિ લાસ્વત: ॥
 પીડા શાંતિલ્લિવેતાસ્ય અહાણું ચ વિશેષતઃ ।
 સધ: સુખમવાનોતિ ચાયુર્ધીધિં ચ નીર્દ્રજમ् ॥

કૃણ : સૂર્યના આ નામ રમરણ રતેનો જે માણુસ પાડ કરે
 છ તે માણુસનાં સધળાં પાપો નાથ પામે છે, જે માણુસને કોઈપણ
 રોગ થયો હોય તો તે પણ આ રતેનો પાડ કરવાથી દૂર થાય છે.

આ સ્તોત્રના પાડ કરવાથી ભાગુસને ઉત્તમ સંતાનો તથા લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ થાય છે. અને ભાગુસની કીર્તિ તથા પ્રભાવમાં પણ વધારે થાય છે. આ સ્તોત્રનો કાયમ પાડ કરનાર ભાગુસ ઘણો તેજર્સ્વા અને શુદ્ધિમાન બને છે.

જે ભાગુસ સૂર્યનાં આ નામોનો હર રવિવારે પાડ કરે તેને ડોઈપણું જાતની પીડા થતી નથી તથા ડોઈપણું અહોનો ઉપદ્રવ થતો નથી. આ સ્તોત્રનો પાડ કરનારને નિરાગિતા તથા લાંખું આયુષ્ય પ્રાપ્ત થાય છે અને જલદીથી સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે.

વિશેષ : નિચેની બાબતો સૂર્યની સત્તામાં રહેલી ગણ્યાય છે. તાંખું, સોનું, પિતા, પોતાનો આત્મા, હરેક કાર્યનાં શુલ્ષ પરિણામો, ભાગુસનો પ્રભાવ, ધીરજ તથા બહારુરી, તે ઉપરાત પણ ડોઈપણું વાદવિવાદમાં જીત થવી તે પણ સૂર્ય ઉપર અવલંબે છે. વળી રાજ્યની સેવા કરવી, કીર્તિ મેળવવી, પર્વત ઉપર ચઢવું, આ બધાં કામોમાં પણ સૂર્યના બળની જરૂર ગણ્યાય.

ઉપર હશ્વિવિદાં કાર્યોભાં જે સૂર્ય બળવાન હોય તો ભાગુસને ધર્મ કરતો વધારે સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે, પણ જે સૂર્ય નામો હોય તો ભાગુસને પોતાના કાર્યોભાં નિષ્ફળતા મળે છે. તે ઉપરાત ઉપર હશ્વિલી બાબતો માટે ઉપાધિઓ જિબી થાય છે. આથી ઉપરની બાબતો અગેના ડોઈપણું કાર્ય સમયે સૂર્યની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવા માટે તેનું આરાધન કરવું ખાસ જરૂરી ગણ્યાય.

આ ઉપરાત સૂર્યના દાનને માટે જે વસ્તુઓ કહી છે તે જ વસ્તુઓ સૂર્યની મૂળ માટે તથા વીરી બનાવવાના ઉપયોગમાં દેવી જોઈએ અને ભાગુસે પોતે પણ તે જ વસ્તુઓનો વધુ ને વધુ ઉપયોગ કરવો જોઈએ. સૂર્યની પ્રસન્નતા માટે સૌથી પાછળ આદિત્યહૃદય સ્તોત્ર છે તેનો પાડ પણ કરવો જોઈએ.

ચંદ્ર મોતી

મોતીનો સફેદ પ્રકારા, નીતરતી જગળી હૃધ નેવી ચાંદનીનો ઘોટક છે. આથી ચંદ્રના ડોમણ કિરણો જે અસર ઉત્પન્ન કરે છે તે જ અસર મોતી ઉત્પન્ન કરે છે. આમ હોવાથી જ્યારે ડોમણપણું ભાણુસને ચંદ્રના તરવેની જરૂર જિલ્લા થાયત્યારે તે ચંદ્રના આધિપત્યમાં રહેલી બીજી વસ્તુઓ સાથે આસ કરીને મોતીનો પણ ઉપયોગ કરી શકે છે. આમ ડરવાથી તેને જરૂરી તરવે તે વધુ સરળતાથી પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

જૈન સાઇટ

મોતીના ધર્ષણા પ્રકાર છે. હાથીના ગંડસ્થળમાં ઉત્પન્ન થતો મોતી અત્યંત શ્રેષ્ઠ ગર્ખાય છે. પરંતુ આના મોતી મળવાં તે તો ધર્ષણાં જ દુર્લભ હોય છે, અને તેથી જેનલાયેજ મળ્યો શકે છે. પરંતુ આપણુને જે મોતી મળ્યો શકે છે તે મોતી પણ જુદા જુદા પ્રકારના હોય છે.

આપણુને મળ્યો આવતાં બનાર મોતીમાં એક તદ્દન બનાવણી નાત હોય છે. આ મોતી કાચ, પ્લાસ્ટિક અથવા એવા જ લળતા પહાર્થેભાંથી બનાવવામાં આવે છે. વળી શાંખ, છીપ વિગેરનો બારીક લુકો બનાવી તેને રસાયણિક કિયાભાંથી પસાર કરી તેમાથી પણ મોતી બનાવવામાં આવે છે. પણ આ મોતી કંઈ જ અસર ઉત્પન્ન કરી શકતાં નથી. આથી આ જાતનાં મોતીનો ઉપયોગ કરવો નકામો છે.

મોતીની એક બીજી પણ જાત છે. આ જાતનાં મોતી પણ ઇતિહાસીતે જ જને છે. માછલીએ પણીને તેમને અમુક પ્રકારની રસાયણિક જોગીએ અવડાવવામાં આવે છે. આ જોગીએ જ્યારે પાછી નિકળે

ત્યારે ઉત્તમ ગોળ ચળકાટવાળા મોતીનું સ્વરષ્પ લર્ડને આવે છે. આ મોતીને ભાંગતાં અંદરથી બરડ ભૂકો નીકળે છે. આમ છતાં આવાં મોતી થાડી ઘણી પણ સારી અસર આપી શકે છે. આથી નાખુટકે આવાં મોતીનો ઉપયોગ કરવામાં વાંધા નહીં પણ ને એહ મોતી ભળી શકે તો આનો પણ ઉપયોગ ન કરવો જોઈએ.

એહ મોતી સમુદ્રતી ધીપમાંથી ભળી શકે છે. ભરળવાએ સમુદ્રના તળિયામાંથી છીપ લાવે છે. બહાર તેને ફૂંકે છે. કેટલીક છીપ આલી હોય છે જ્યારે કેટલીક છીપ મોતી લરેલી હોય છે. આ મોતી જ સાચા મોતી છે. આવાં મોતી ભારતના દરિયા કિનારે ભારત અને સિલેન બંનેની વચ્ચે આવેજા મનારના અભાતમાંથી ભળી આવે છે. આ ઉપરાંત છરીન અને અરથરતાનમાં પણ અરથી સમુદ્રમાંથી આવાં ઉત્તમ પ્રકારના મોતી મળે છે. કેટલાંક મોતી લાલ, લીલી, લુરી અથવા પીળી છાંટવાળાં એટલે કે મિશ્ર પ્રકારશવાળાં હોય છે ને મોતીનો પ્રકાર ચંદ્રના ડિરણ જેવો સ્વર્ણ ઉજળો. સહેદ હોય અથવા આછા બદામી રંગનો હોય તો તે મોતી સર્વાએહ ગણ્યાય નથી. આ પ્રમાણે ઉત્તમ મોતીની પરીક્ષા કરીને જ તેનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. તેથી વધુ સારું ઇણ પ્રાપ્ત થાય છે.

શુલ ઇણ આપતો ચંદ્ર : ડોઈપણું માણુસની જનમની રાશિ અથવા નામની રાશિથી ગણુતાં ને રાશિમાં ચંદ્ર હોય તે રાશિ ને પહેલી હોય તો તે ચંદ્ર હમેશાં માણુસને સારું ઇણ આપે. વળી જે તે ચંદ્રની રાશિ, બીજી, ત્રીજી, છ્ભી, સાતમી, દસમી અથવા અગિયારમી થાય તો પણ તે સારું જ ઇણ આપે. જોયરમાં જ્યારે જ્યારે સારું ઇણ આપનારો બને ત્યારે તે ચંદ્ર માણુસની યુદ્ધ શક્તિમાં વધારો કરે છે. વળી આ સમયમાં માણુસને દરેક પ્રકારે ધનનો પણ લાલ થાય થાય છે, તે ઉપરાંત નચા નચા સંબંધો તથા ઓળખાણો વધે છે. પોતાના ડોઈ જૂના સંઅંધી કે મિત્રની મુલાકાત પણ આ

સમયમાં જ થાય છે. વળી આ સમયમાં ભાણુસને હવે પ્રત્યે અદ્ધાલક્તિ ઉત્પન્ન થાય છે તથા સારાં ધાર્મિક કાર્યો પણ કરાવે છે.

ઉપર પ્રમાણે ચંદ્ર જ્યારે સારા સ્થાનોમાં હોય ત્યારે ત્યારે તે સાડું જ ઇણ આપે છે, છતાં પણ સારા સમયમાં પણ જે ચંદ્રની અક્તિ કરવામાં આવે તો તે ચંદ્ર વધારે સાડું ઇણ આપનારો બને. આથી સારા સમયમાં પણ ભાણુસે તેની લક્તિ અવસ્થ કરવી નોર્ડ એ.

ખરાય ઇણ આપનારો ચંદ્ર : ઉપર સાડું ઇણ આપનારા ચંદ્રનાં સ્થાનો દર્શાવ્યાં છે. ઉપર બતાવેલાં સ્થાનો સિવાયનાં કોઈપણ સ્થાનોમાં જ્યારે જ્યારે ચંદ્ર આવે ત્યારે ત્યારે તે ચંદ્ર નખળું ઇણ આપનારો ગણ્યાય. એટલે કે ભાણુસની જન્મ રાશિથી અથવા નવમ રાશિથી ગણ્યું જો ચંદ્રની રાશિ ચોથી, પાંચમી, આઠમી, નવમી અથવા બારમી થાય તો જાણું કે ચંદ્ર નખળો છે. આ રીતે જ્યારે જ્યારે ચંદ્ર નખળો હોય લારે તે ભાણુસને તુકસાન કરે છે. અને ખરાય ઇણ આપે છે.

જેનમ જ્યાતિ શાસનમ्

સુદ પખવાડીયામાં જે ચંદ્ર બીજો, પાંચમો અથવા તો નવમો હોય તો તે સાડું ઇણ આપે છે. વળી વહ પખવાડીયામાં જે ચોથો, આઠમો અથવા બારમો ચંદ્ર થાય તો તે પણ ભાણુસને સાડું જ ઇણ આપનારો ગણ્યવામાં આવે છે.

જ્યારે જ્યારે જોયરનો ચંદ્ર નખળો થાય ત્યારે ત્યારે તેના કારણે ભાણુસને જનતું તુકસાન થાય છે. જે લાલ મળવાના હોય તે જતા રહે છે. વળી શરૂ કરેલાં બધાં જ કાર્યોમાં આ ચંદ્ર ઉપાધિઓ લાવે છે. ચોરાથી નુકશાન થવાનો પણ લય ગણ્યાય છે. કોઈ કોઈ વખત ભાણુસને જનતું જેખા પણ કરાવે છે. જ્યારે જ્યારે ચંદ્ર નખળો થાય ત્યારે ત્યારે જેઝ, ઝાંસી વિગેરનો લય ગણ્યી રહ્યાય. આ ચંદ્ર સંબંધીઓનો વિયોગ રાખે. આરે તરફ બયની તથા દુઃખની લાગ્યુંબો. અને શોફના પ્રસંગે જિબા થાય. નખળા ચક્રના સમયમાં

કોઈ કોઈવાર આગ લાગવાના પ્રસંગો પણ ઉપરિથિત થાય છે. આમ ચંદ્ર નથળો હોય ત્યારે તે ચંદ્ર ભાણુસને કોઈપણ રીતે જરા પણ શાંતિ ભળવા હેતો નથી.

ઉપર પ્રમાણે જોયરમાં જ્યારે જ્યારે ચંદ્ર નથળો થાય અથવા જ્યારે જ્યારે નથળા ચંદ્રની દૃશ્ય અથવા અંતર્દીશા હોય ત્યારે ત્યારે ભાણુસે કાળજીપૂર્વક ચંદ્રની પ્રેસન્નતા માટે આરાધન કરતું જોઈ એ. ચંદ્રતું આરાધન તથા તે માટે યોગ્ય વિધિ કરવામાં આવે તો નથળા ચંદ્રતું ઇણ નાશ પામે તથા ભાણુસને સારા ઇણની પ્રાપ્તિ થાય, જ્યારે જ્યારે ચંદ્ર નથળો હોય ત્યારે લારે તેની શાંતિ માટે નીચે પ્રમાણે વિધિ કરવામાં આવે છે.

વિધિ: કુદરતી રીતે ઉત્પન્ન થયેલું મોતી ચંદ્ર માટે ગણ્યાય છે. જ્યારે જ્યારે ચંદ્ર નથળો થાય ત્યારે ત્યારે મોતીની વીઠી બનાવીને પહેરવી જોઈ એ. મોતીની વીઠી હંમેશાં ચાંદીમાં અદાવવી જોઈ એ. ત્યાર પછી યોગ્ય આલણ પાસે તે વીઠિના પૂજા ગ્રાણુપ્રતિષ્ઠા વિગેરે કરાવવાં જોઈ એ. તે પછી ચંદ્રના ચારગણ્યા એડલે કે ૪૪૦૦૦ રૂપ કરાવવા જોઈ એ. આ પ્રમાણેનો વિધિ કર્યા પછી જ તે વીઠી પહેરવી

ચંદ્રના મંત્રો

(૧) વૈદિક મંત્ર :

ॐ ઈમનહેવા અસપતકનં સુવદ્ધમહુતે કૃત્રાય મહુતે
જૈષ્યાય મહુતો જાનરાજ્યાયેન્દ્રસ્યેન્દ્રિયાય। ઈમમસુષ્ય
પુત્રમસુષ્યૈ પુત્રમસ્યૈ વિશ એષવોમીરાબસોમોસ્તમાકં
આણ્ણાનાં રાજા ॥

(૨) પુરાણોક્તા મંત્રો :

દ્વિશાંખ તુખારાલ ક્ષીરેઠાર્થુવ સંલવમ્ ।
નમામિ શશિન સોમ શકોમુર્કુટ ભૂખણુમ ॥૧॥

શહિષુણઃ સુધામૂર્તિ; સુધાગાત્ર: સુધાશનઃ ।
વિષમસ્થાન સંભૂતાં પીડાંહરતુ મે વિદુઃ ॥૨॥

ઉપર બતાવેલા નણુ ભંગામાંથી કોઈપણ ભત્ર વડે ચંદ્રના રૂપોનું જીવું પૂરા કરવા. આ રીતે સિદ્ધ કરેલી વીઠી હાથ ઉપર પહેરવી જોઈએ. આ વીઠી પહેરવાથી ચંદ્રની બધી નખળી અસર દ્વારા હાથ અને સારું ઇણ આપેત થાય.

ચંદ્રનાં દાન : ચંદ્રની પ્રસન્નતા ભાટે દાન પણ આપવામાં આવે છે. ચંદ્રના દાનમાં નીચેની વરતુઓનો સમાવેશ થાય છે. સાચું મોતી, રૂપું, ચાંદી, સફેદ રેશમી કપડાં, વાછરડા સાચેની ધોળી જાય અને હી. આ ઉપરાંત કપૂર પણ ચંદ્રના દાનની વરતુ છે. વળી ચંદ્રની ગ્રાતિને ભાટે વાંસની છાખડી પણ અપાય છે. છાખડીમાં સફેદ રેશમી વબ્લ પાથરીને તેમાં ચોખા લરવા. તે પણ તેમાં દક્ષિણા, ઇણ પાન સોપારી તથા ચંદ્રની મૂર્તિ મૂકુંદી. આ ઉપરાંત ઉપર બતાવેલી દાનની વરતુઓમાંથી ચોતાની શક્તિની પ્રમાણેની સંધળી ચીજે પણ તેની સાથે દાનમાં આપવા જોઈ એ. ચંદ્રની પૂજામાં ખાસ કરીને સફેદ ચંદ્રન, પોયણું, સફેદ ગુલાબ તથા જાઈ અને મોગરાના પુષ્પો વાપરવામાં આવે છે.

ને ભાણુસ આ પ્રમાણેનો વિધિ કરે તેને કદાપિ ચંદ્રના કારણે પીડા થતી નથી. વળી જે ચંદ્રની દશા ખરાબ હોય અથવા તો જોયરમાં ચંદ્ર ખરાબ સ્થાનમાં આવતો હોય કે પણી જનમ સમગ્રે ચંદ્ર ખરાબ હોય તો પણ ઉપરના વિધિથી તેનું સંધળું ખરાબ ફળ નાથ પામે છે તથા ત્રીજા કે અગિયારમાં સ્થાનમાં રહેલા ચંદ્રની જેમ તે ઉત્તમ ઇણ આપે છે. આથી ચંદ્રનો વિધિ અવસ્થ કરવો જોઈ એ. હવે ચંદ્રનાં સ્તોત્રો જોઈ એ.

અ. ૨.-૨

ચંદ્ર પૂજન સ્તોત્ર

દ્વિજરાજ શુરુશ્રેષ્ઠ તારાધીશાત્રિનંદન ।
 ઓપધીનાં નૃમ ત્વાંતુ સોમમાવાહ્યામ્યહર્મ ॥
 અહો ચંદ્ર જગતપ્રાણુ યમુના વિષયોદ્ભબ ।
 વરપ્રદ ગાહાપાણે શૈવેતવર્ણાત્રિગોત્રજ ॥
 દ્શાધ્યવાહનાગઢુ ઉમાડ્રપસમન્વિત ।
 ત્વતુ બલાદેવમંત્રેણામંત્રેણ હૃત્યિનાર્થિત : ॥
 રેહિણીશઃ સુધામૂર્તિઃ સુધાગાત્રઃ સુધાશનઃ ।
 વિષમસ્થાન સંભૂતાં પીડાં ફક્તુ મે વિધુઃ ॥
 અહોરાત્રયં પ્રયચ્છાંતિ અહોરાત્રયં હુરાંતિ ચ ।
 અહૈસ્તુ વ્યાપિતાં સર્વાં તૈવોક્યાં સાચરાચરમ્ ॥

ઝણ : ઉપર પ્રમાણેના સ્તોત્રથી ચંદ્રની સ્તુતિ કરે તો ચંદ્ર પ્રસન્ન થાય છે તથા માણ્યસને ચંદ્રના કારણે થનારી સધળી પીડા ફૂર થાય છે અને અનેક પ્રકારે તેની સુખશાંતિમાં વધારો થાય છે. ચંદ્રનાં ઉપરના સ્તોત્રમાં બતાવેલા ચંદ્રનાં નામોનો વારંવાર જ્યુ કરવાથી પણ ચંદ્ર પ્રસન્ન થાય છે તથા માણ્યસને ધનોનો લાલ થાય છે અને માણ્યસનાં બળ ઝુદ્ધિ તથા ક્ષીરીતિમાં પણ વધારો થાય છે.

ચંદ્ર સ્તોત્ર

ચંદ્રનાં અહોવીસ નામોનું સ્તોત્ર છે. ચંદ્રને નક્ષત્રોનો અધિપતિ ગણુદ્ધારીનાં આવે છે. આકાશમાં અહોવીસ નક્ષત્રો છે તથા તે દરેક નક્ષત્રમાં ચંદ્ર એક એક હિવસ રહે છે. દરેક નક્ષત્રમાં તેતું જુહું જુહું નામ હોય છે. આ ચંદ્રના નામોના સ્તોત્રનો પાઠ કરવાથી પણ માણ્યસ સુખી થાય છે.

ર્તોત્ર :

શ્રી ગણેશાય નમ :

શાય ચંદ્રસ્ય નામાનિ શુભધાનિ મહીપતે ।
 યાનિ શુત્વા નરો હુઃખાતુ સુચ્યતે નાત્ર સંશયઃ ॥
 સુધાકરશ્વ સોમશ્વ ગ્વૌરષઃ કુસુદપ્રિયઃ ।
 દૈાદપ્રિયઃ શુભ્રલાનુઃ ચંદ્રમા રૈહિષીપતિઃ ॥
 શાશ્વ હિમકરે રાજ દ્વિજરાને નિશાકરઃ ।
 આત્રેય ઈન્દુઃ શીતાંશુરૈષધીશઃ કલાનિધિઃ ॥
 જૈવાતૃકો રમા ભ્રાતા ક્ષીરોદાર્ઢીંબ સંસ્કરઃ ।
 નક્ષત્ર નાયકઃ શાંભુશિરદ્વ્યામણિ વિલુઃ ॥
 તાપહૃતો નાનો હીંયો નામાન્યેતાનિ યઃ પઠેત્વ ।
 પ્રત્યહં લક્ષ્મિ સંશુદ્ધાસ્તસ્ય પોડા વિનશ્યાતિઃ ॥
 અહોદીનાં ચ સર્વેષાં લબેચ્યંદ્ર ખલાં સદાઃ ।

ક્ષળા : આ પ્રમાણે ચંદ્રના અઙ્ગાનીસ નામનું આ ર્તોત્ર છે.
 એ કોઈ માણુસ આ અઙ્ગાનીસ નામના ર્તોત્રનો દરરોજ પાઠ કરે તે
 માણુસની સધળા પોડાએ દૂર થાય છે. આ ર્તોત્રનો પાઠ માણુસે
 લક્ષ્મિ તથા અંદ્રા પૂર્વક કરવો જોઈએ. એ પ્રમાણે કરવાથી સધળા
 અહોની પોડાનો ચંદ્ર નાશ કરે છે તથા માણુસને શુભ ઇળની પ્રાપ્તિ
 થાય છે.

ચંદ્રના આ ર્તોત્રનો દર સોમવારે પાઠ કરવો જોઈએ. તથા
 હંમેશાં શાંકરની લક્ષ્મિ કરવી જોઈએ. એ પ્રમાણે કરવાથી સર્વે કોઈ
 ઉપરાંત ચંદ્રના કારણે ઉત્પન્ન થતી ક્ષય જેવા બાધિમાં પણ માણુસને
 આરામ થાય છે. તેમજ દરેક પ્રકારની આપત્તિએ દૂર થાય છે અને
 માણુસને ઉત્તમ સંપત્તિ અને સંતતિ પ્રાપ્ત થાય છે.

વિશેષ: નીચેની બાબતો ચંદ્રના આધિપત્યમાં ગણ્યાય છે. ભાતા, માણુસનું પોતાનું ભન, સમુદ્રનું સ્નાન, ચમરી ગાય, સિક્કેદાયાભર, છત્રી, (છત્ર) પંખો, ફળો, ડેઅળતા, સિક્કેદ પુષ્પો, અનાજ, એતી, અર્તિ, મોતી, કાંસું, ઇપું, મીઠા પદાર્થો, દૂષ, વીળાં વસ્ત્રો આ બધી વસ્તુઓ ચંદ્રની અસરમાં ગણ્યાય છે. આ ઉપરાંત પાણી, રીતો, ડેઅળ વસ્તુઓ, નિગેરે ઉપર પણ ચંદ્રનો પ્રભાવ હોય છે. વળી ઉત્તમ બોજનો તથા માણુસનું ઇપ અને શરીર સંપત્તિ પણ ચંદ ઉપર જ અવલંબન રાખે છે. આથી આ સધળાં બાબતોમાં ચંદ્રનું બળ હોવું જરૂરી ગણ્યાય છે.

જે માણુસનો ચંદ બળવાન હોય તો ઉપરની સધળાં બાબતો ભાટે સારું ઇણ આપે છે. તથા માણુસને ધાર્યા કરતાં વધારે લાલ અપાવે છે. પરંતુ જે ચંદ નથળો હોય અથવા પાપઘણના વેધમાં હોય અથવા તો નથળા ચંદ્રની દશા ચાલતી હોય તો તે ચંદ ઉપરની સધળાં બાબતો ભાટે એણાવતા પ્રમાણું નથળું ઇણ આપનારો ગણ્યાય છે. તથા તે ચંદ માણુસને અનંત પ્રકારે મુસ્કેલીઓમાં મુકે છે તેમજ તુકશાનમાં ઉતારે છે. ચંદ્રની પ્રસન્નતા ભાટે અહીં બતાવેલો વિધિ કરવાથી ઉપાયિઓ દૂર થાય છે.

આ ઉપરાંત ચંદ્રના દાનને ભાટે આગળ જે જે વસ્તુઓ કઢી છે તે સધળાં વસ્તુઓ ચંદ્રની મૂળમાં પણ વાપરવી જોઈએ તથા વીઠી અનાવવા ભાટે પણ તે બધી વસ્તુઓમાંથી જ ઉપયોગ કરવો જોઈએ. વળી જે માણુસને ચંદ નડતો હોય તેણે જતે સોભવારનું બત કરવું તથા ઉપર બતાવેલી ચંદ્રની અસરવાળા ચીજેનો અને તેણે વધુ ને વધુ ઉપયોગ કરવો જોઈએ. આ પ્રમાણે કરવાથી ચંદ્રની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય છે તથા સંકટો દૂર થાય છે.

ચંદ્રની પ્રસન્નતા ભાટે શંકરની પણ આરાધના કરવામાં આવે છે. શંકરની આરાધના કરવા ભાટે નીચેનો મંત્ર ધ્યાનમાં રાખવો.

વેદાકાંત ભંગ :

ॐ ર્યાંબક' ચનમહે સુગન્ધિ' પુષ્પિતવર્ધનમ् ।
ઉર્વા રૂક્મિબ અંધનાન્મૃત્યો સુર્ક્ષી ય માસૃતાત ॥

પુરાણોકાંત ભંગ :

મુર્ત્યુન્ય ભહુહેવ ત્રાહિમાં શરણુગતમ્ ।
જનમસૃત્યુ જરા વ્યાધિ સંસાર લય નાશન ॥

નોંધ : શંકરની આરાધના માટે ઇદીનો પાડ પણ કરવામાં આવે છે. પુસ્તક મેદું ન થઈ લય માટે વેદાકાંત ઇદીનો પાડ અહીં આપ્યો નથી. તેના માટે અન્ય પુસ્તકમાં જોઈ લેનું. પુરાણોકાંત ઇદીનો પાડ અહીં આપ્યો છે. પુરાણોકાંત ઇદી માટે ભહિમન સ્તોત્રનો ઉપયોગ થાય છે. આ સ્તોત્રનો પાડ કરતી વખતે પહેલાં શ્લોકથી શરૂ કરીને (૩૩ મા) તેત્રીસમાં શ્લોક સુધી (૧૦ વાર) દસવાર અણું. તે એઠી ૧૧ માં વાર પહેલેથી શરૂ કરીને છેક સુધીનું આપ્યું સ્તોત્ર અણું. આમ કરવાથી એક ઇદી થઈ ગણણ્યાય. શંકરના આરાધન માટે ઉપર પ્રમાણેની ઇદીઓના પાડ કરવામાં આવે છે. તે માટે ૧૧, ૧૨૧ અથવા ૧૩૩૧ ઇદીના પાડ કરવાનો રીવાજ હોય છે.

ભહિમનસ્તોત્ર

ભહિમનः પાર' તે પરમ વિહુષો યધસદર્શી
સ્તુતિર્થાહીના ભપિતદ્વસનનાસ્તવયિ ગિર: ॥

અથાવાચ્ય: સર્વ: રવમતિપરિણામાવધિણૂહન
મમાયેષસ્તોત્રેહર નિરપવાદ: પરિકર: ॥ ૧ ॥

અતીત: પંથાન' તવ ય ભહિમાવાઙ્મનસયે
રત દ્વયાવૃત્યાય' ચક્રિતમલિધતે શ્રુતિરપि ॥

सकस्यस्तोत्रात्यः कुतिविधगुणः कस्य विषयः
 पदेत्वर्वाचाने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥
 भवुस्तीतावाचः परमभमृतं नीर्मितवत
 स्वाप अद्यन्दिवागपिसुरगुरुर्विस्मयपदम् ॥
 भम त्वेतां वाणीं शुणुकथन पुष्टेन लवतः
 पुनामीत्यर्थेऽस्मिन् पुरमथन शुद्धिर्वाचिता ॥ ३ ॥
 तवैर्यर्थं यत्कर्मगहुदयरक्षा ग्रलयकृत्
 ग्रथी वस्तुव्यस्तं तिस्तुषुगुणसिन्नासु तनुषु ॥
 अलव्या नामस्मिन्वरद रमणीयामरमणि
 विहंतुं व्याकोशीं विधत्तेजैर्छेष्ठेष्ठार्जुनियः ॥ ४ ॥
 किमीङ्गः किंकायः स खलु किमुपायः त्रिलुवनं
 किमाधारो धाता सुज्ञति किमुपादनं धृति च ॥
 अतकेयैर्यर्थेऽत्वय्यनवसर हुःस्था हृतधियः
 कुतकेयिंकांश्चिन्मुखरयति भाण्डाय जगतः ॥ ५ ॥
 अज्ञनमाने लोकाः किमवयवत्तो पि जगत
 मधिधातारंकि स्व विधिरनादत्य लवति ॥
 अनीशो वा कुर्याद्भुवनज्ञने कः परिकरो
 यतो मंदास्त्वांप्रेत्यमरवर संशेषत धर्मे ॥ ६ ॥
 ग्रथी सांख्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णुवभिति
 प्रलिन्ने प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यभिति च ॥
 इच्चीनां वैथिन्यादजुकुटिलनाना पथ जुधाम्
 नृणामे डोगम्यस्त्वमसि पथसा भर्षुव धर्व ॥ ७ ॥

भेदोक्षः अद्वांगं परशुरल्लनं लसमद्विनः ।
 उपालं चेतीयत्तववरह तं त्रैपकरणुम् ॥
 सुरास्तां तामृद्धिं धधतितु लवद्वज्ञप्रणिहितम्
 न हिस्वात्मारामां विषयमृगतृष्णा भ्रमयति ॥ ८ ॥
 शुवं क्षित्सर्वं सकलमपरस्तवद् धूवमिदं
 परोऽप्नौ व्याघ्रव्ये जगतिगढतिव्यस्तविष्ये ॥
 समस्तं चेतस्मिन्पुरमथन तैर्विदिभत इव
 स्तुवन्तुष्टेभित्वां नर्खु ननु धृष्टा मुखरता ॥ ९ ॥
 तवैर्थ्यं यत्नाधुपरिविश्ये हुरिरधः
 परिष्ठेतुं याता वनलमनलस्कंधावपुषः ॥
 ततो अक्षितश्रद्धा भरणुऽग्रण्यदृष्ट्यां गिरिशयत्
 स्वयं तस्थे तास्यां तव उभनुवृत्तिर्न इलं ति ॥ १० ॥
जैनम् ज्यति शासनम्
 अयत्नादापाध त्रिभुवनमवैरव्यतिकरं
 दशास्यो यद्वाणाहु नलृतरणुक्तं धरवशान् ॥
 शिरः पञ्चश्रेष्ठीरचित्यरथरणुक्ते दृहण्डेः
 स्थिराया स्तवद्वलक्तं खिपुरहर विस्फूर्णतमिदम् ॥ ११ ॥
 अमुष्यत्वत्सेवा समधिगतसारं लुग्वनं
 अलात्केलासे पि त्वदधिवसतौ विकमयतः ॥
 अलस्या पाताले अद्वलसच्चितांशुष्ठ शिरसि
 प्रतिष्ठां त्वयासीह मुवमुपचितो मुह्यति अलः ॥ १२ ॥
 यद्द्विं सुत्राम्णो वरदपरमेऽच्छैरपि सती
 अधक्षेषु बाण्डुः परिज्ञनविधेय त्रिभुवनः ॥

નતચિયત્રં તદ્દિમનવસિતરિતવચ્ચયરણુચે।
 ન્ય કસ્યાપ્યુનનત્યૈ લવતિશિરસસ્તવચ્ચયવનતિઃ ॥ ૧૩ ॥
 અકંડથ્રલાંડ ક્ષયચક્તિ દેવાસુરકૃપા।
 વિધેયસ્યાસીધ સ્વિન્યન વિષઃ સંહૃતવતઃ ॥
 સકદમાષઃ કઠે તવનકુરેતે ન શ્રિયમહો।
 વિકારોપિ શ્લાઘ્યો ભુવનભયલંગંબ્યસનિનઃ ॥ ૧૪ ॥
 અસિદ્ધાર્થી નૈવ કવચિદપિસહેવા સુરનરે
 નિવર્તાંતે નિત્યઃ જગતિજયિનો યસ્ય વિશિખાઃ ॥
 સપ્તશત્રીશત્વામિતરસુરસાધારણુમલૂત્
 સ્મરઃ સ્મરત્વ્યાત્મા ન હિ વશિષુપથઃ પરિલબ્ધઃ ॥ ૧૫ ॥
 મહીપાદાધાતાદુ સજ્જતિ સહસા સંશયપદમ्
 યદઃ વિષણ્ણોભ્રાંભ્યદુ ભુજપરિધરૂળણુઅછુગણુમ् ॥
 સુહુદ્યૌદૌસ્થયાત્યનિલૃતજરા તાડિત તરા
 જગદ્વિક્ષાયૈત્વં નટસિ નતુ વામૈવ વિલુતા ॥ ૧૬ ॥
 વિદ્યદ્વયાપિ તારા ગણગુણિત ઐનોદ્રગમર્દચિ:
 પ્રવાહો વારાંયઃ પૃથતલધુદ્ધટઃ શિરસિ તે ॥
 જગદીપાકારં જલધિવલયં તેન કૃતમી
 ત્યનેનેવોન્નેયં ધૂતમહિમ દિવ્યઃ તવ વસુઃ ॥ ૧૭ ॥
 રથક્ષોણીયંતા શતધૂતિરગેન્દ્રો ધનુરથો
 રથાંગે ચંદ્રકૌરી રથચરણુ પાણિઃ શર ઈતિ ॥
 હિધક્ષોસ્તેકોયં ન્રિપુરતૃષ્ણમાઠંભરવિધિ
 વિધેયે: કીડાંત્યો ન અહુ પરતાંત્રાઃ પ્રભુધિયઃ ॥ ૧૮ ॥

हरिस्ते साहसं कमलविभाधाय पद्यो
 र्थहेक्ने तस्त्रिज्जुहुरन्नेत्र कमलं ॥
 गतो लक्त्युद्रेकः परिषुतिमसौ चक्षपुषा
 नयाणां रक्षायै त्रिपुरहुर जगति जगताम् ॥ १६ ॥
 कृतौसुभ्ये ज्ञात्वमसिइलयोगे कृतुभतां
 क्वकर्मप्रध्वस्तं इति पुरुषाराधनभृते ॥
 अतस्त्वां संप्रेक्ष्य कृतुषुइलहान प्रतिषुवं
 श्रुतोश्रुतां अव्या दृष्टिकरः कर्मसु जनः ॥ २० ॥

कियादश्चादक्षः कृतुपतिरधीशस्तनुभूतां
 अधीष्टामातीज्यं शरण्युहसदस्याः सुरगणाः ॥
कृतुष्टंशस्त्वतः कृतुइलविधानव्यसनिनो
 मुवंकर्तुः श्रद्धा विधुरमलियाशाय छिभाः ॥ २१ ॥
 ग्रननाथंनाथ प्रसलमलिकं स्वां हुहितरं
 गतंरेहिद्भूतां रिरमयिषुभृष्यस्य वपुषा ॥
 अनुष्पाणेयर्थात् दिवमपिसपत्राकृतमसुं
 न्रसंततेऽधापि त्यजति न भृगव्याधरभसः ॥ २२ ॥
 स्वलावण्याशसा धृतधनुषमङ्गनाय तृष्णवत्
 पुरः खुष्ट दृष्टवा पुरमधनपुष्पायुधमपि ॥
 अहिस्त्रैष्ट देवी यमनिरतहेहार्धघटना
 द्वैतित्वामद्धा अतपरह मुग्धा चुपतयः ॥ २३ ॥
 समशानेष्वाकीडा समरहुर पिशाचाः सहयराः
 श्विवाक्षमादेपः अग्निः नुकरोटी परिकरः ॥

अभंगल्यं शीति तव लवतु नामैवमणिः
 तथापि समर्तुषुः वरद परम भंगलमसि ॥२४॥
 मनः प्रत्यक्ष चित्ते सविधमवधावात्मरुतः
 प्रहृष्ट्यद्रोमाणुः प्रभसलिकेऽत्संपीतदशः ॥
 यदालोक्याइलाद् हुद इव निमन्याभृतमये
 धृत्यांत सत्त्वं दिभिः यमिनस्ततिलक्ष्मान् ॥२५॥
 त्वमर्कस्त्वंसोमस्त्वमसि पवनस्त्वंहुतवहु
 स्त्वमापस्त्वंव्योम त्वमु धरणिरात्मात्वमिति य ॥
 परिच्छिन्नमेवं त्वयिपरिणामा जिज्रति गिरम्
 नविज्ञस्ततत्वं वयमिह तु ज्ञेयत्वं न द्विज्ञात्वसि ॥२६॥
 त्रयी तिख्यावृत्ति खिलुवनमये त्रीनिपिसुरा
 नकाराद्यवर्णुस्त्रिलिरलिहवतीर्णु विकृतिः ॥
 तुरीयं ते धाम ध्वनिलिरवरुधान मणुलिः
 समस्त व्यस्त त्वां शरणुद गृण्यात्येमिति पदम् ॥२७॥
 अवः शर्वा इदः पशुपतिरथेऽथः सहमहां
 स्तथासीमेशाना वितियह लिघानाष्टमिहम् ॥
 अतुष्मन्प्रत्येकं प्रविचरति हेव श्रुतिरपि
 प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहित नम स्योस्मि लवते ॥२८॥
 नमो नेहिष्ठाय प्रियद्रव द्विष्ठाय य नमो
 नमः क्षेत्रिष्ठाय समरहर भिष्ठाय य नमः ॥
 नमो वर्षिष्ठाय निनयन यविष्ठाय य नमो
 नमः सर्वास्मै ते तद्विभिति शर्वाय य नमः ॥२९॥

अहलरजसे विश्वोत्पत्तौ लवाय नमो नमः
अबलतमसे तत्संहारे हराय नमो नमः ॥
जनसुखकृते सत्वेऽद्रिक्तौ मृढाय नमो नमः
अभिहसिष्यते निस्त्रैर्गुण्ये शिवाय नमो नमः ॥३०॥

कृश परिषुतिचेतः क्लेशवश्यं उवचेदः
कृवय तव शुणुसीमाल्वधिनी शशदद्धिः ॥
उतियक्तिभमंहीकृत्य मां अक्तिराधाद्
वरह यरण्योस्ते वाक्यपुण्योभारम् ॥३१॥

असितगिरिसम् स्यात्कलजलं सिन्धुपात्रे
सुरतरुवरशाभा ज्ञेयिनी पत्रमुवी ॥
विअति यहि गृहित्वा शारदा सर्वकालं
तदपि तव शुणुनामीशा आरं न याति ॥३२॥

असुरसुरमुनीन्द्रैरथितस्येन्दुमौद्ये
र्थितगुण्यमहिम्नो निर्गुण्यस्येवरस्य ॥
सकलशुणुवरिष्ठः पुष्पदंतालिघानो
रुचिरभवधु वृत्तैः स्तोत्रमेतत्यकार ॥३३॥

अहरहर नवधं धुर्मैः स्तोत्रमेतत्
पठति परम लक्ष्या शुद्धचितः पुमान्यः ॥
स लवति शिवक्षेत्रे इति तु त्यस्तथात्
प्रचुरतरघनायुः पुत्रवान् क्लिंभांश्च ॥३४॥
महेशान्ना परो हेवो महिम्नोना परा स्तुतिः ॥
अद्यारान्ना परो मंत्रो नास्ति तत्वं शुद्दे परम् ॥३५॥

દીક્ષા દાન તપ્યાંસીથી જ્ઞાન ચાગાદિકાઃ કિયાઃ ॥
 મહિમનસ્તવ પાઠસ્ય કલાં નાર્ણતિ બોડશીમ્ ॥૩૬॥
 કુસુમદર્શનનામા સર્વગંધર્વ રાજઃ
 શાશિધરવરમૌલેર્દેવહેવસ્યદાસઃ
 સ ખલુ નિજ મહિમનો ભ્રષ્ટ એવાસ્ય રૈખાત
 સ્તવનમિહમકાર્ષી દિવ્ય દિવ્યઃ મહિમનઃ ॥૩૭॥
 સુરવરમુનિપૂજયં સ્વર્ગ મોક્ષીક હેતું
 પડતિ યદિ મનુષ્યઃ આંજલિનાન્યચેતઃ ॥
 પ્રજાતિ શિવ સમીપં કિન્નરે: સ્તૂયમાનઃ
 સ્તવનમિહમમોધં પુષ્પદાંત સાર્ધ પ્રાણીતમ્ ॥૩૮॥
 આસમાદેત મિદાં સ્તોત્રાં પુષ્પયં ગંધર્વાલાખિતમ્
 અનૌપમ્યં મનોહારિ શિવમીશ્વરવર્ષાનમ્ ॥૩૯॥
 શ્રીપુષ્પદાંત સુખપ્રાણ નિર્ગતેન
 સ્તોત્રેણ કિલિખણહરેણ હરપ્રિયેણ ॥
 કંઠસ્થિતેન પડિતેન સમાહિતેન
 સુપ્રીણુતો અવતિ ભૂતપતિર્મછેશ ॥૪૦॥
 ઈત્યેષા વાર્ણમયીપૂજા શ્રીમદ્દાંકર પાદ્યો:
 અધિતા તેન મે દેવં પ્રીયતાં ચ સદાશિવઃ ॥૪૧॥

મંગળ.....પરવાળું (પ્રવાલ)

મંગળ યુદ્ધનો અહ છે. લાલ રંગ પણ માણુસને ઉત્સેષીત. ફરવાનો ગુણુ ધરાવે છે. હોઢી વાર તો લાલ રંગ માણુસને એટલો બધો ઉત્સેષીત કરે છે કે ગમે તેવા શાંત અને ઠંડા સ્વભાવનો માણુસ પણ એટલો બધો ઉશ્કેરાઈ જય છે કે ડાઈપણુ કારણુ વગર જ તે ખીણાની સાચે ઝબડો કરી એસે છે. આ કારણથી જ મંગળને યુદ્ધનો અહ ગણ્યવામાં આવે છે.

જૈન સાઇટ

પ્રવાલનો રંગ પણ લાલ છે. તથા પ્રવાલમાં પણ મંગળની અસર ઉત્પન્ન કરનારો જ તત્ત્વો છે. આથી પ્રવાલને મંગળનું જ રલ ગણ્યવામાં આવે છે. સમુદ્રના પેટાળમાં રહેતો એક પ્રકારનું જંતુઓ પોતાના શરીરમાંથી આસ પ્રકારનો રસ ઉત્પન્ન કરે છે અને સમુદ્રમાં ચાલતી રસાયણિક કિયાઓથી આ રસ હરી જય છે. આમ પ્રવાલ એ જળકૃત ખડકનો જ એક પ્રકાર છે. આ ખડકને ડારીને સમુદ્રનાં જંતુઓ તેમાં પોતાનો નિવાસ બનાવતાં હોય છે.

દુનિયામાં ધર્યી જગ્યાએ સમુદ્રના પેટાળમાં આવા ખડકો જોવામાં આવે છે. આસ કરીને હિંદી ભાષાસાગર તથા બંગાળાના ઉપસાગરમાં આવા ધર્યાં ખડકો આવેલાં છે એમ ભનવામાં આવે છે. પ્રવાલનો રંગ લાલ હોય છે.

આછા બદામી લાલ રંગથી શરી તમામ લાલ રંગોમાં પ્રવાલ મળી આવે છે. હોઢી હોઢી પત્થર પોચો અથવા બરડ પણ હોય છે. જથારે કેટલાક પત્થરો તદ્દન કરું હોય છે.

ગડી વગરના બરડ ન હોય તેવા પ્રવાલના ખડકો ભંગી જતના ગણ્યાય છે. આ ખડકમાંથી પત્થર કાઢ્યા પછી તેની ઉપરની પોપડીઓ ઉપેકી નાંખવામાં આવે છે. આ પોપડીઓ ઘણી જ બરડ અને આજા રંગવાળી હોય છે. પોપડીઓની નીચેનો પત્થર લાલધૂમ ચણોહી જેવા રંગનો અને સખત હોય છે. આ પત્થર જ ઉત્તમ ગણ્યાય છે.

જે પ્રવાલનો પત્થર સખત, તેજવાળો, લીસો, ચાપકાટવાળો તથા ચણોહી જેવા લાલ રંગનો હોય તે જ પ્રવાલને એક ગણ્યવામાં આવે છે. મંગળના તરવો મેળવના માણુસે આ જતનો પ્રવાલનો પત્થર ધારણ કરવો તે વધારે ઉત્તમ ગણ્યી શકાય.

શુલ ઇળ આપતો મંગળ : પોતાની જન્મ રાશિ અથવા નામરાશિથી ગણુતાં ક્રીંગ સ્થાનમાં મંગળ હોય તો તે મંગળ માણુસને હંમેશાં શુલ ઇળ આપે છે. વળી જો મંગળ છદ્રાં અથવા અગિયારમા સ્થાનમાં રહેલો હોય તો પણ તે શુલ ઇળ આપનારો ગણ્યાય છે. જ્યારે મંગળ શુલ સ્થાનમાં રહેલો હોય લારે જમીનથી લાલ થાય છે. વળી અનાજ જેતી વિગેરમાં પણ નિયમે રહ્યાયાં છે. સારો મંગળ હંમેશાં શરીર-સુઆડારી વધારનારો તથા ઘનનો લાલ કરાવનારો ગણ્યાય છે. વળી મંગળ સારો હોય તો માણુસના રાતુંએ તેનાથી હાય છે. આ ઉપરાંત રાન્યે તરફથી પણ લાલના બોગો બીજા થાય છે. સારો મંગળ ઘણીનાર માણુસને સેનાનો તથા વન્નનો પણ લાલ કરવે છે.

જ્યારે જ્યારે મંગળ સારા સ્થાનમાં રહેલો હોય લારે પણ જો માણુસ સાચા ભનથી મંગળની પૂળ પાઠ કે અક્ષિત કરે તો આ મંગળ માણુસને અનેકગણ્ય શુલ ઇળ આપનારો નીવડે છે. આથી મંગળ શુલ સ્થાનોમાં રહેલો હોય અને શુલ ઇળ આપતો હોય ત્યારે પણ માણુસે તેની આરાધના કરવી જોઈએ.

ખરાણ ઇળ આપતો મંગળ : ઉપર પ્રમાણે શુલ ઇળ આપતી રાશિઓ સિવાય ડોઈપણ રાશિમાં મંગળ હોય એવે કે

મંગળ પહેલી, બીજી, ચોથી, પાંચમી, સાતમી, આડમી, દશમી અથવા આરમ્ભી રાશિમાં હોય તો તે મંગળ નથો ગણ્યાય. આ અશુલ મંગળ કંબેશાં માણુસને ખરાબ ઝળ આપે છે, અને અનેક પ્રકારે માણુસને તે ઉપાધિમાં તથા મુર્કેલીમાં લાવી સૂકે છે.

જ્યારે જ્યારે જોયરમાં મંગળ ખરાબ થાય અથવા જનમના ખરાબ મંગળની જોયરમાં દશા આવે ત્યારે આ મંગળ ધણી ખરાબ અસર ઉત્પન્ન કરે છે. આ મંગળના કારણે માણુસને ગરમી તથા લોહી વિકાર ઉત્પન્ન થાય છે અને તેના કારણે ચામડીનાં અનેક દરહે અને લોહી વિકારથી ઉત્પન્ન થતા અનેક રેણો થાય છે. જેમકે શરીરે ગરમી નીકળવી, ઝાંખવા થવા, ચાંદા પડવા, ઘારાં પડવાં, શુમદાં થવાં, લોહીનું પાણી થવું, વિગેર અનેક રેણોનો માણુસ ભોગ જને છે. વળી આ મંગળના કારણે માણુસને જોધી પરદેશની રખાડુપણી થાય, તેમાં પણ અનેક ઉપાધિઓ તથા અનેક પ્રકારનાં તુકણાન થાય છે. વળી માણુસને પોતાના ભિંબો સાથે વિરોધ થાય છે. અને દુરમનાવન થાય છે તથા બીજા પણ નવા નવા દુરગનો ડિઓાથાય છે.

જ્યારે જ્યારે મંગળ નથો હોય અથવા તો નથો મંગળની દશા ચાલતી હોય ત્યારે આસ કરીને માણુસે તેને માટે યોગ્ય વિધિ કરવી જોઈએ. આથી કરીને ખરાબ અસરો ફૂર થાય તેમજ ઉત્તમ ઇંગાની પ્રાપ્તિ થાય. જ્યારે જ્યારે મંગળ નથો જણ્યાય ત્યારે ત્યારે નાચે પ્રમાણે તેનો વિધિ કરવો જોઈએ. જો આ પ્રમાણેનો વિધિ માણુસ કરે તો અન્યુક મંગળનું ખરાબ ઝળ નાશ જ પામે છે અને માણુસને અનેક પ્રકારે શુભ ઝળ પ્રાપ્ત થાય છે.

વિધિ : મંગળને ઉચ્ચ અઙ્ગ ગણ્યવામાં આવે છે. વળી તે લડાઈના અઙ્ગ છે તથા લાલ રંગનો તે છે. આથી કરીને લાલચરક લોહીના જેવા રંગનું રાતું પરવાળું મંગળના નંગ તરીકે ગણ્યવામાં આવે છે. આ પરવાળું પણ દરિયામાં ઉત્પન્ન થાય છે. અને તેના

મોટા મોટા ખડકો હોય છે. મંગળની ધાતુ આસ કરીને ત્રાંકું ગણ્યાય આથી પરવાળાને પથર મદાવીને તાંબામાં અથવા પંચધાતુમાં મંગળની વીઠી મદાવી શકાય. ત્યાર પછી આલણું દ્વારા તે વીઠીની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા અને પૂજન કરાવી આલણું પાસે જ મંગળના ૪૦,૦૦૦ ચાળાસ હળવ જ્યે કરાવવા જોઈએ. આ પ્રમાણેની વિધિ કરાવીને મંગળની શાંતિ કરાવી તે વીઠી પહેરવી જોઈએ.

મંગળના મંત્રો

(૧) વેહાક્ષા મંત્ર :

ॐ અહિનર્મુદ્ધા દિવઃ કુર્તપતિ: પૃથિવ્યા અયમ् ।
અપારેતાંસિજિન્વતિ ॥

(૨) પુરાણો મંત્રો :

જૈન સાઇટ

ધરણીગર્ભસંભૂતાં વિવુલંકાંતિ સમપ્રલમ્બ ।
કુમારાં શક્તિહસ્તાં ચ મંગલાં પ્રણમાભ્યહુમ્ ॥૧॥
ભૂમિપુત્રો ભહીતેન જગતાં લયકૃતું સહા ।
વૃણિકૃતું વૃણિહર્તાં ચ પીડાં હરતું મે કુજઃ ॥૨॥

મંગળના ઉપર અતાવેલા મંત્રોમાંથી કોઈપણું મંત્રથી ૪૦,૦૦૦ જ્યે પૂરા કરવા જોઈએ. તથા જ્યે ચાલે ત્યાં સુધી નિયમપૂર્વક દીવેં અગરઅતી કરવાં અને દરરોજ વિધિપૂર્વક મંગળની વીઠીની પૂજન કર્યો જોઈએ. આ પ્રમાણે ચોણ્ય વિધિથી સિદ્ધ કરેલી વીઠી હાથ ઉપર ધારણું કરવાથી મંગળનું અરાધ ઇણ નાશ પાડે છે તથક શુભ ઇણ પ્રાપ્ત થાય છે.

મંગળનાં દાન : મંગળને પ્રસન્ન કરવા માટે અનેક પ્રકારનાં દાન આપવાને વિધિ પણ શાખોમાં વર્ણવેલેં છે. અને તે દાન આપવાની વસ્તુઓ પણ શાખોએ નક્કી કરેલી છે. રાતું ઘરવાળું

તથા ઘઉં એ મંગળના દાનની વરતુંએ ગણ્યાય છે. આ ઉપરાંત અસુરના દાળ, રાતો બળદ, જોળ તથા સેટું એ પણ મંગળના દાનની જ વરતુંએ માનેલો છે. વળી રાતાં કપડાં, રાતાં કરેખુનાં ફૂલ, અને તાંબું પણ મંગળના પ્રસન્નતા માટેતા જ ચાન્દે છે.

જે માણસ ઉપર પ્રમાણેની મંગળની વિધિ કરે છે, તેને મંગળ જરા પણ નહિતો નથી. તેમજ ખરાખ રથાનમાં રહેલા મંગળના કારણે, જે કાંઈ અશુભકાળ ઉત્પન્ન થયું હોય તે સથળું નાથ પામે છે. આમ મંગળ મેલાની રાશિથી અરાગ રથાનને નિરો આવતો હોય અથવા મંગળની અશુભ ઇજવાળી દથા ચાલતી હોય તો પણ ઉપર પ્રમાણેનો વિધિ અવસ્થ કરવો જોઈએ નથી. ખરાખ અસરો દૂર થાય અને શુભ દુગની પ્રાપ્તિ થાય, મંગળની પ્રસન્નતા માટે મંગળ પાઠ પણ કરવો જોઈએ તથા મંગળના સ્તોત્રો, કવચ વિગેર પણ ધર્યી જ શ્રદ્ધા સાથે વાંચ્યાં જોઈએ. નાચે મંગળનાં સ્તોત્ર કવચ વિગેર આપ્યાં છે.

JAIN SITE
મંગળનું કવચ વિશ્વ શાસનમ्

શ્રી ગણેશાય નમઃ ।

શિખાયાં મંગલ: પાતુ ભૂમિપુત્રક્ષમુર્ધનિ ।

લલાટે ધનહર્તાં ચ અદ્ભુતોઽચ ધનમહઃ ॥

સ્થિરાસન: શ્રોત્રથોઽચ મહાકાયચ્ચ નાસિકે ।

આસ્થદંતોઽચ લુહાસુ સર્વકાયવિરાધક: ॥

હનૌ મે લોહિત: પાતુ લોહિતાક્ષચ્ચ કંઠકે ।

દ્વૌ સ્કંધૌ ચ તથા રક્ષેતું સામગ્યાનાં કૃપાકર: ॥

ધરાતમને લુગ્નૌ પાતુ કુન્ઝે રક્ષેતું કરદ્યમઃ ।

લૌમો મે ચ પાતુ ભૂતદસ્યુ તથોહરે ॥

भूमिनंहन नालौ तु शुद्धेत्वंगारड स्तथा ।
 उर्वोर्मिभयमो रक्षेत् ज्ञन्वो रोगापडारडः ॥
 नंधयेवृष्टि कर्ता य अपडता य शुद्धयोः ।
 पादांशुष्टौ य सततं सर्वकामरक्षप्रदः ॥
 शक्तिमां पूर्वते रक्षेत् शूलं रक्षेत्य दक्षिणे ।
 पश्चिमे य धनुः पातु उत्तरे य शरस्तथा ॥
 उद्धर्वं बडाननः पातु अधस्तात्पृथिवी सदा ।
 एवं न्यस्त शरीरासौ विन्तयेत् भूमिनंहनम् ॥
 असुजमद्युरंगं रक्तमाद्यांगरागं

कनकडमलमालां मालिनंविश्ववंधम् ।

अतिलितडलाल्यां भूषिते शक्तिशूले
 लग्नतु धरणिसूतुं भंगलं भंगलानां ॥

उपर प्रभाणे भंगल कवचनो पाठ करनार भाष्युसना भाये की
 यखु कोष्ठियु ज्ञनतुं संकट आवतुं नयी. वणी जे तेना भाये कोष्ठ
 यखु संकट आवेतुं होय तो आ कवचनो पाठ करवायी ते संकटमाल्या
 माल्युस सत्तरे भुक्ता थाय छे. वणी आ कवचनो पाठ जे भाष्युस करे
 छे ते भाष्युसतुं हमेशा रक्षाय थाय छे अने तेने कोष्ठियु भाष्युस
 कर्तुं तुक्षान फेंचायादी शक्तो नयी. आथो योतातुं रक्षाय तथा
 कल्पाय उच्छनार दरेक भाष्युसे हमेशां आ कवचनो पाठ करवो ज्ञोर्चे.

भंगल स्तोत्र

श्री गणेशाय नमः ।

भंगडो भूमिपुत्रश्च ऋषुष्टता धनप्रदः ।

स्थिरासनो भद्राकायः सर्वकार्यवरोधकः ॥

बोहितो बोहिताक्षश्च सामगानां कृपाकरः ।
 धरात्मकः कुन्जे लौमे लूतिहोलूभिन्दनः ॥
 अंगारको यमश्वेष सर्वरोगापहारकः ।
 वृष्टिकर्त्तापहर्ता य सर्वकाम इत्प्रदः ॥
 अतानि कुञ्जनामानि नित्यं यः श्रद्धया पठेत् ।
 ऋणुं न ज्ञयते तस्य संतानसुखमाप्नुयात् ॥
 करहर्ता नमस्तुष्य दुःखादिश्य नाशन ।
 सुखमौकाश्य धनहो जन मे धरणिसुत ॥
 नमस्ते लूभिपुत्राश्य रक्षाकर्त्ते नमोनमः ।
 सिंहसत्त्वाश्य दुष्कर्म हृतिनाश करायद्वय ॥
 शहराज नमस्तेस्तु सर्वकर्त्तव्याणु करके ।
 प्रसादात्मव देवेश सदा कल्याणमाप्नुयाम् ॥
 देवदानव गंधर्व यक्षराक्षसभननगः ।
 प्राप्नुवन्तिशिवं सर्वे अदापूर्णं मनोरथाः ॥

आ अंगणना स्तोत्रनो पाठ करवाणी भाष्यसने अनेक प्रकारे
 सुखशातिनी ग्राहित थाय छे तथा तेनां द्वैक प्रकारनां संकट दूर
 थाय छे अने धनधान्य, कीर्ति, विग्रेमां वधारो थाय छे. आ स्तोत्रनो
 पाठ करनार भाषुसने हेव, दानव, पिशाच, विग्रे अथवा प्रेतयोनि,
 यहो के उपअहो कोर्पणु भीडा करी शक्तु नथो. मोटा मोटा हेवताओ
 पाणु आ स्तोत्रना पाठथी कल्याण प्राप्त करे छे अने तेमोना सघणा
 अनोरथा पूर्ण थाय छे. पोतानुं कल्याणु छँचनार अने सुख मेलव-
 वानी छच्छावाणा द्वैक भाषुसे हंमेशां आ अंगणना स्तोत्रनो पाठ
 करवा ज्ञेष्ठओ. जेथी करीने भाषुसनी सघणी उपाधिओ रोग, देवु
 विग्रेनो अंत आवे छे.

अंगारक स्तोत्रः

श्री गणेशाय नमः ।

अंगारकः शक्तिधरो द्वाहितांगो धरासुतः ।
 कुमारो मंगलो लौमो महाकाशो धनप्रदः ॥
 ऋषुहृती दधिकर्ता रोगहृत रोगनाशनः ।
 विषुत्प्रसो व्रणुकरः कामदो धनहृत ईः ॥
 आमगान प्रियो रक्त वस्त्रो रक्तायतेकषुः ।
 द्वाहितो रक्तवर्णश्च सर्वकर्मावयोधकः ॥
 रक्तमाल्यधरो हेमदुडली अङ्गुनाथकः ।
 नामान्तेरानि लौमस्य यः पठेत् सततं नरः ॥
 ऋषुं तस्य य दौर्जियं हारिद्रयं य विनश्यति ।
 धनं प्राप्नेति विषुलं क्षियम् यैव अनोरमाभ् ॥
 वरोद्योतकरं पुत्रं लक्षते नाम संशयः ।
 योर्येदहि लौमस्य मंगलं बहु पुष्पकैः ॥
 सर्वां नश्यन्ति पीडा य तस्य अहुलवाधुवम् ॥

इति : उपर प्रभाणुना अंगारक स्तोत्रनो ने भाष्यस पाठ के छे ते भाष्यसने पुष्टकल धन आपेत थाय छे. भाष्यसना भाथे आवेदी सधणी मुख्येवीज्ञो दूर थाय छे तथा सुंदर खी अने उत्तम बालक ग्राप्त थाय छे. आस करीने भंगलवारना हिवसे अनेक पुष्पोथी भंगणनी पूजा करवामां आवे तो ते भंगण तरत ज रासन थर्च आषुसने धन धान्य तथा संपत्ति आपे छे अने तेनां सद्वारा संकटो खलु नाश पासे छे.

વિશેષ : તાકાત તથા પરાક્રમોના કામો અને લડાઈ જવા વિગેરે ઉપર મંગળનું આધિપત્ય ગણ્યાય. વળી એતીતી પેદાશ, જીમાનમાં થતી વસ્તુઓ, અનિજ પદાર્થો, વિગેરે પણ મંગળની સત્તાની વસ્તુઓ છે. આંકુસુખ, હુર કાર્યો, અનિ, સેનાનું, ચોર, હૃદમન, પરસ્વી તથા પ્રાપ ભરેલાં કાર્યો પણ મંગળની અસરમાં ગણ્યાય છે. લશ્કર, લડાઈ, સૈનાપત્રિ, સૈનિક તથા હથિયારો વિશે પણ મંગળ અસરકર્તા ગણ્યાય છે.

ને જનમરાશિથી અથવા નામની રાશિથી મંગળ નથોં હોય તો તે મંગળ ઉપરની તમામ બાધતો માટે અરાધ ઇન્હ ઉત્પન્ત કરે છે. આથી અરાધ રૂપાનમાં રહેલા મંગળના સમય દરમ્યાન અથવા મંગળની નથોં હશા કે અનંદીશા દરમ્યાન ઉપરોક્ત બાધતો માટે માણુસે ખાસ સમગ રહેલું જોઈએ તથા પૂરેપૂરી ડાળાણ રાખની જોઈએ.

ને જનમરાશિ અથવા નામરાશિથી મંગળ શુભરઘનમાં આવતો હોય અથવા શુભરઙ્ગ આપતનારા મંગળની હશા કે અનંદીશા ચાલતી હોય તો તે મંગળ ઉપરોક્ત બાધત સારું ઇન્હ આપે છે અને તેથી તે તે વસ્તુઓટો વાલ પણ કરાવે છે.

ને મંગળ નથોં હોય અથવા મંગળની નથોં હશાનો સમય ચાલતો હોય તો માણુસે અહી બતાયા પ્રમાણે સથળો વિધિ કરીને તેની શાંતિ કરી જોઈએ, તેમજ સિદ્ધ કરેલી મંગળની વીઠી પણ પહેલાં જોઈએ. આ ઉપરાંત મંગળનો ત્રિકોણુપાદ એકદીસ ખાતાંવળો યંત્ર બનાવીને તે યંત્રમાં મંગળનાં એકદીસ નામ હોતરાવવાં તથા એકદીસ મંગળચાર સુધી તે યંત્રની પૂજા વિધિ વગેરે કરવા. લાર પણી કાયમ મંગળનો યંત્ર પૂજાનો રાખવો જોઈએ.

આ રીતે મંગળની પૂજા આરાધના વિગેરે ને લેણો કરે છે તેમને અનેક પ્રકારે સુખ સંપત્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે તથા ધનરૂપની

વધારો થાય છે. અને તે ભાષુસની કીર્તિ પણ બધી દિશાઓમાં ફેલાય છે.

નાંદ : આ ઉપરાંત ભંગળના દાનને માટે જે જે વરતુઓ જાણુવામાં આવી છે તે સધળી ચીજેનો ભાષુસે પોતે પણ બને તેઠેલો વધુ ઉપયોગ કરવો. વળી ભંગળની પૂજા માટે પણ તે વરતુઓનો બને તેઠેલો વધારે જ ઉપયોગ કરવો. આમ કરવાથી પણ ભંગળ વધુ પ્રસન્ન થશે અને અનેક શુભ ઈણ આપશે.

ભુધ.....પાનુ

પાનાના પત્થરમાં ભુધનાં સધળાં તત્વો હુદ્ગળ પ્રમાણુમાં મળે આવે છે. આથી પાનાને ભુધનું રલ ગણ્યવામાં આવે છે. પાનું લીલા રંગનું રલ છે અને તેમાંથી નીકળનાં લીલા રંગના ડિરણોનો પ્રકાર બેનાથી માણુસને પોતાને ભાડે જરૂરી એવાં સધળાં ભુધનાં તત્વો સહેતાઈથી મળી શકે છે.

માણુસ જાતને ઉપકારક અને રાજમહારાજાનોના મુગુટોની શાલાને વધારનાર આ રલ દુનિયાના ધણ્યા પ્રહરોભાંથી મળી આવે છે. તેમાં પણ ભારતમાં રાજસ્થાન, આફીકામાં ખાસ કરીને રહેડેશિયા તથા ડેલાંબિયા વિશેરે સ્થળો પાનાનાં મુખ્ય ઉત્પત્તિ સ્થાન ગણ્ય છે. ભારત મને પ્રમાણે ડેલાંબિયાની ખાણો જાતનો પત્થર પૂરો પાડે છે તે જાતનો પત્થર કદાચ દુનિયાનો ડાઈ પણ પ્રહેઠ નહીં આપતો હોય.

આ પત્થરનો રંગ લીલાં કુમળાં પાંદડાં જેવો જ હોય છે. પૂરુષ બહારમાં ખાલેલી વસંતનાં વૃક્ષો ઉપર કુટેલી તાજી લીલી કુમળો કુંપોનોના. રંગ પણ કદાચ તેની આગળ ફિઝો જ લાગે કાચ જેવો પારદર્શક સરંચ પાણી જેવો નિર્મણ અને કુદરતી તેજથી ભરેલો એવા પાનાનો ડાઈ કુકડો નગરે પડે તો કદાચ આપણે તેને નીરખતાં ધરાઈ એ જ નહીં.

દુંકમાં પાનાનો રંગ લીલો છે, પાનું પસંદ કરતી વખતે ખાસ એ વાત ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ કે પાનાનો રંગ એકદમ વૈરા

લિલા ન હોવો જોઈએ પણ મેરપીછના જેવો હોવો જોઈએ. વળી તદ્દન પારદર્શક કાચના જેવો, ડોઈ ખીજ રંગની જરાપણ છાંટ વગરનો અથવા ડાઇપિણ જાતના ડાઘ વગરનો હોવો જોઈએ. તેમાં ચીરા અથવા ખાડા પડેલા ન હોવા જોઈએ.

તદ્દન સ્વર્ય નીતયી પાણી જેવો, ઉત્તમ રંગનો અને તેજસ્વી પત્થર ધારણું કરવાથી દુંક સમયમાં જ તે માણુસને અનેક પ્રકારે લાભ હેખાડે છે. આ રતન ધારણું કરવાથી માણુસ ખુદનાં તત્ત્વો ધણ્ય વિશાળ પ્રમાણમાં ગ્રાપ્ત કરી શકે છે અને એ રીતે વધુ ને વધુ સુખ્ખી અની શકે છે.

શુલ્ક ઇણ આપતો બુધ : તમારી જન્મરાશિથી ગણુત્તાં અથવા નામની રાશિથા ગણુત્તાં જ્યારે જ્યારે બુધ ખીજ સ્થાનમાં, ચોથા સ્થાનમાં, છડા સ્થાનમાં, આહમા સ્થાનમાં, રસમાં સ્થાનમાં અથવા તો અમિતારમા સ્થાનમાં આવે લારે લારે તે બુધ શુલ્ક ગણ્ય છે અને તે શુલ્ક ઇણ આપે છે. આ પ્રમાણે જે બુધ સારા સ્થાનમાં રહેલો હોય તો તેનાથી માણુસનું ઉપરનાંકાંતિતથાદ્યોભામાં ધણ્યો જ વધારે થાય છે આ બુધ માણુસને અનેક પ્રકારે લાભ આપે છે, માણુસને આનંદના સમાચારો મળે છે ભાઈધીથી પણ આ બુધ લાભ કરાવે છે. આ બુધ માણુસના ભાગ્યનો ઉદ્ય કરાવે છે.

ઉપર પ્રમાણે બુધ સારા સ્થાનમાં રહેલો હોય અને શુલ્ક ઇણ આપનારો હોય તો પણ માણુસે ખુદની પ્રસન્નતાને માટે ખુદનું આરાધન કરતું જોઈએ. એમ કરવાથી બુધ વધારે પ્રસન્ન થાય છે અને માણુસના સુખમાં અનેકગણ્યો વધારો કરે છે તથા માણુસને ઘનધાન્યથી સમૃદ્ધ અને ઉત્તમ ક્રીતિવાળો તથા બુદ્ધિશાળી બનાવે છે.

અશુલ્ક ઇણ આપતો બુધ : પોતાની જન્મરાશિથી અથવા નામરાશિથી ગણુત્તાં ઉપર બતાવેલાં રથાનો સિવાયના સ્થાનોમાં એકદે કે પહેલા, ત્રીજી, પાચમા, સાતમા, નવમા અથવા બારમા સ્થાનમાં

શુદ્ધ રહેલો હોય તો તે શુદ્ધ હંમેશાં અશુભ ઇણ આપનારો ગણ્યાય છે. શુદ્ધ જ્યારે જ્યારે નથીએ નથીએ સ્થાનમાં રહેલો હોય ત્યારે ત્યારે તે માણુસને અનેક પ્રકારની ઉપાધિ તથા અગવડ ડિલી કરી આપે છે. માણુસને આ શુદ્ધ આર્થિક વાખેતોમાં તુકદાન કરે છે તેમજ સંબંધી-આત્મા સાથે વિભવાદ ઉત્પન્ન કરાવે છે. માણુસના દરેક પ્રકારના સુખ નાશ પામે છે. માણુસની શુદ્ધિ પણ કુંડિત બની જય છે તથા શરીરે નાનામોદ્ય રેણોતા કરણે પીડા ઉત્પન્ન થાય છે. જાતજાતના દુષ્મનો ડેલા થાય છે અને ડેઝવાર તો પોતાના ૫૮ માણુસો દુષ્મન બની એસે છે. વળી આ શુદ્ધ માણુસને તેના ઉત્તમ ભિત્રોથી પણ છુટે આડી હે છે અને હેરાનગતિ કરે છે.

જ્યારે ડેઝપણ માણુસની જન્મરાશિ અથવા નામરાશિથી શુદ્ધ અશુભ ઇણ આપનારો હોય અથવા તો અશુભ ઇણ આપનારા શુદ્ધના ભાવાદશા કે આંતર્દીશા ચાલતી હોય તો ત્યા સમયે શુદ્ધતું અશુભ કળ દૂર કરવા માટે દરેક માણુસે યોગ્ય પ્રયત્નપૂર્વક શુદ્ધની શાંતિ માટેની વિધિ કરવી જોઈ એ. આ પ્રમાણેની શુદ્ધની શાંતિ માટેની વિધિ કરવાથી શુદ્ધતું તમામ અશુભ ઇણ નાશ પામે છે તથા દરેક પ્રદારે માણુસને શુદ્ધિકાની પ્રાપ્તિ થાય છે. શુદ્ધની શાંતિ માટે નીચે પ્રમાણે વિધિ કરવામાં આવે છે.

વિધિ : લીલા રંગનું પાતું શુદ્ધના નંગ તરીકે ગણ્યાય છે. શુદ્ધની શાંતિ કરવી હોય તો પાનાતું નંગ સેનામાં અથવા પંચઘાતુમાં મહાવી તેના વીઠી અનાવવી. તે પણી તે વીઠીને ઉત્તમ આલય પાસે લઈ જઈ તેમાં વિધિપૂર્વક શુદ્ધની પ્રાણુપ્રતિષ્ઠા કરાવી પૂજન કરાવવું. ત્યાર પણી તે આલય દ્વારા શુદ્ધના સેળ ફળર ૫૫ કરાવીને તે વીઠી સિદ્ધ કરાવવી. આ રીતે સિદ્ધ કરેલી વીઠી પહેરવી જોઈ એ. તથા આલયને યોગ્ય દાનદક્ષિણા કિરેને આપીને પ્રસન્ન કરવો જોઈ એ. આ પ્રમાણે કરવાથી શુદ્ધ પ્રસન્ન થાય છે.

બુધના મંત્રો

(૧) વૈદિક મંત્ર :

ॐ ઉદ્ભુદ્ધસ્વારને પ્રતિજ્ઞાહિતમિષ્ટાપૂર્તેસં સુન્દેથામયંચ ।
અસિમન્સધસ્તૈ અદ્યુતરસિમન્નિવૈદેહવાય યજમાનક્રમ સીહિત ॥

(૨) પૌરાણિક મંત્ર :

હી પ્રિયંગુ કલિકાશ્યામા ઇપેણુપ્રતિમા બુધમ ।

સૌભ્યં સૌભ્ય શુણોપેત તં બુધં પ્રણુમાભ્યહમ ॥ ૧ ॥

હી ઉત્પાતરૂપો જગતાં ચન્દ્રપુત્રો મહાદુતિઃ ।

સૂર્ય પ્રિયકરો વિદ્ધાનું પીડાં હરતુ મેબુધઃ ॥ ૨ ॥

ઉપર બતાવેલા વણુ મંત્રોમાંથી ડેચિપણ મંત્ર લઈ કહેલ્લી
સંખ્યાના જ્યે પૂરા કરવા જોઈ એ. ત્યાર પછી આ પ્રમાણે પૂર્જન
કરીને સિદ્ધ કરેલી દીર્ઘ માણ્ણસે પોતાના હાથ ઉપર પહેરવા જોઈ એ.
આવી રીતે દીર્ઘ પહેરવાથી ઉત્પન્ન થતી સધળાંઘરાબ અસર દૂર
થશે તેમજ બાળ જ હિસસ્થી બુધ સાડું ફરજ આપશે.

બુધના દાન : બુધને પ્રસન્ન કરવા માટે શાખમાં વણું દાન
આપવાનું પણ કહેલું છે. બુધની પ્રસન્નતા માટે આપવાનાં આપતી
દાનની વસ્તુઓ નીચે પ્રમાણેની છે.

ગોડું ચંદ્રન તથા સુગંધીવળાં પુષ્પો બુધને અત્યંત પ્રિય
હોવાથી તે બુધને પ્રસન્ન કરવા માટે દાનમાં આપી રાકાય, વળી એક
નોકરડી અથવા સેવિકાનું દાન કરવાથી પણ બુધ અત્યંત પ્રસન્ન
થાય છે. બુધને કળાં વસ્તો પણ અત્યંત પ્રિય હોય છે, વળી કાંસુ
તેમજ લીલા મગ પણ બુધને માટે દાનમાં આપવાનો રીવાજ
શાખમાં બતાવેલો છે.

બુધની પ્રસન્નતા માટે આ પ્રમાણેની વરતુંએ દાનમાં આપવાથી બુધ અત્યંત પ્રસન્ન થાય છે તથા તેથી માણુસનાં સંઘળાં કદ્દો દૂર થઈને તેને અનેક પ્રકારે શાંતિ જોણે છે તથા જૂના ભિન્નોને મેળાપ થાય છે અને તેમનાથી પણ માણુસને અનેક પ્રકારના લાભ થવા માટેના યોગે જીલા થાય છે તથા માણુસની બુદ્ધિ પણ તીવ્ર બને છે.

આ પ્રમાણે જે વ્યક્તિને માટે જોવરમાં બુધ નથોણો થતો હોય અથવા નથોણો બુધની દૃષ્ટા કે અંતર્દીશા ચાલતી હોય અને તેના કારણે અસંખ્ય મુશ્કેલીઓ આવી પડતી હોય તો તેમાંથી છુટ્ટવા માટે માણુસે આ ઉપાય અવસ્થા કરવો જોઈએ. કારણું કે તેનાથી બુધની સંઘળી ખરાય અસર દૂર થાય છે તથા શુલ્ક ઇળની આપી થાય છે.

આ ઉપરાંત નિયે બુધનાં સ્તોત્રો આપ્યાં છે. બુધની પ્રસન્નતા માટે આ સ્તોત્રોનો પણ માણુસે નિયમિત પાઠ કરવો જોઈએ.

શ્રી ગણેશશાય નમः ।

પ્રિયંગુકલિકા શ્યામં ઇપેણુપ્રતિમં બુધમ् ।

સૌમ્યં સૌમ્યગુણો ચેતં તં બુધ પ્રાણમાભ્યહમ् ॥

ઉત્પાતકૃપી જગતાં ચંદ્ર પુત્રો મહાબુતિ: ।

સૂર્યાગ્રીતિકરો વિદ્ધાન્ પીડાં હરતુ મે બુધ: ॥

શ્યામઃ શિરાલશ્ય કલાવિધિઃ ।

કૌતૂહલીકોમદવાજિવલાસી ॥

રન્નેધિકો મદ્યમદ્યપહૃસ્યા ।

દાતાભ્રનેત્રો દ્વિજરાજ પુત્ર: ॥

બુધબુદ્ધ પ્રદાતારં સૂર્યરશિમસમન્વિતં ।

યજમાન ડિતાર્થ્ય બુધમાવાહ્યાભ્યહમ् ॥

જ્યો બુધ: પંડિતશ્રીહિણેયશ્રી સોમયઃ ।
 કુમારો રાજપુતશ્રી શૈશવ: શાશિનાંહનઃ ॥
 શુક્રપુત્રશ્રી તાર્યો વિષુદ્ધો બોધનસ્તથા ।
 સૌમ્યઃ સર્વશુણોપેતો રતનદાન ઇલપ્રદઃ ॥
 એતાનિ બુધતામાનિ આત:કાદે પઢેનર: ।
 બુદ્ધિવિનુદ્ધિતાં યાતિ બુધ પીડા ન જાયતે ॥

ફળ : ઉપર પ્રમાણેનું બુધનું નામ સ્તોત્ર માણુસને અનેક
 પ્રકારના લાભ આપનાડું તથા સુખો અનાવનાડું છે. દરરોજ સવારમાં
 ચોતાનાં નિયમો પરવારને જે માણુસ નિયમપૂર્વક આ બુધના
 નામસ્તોત્રનો પાડ કરે છે, તે માણુસને બુધના કારણે ડોર્પિણ જાતની
 પીડા થતી નથી. બણી તે માણુસના સુખયાતિ તથા ધનવૈસવમાં
 વધારો થાય છે અને બુદ્ધિ અનેકગણી કરે છે.

બુધ સ્તોત્ર પ્રયત્નિ શાસનમ्

શ્રી ગણેશાય નમः ।
 બુધો બુદ્ધિમતાં શ્રેષ્ઠો બુદ્ધિહાતા ધનપ્રદ: ।
 પ્રિયંગુકલિકાર્યામઃ કંજનત્રો મનોહર: ॥
 અહોપમો શૈશવિણ્યો નક્ષત્રેશો દ્વાકર: ।
 વિદ્યુદ્ધ કાર્યહંતા ચ સૌમ્યોબુદ્ધિ વિવર્ધન: ॥
 ચન્દ્રાત્મજે વિષ્ણુઽપી જ્ઞાની સો શાન્દાયક: ।
 અહોપીડાહરો દ્વાર સુપ્રધાન્યપુરુષપ્રદ: ॥
 દ્વોકપ્રિય: સૌમ્યમુર્તિઃ ગુણુદો ગુણુ વત્સલઃ ।
 પંચવિનિશ્તિ નામાનિ બુધસ્યૈતાનિ ય: પહેતુ ॥

સમૃતવાયુધં સહા તસ્� પીડા સર્વાં વિનશ્યતિ ।
તહિને વા પદેબદ્ધતુ લભતે સ મનોગતમ् ॥

ઇળ : આ પણ યુધનું નામરસોવ છે. આ સ્તોત્રમાં યુધના પચીસ નામ આપેલાં છે. આ પચીસ નામમાંથી ગમે તે નામ વડે યુધની આરાધના કરવામાં આવે તો પણ તે માણસને ધનધાન્ય તથા અનેક પ્રકારના લાભ અપાવે છે. જે માણસ યુધના આ નામરસોવનો દરરોજ પાઠ કરે તેને યુધના કારણે કોઈપણ પ્રકારની પીડા થતી નથી. યુધ નથેણો હોય અથવા નથેણો યુધની દ્રશ્ય કે અંતર્દ્શા ચાલતી હોય ત્યારે પણ દર યુધવારે યુધના આ ન મરતોનનો પાઠ કરવામાં આવે તો નથેણો યુધના કારણે ઉત્સુન થતી સંખળી પીડા નાશ પામે છે તથા શુદ્ધ ઇળની પ્રાપ્તિ થાય છે. આ પ્રમાણેના યુધના આરાધનથી માણસ પેતાના મનમાં જોકે છાંચાઓ રાખે તે સંખળી છાંચાઓ પૂર્ણ થાય છે.

વિશેષ : કોઈપણ કળામોમાં પારંગત અનનું અથવા મહાન વિદ્ઘાન કે પાંડિત અનનું તે માત્ર જ્યુધની ઇપારાઉપરમ અવળેએ છે. મોચાળ, વાણી, બાંદુ તથા મિત્રો ઉપર પણ યુધની સંજરડ અસર હોય છે. વળા શિલ્પશાસ્ત્ર, વાણીમાં ચતુરાઈ, ઉપાસનાની સંદગતા આ બાબતો પણ યુધના આધિપત્રમાં જ રહેલી છે. આ સંખળી બાબતોનું ઉત્તમ ઇળ પ્રાપ્ત કરવા માટે માણસને યુધનું બળ હોવું ખાસ જરૂરી છે. જે યુધ બજ્જવાન હોય તથા શુદ્ધ ઇળ આપનારો હોય તો ઉપરોક્ત બાબતો માટે તે સારામાં સાઝે ઇળ આપશે. પરંતુ જે યુધ નથેણો હશે અથવા નથેણો યુધની દ્રશ્ય અંતર્દ્શાનો સમય ચાલતો હશે તો તે યુધ ઉપરની સંખળી બાબતો માટે તુકશાન-કારક નીવડ્યાનો.

આમ ઉપર દર્શાવેલી કોઈપણ ગત અંગે તમને મળતું નથી ઇળ તમારે દૂર કરનું હોય અથવા તે તે બાબતમાં તમારે

વધારે સારું ઇણ મેળાવવું હોય તો અહીં બતાવા પ્રમાણેની વિધિથી તમારે ખુધનું આરાધન કરવું જ જોઈએ. વળી આગળ જણ્ણાવા પ્રમાણે તમારે ખુધના નંગની સિદ્ધ કરેવી વીરી પણ પહેરવી જોઈએ. એ રીતે કરવાથી ખુધ પ્રસન્ન થશે તથા અનેક પ્રકારે સુખશાંતિમાં વધારો કરી ઉત્તમ ઇણ આપશો.

જે ખુધ નથો હેઠાં અથવા તો નથોના ખુધના અશુલ ઇણ આપનારી દશા અથવા અંતર્દશા ચાલતી હોય તો, ઉપર પ્રમાણે ખુધની આરાધના કરવા ઉપરાંત ખુધને માટે ઇહેંાં દાન આપવાં. વળી ખુધના માટે દાનની કે જે વસ્તુએ દાનની છે તે સધણોચાં જોનો ભાષ્યસે પોતે પણ વહું ને વહું ઉપયોગ કરવો, તેમજ ખુધની પૂજનમાં પણ તે વસ્તુએ વહું ને વહું વાપરવો. આમ જે કરવાથી ખુધ ઘણો પ્રસન્ન થાય છે.

ગુરુ.....પુષ્પરાજ (પોખરાજ)

ગુરુનું પ્રતિનિધિત્વ દર્શાવિનાર રલ તે પોખરાજ. ગુરનો રંગ પોગો અણ્ણાય છે. અને પોખરાજ પણ પીળા રંગનો જ હોય છે. સહેદ રંગના પોખરાજ પણ મળી આવે છે, તદેન સહેદથી શરીર કરી કરેં પોગો, પોળા ડાયદર જેવા તથા સેનેરી પીળા રંગના પોખરાજ જોવામાં આવે છે.

સહેદ રંગના પોખરાજમાં ગુરુનાં તત્ત્વો ધણું જ એણા પ્રમાણમાં હોય છે, જ્યારે પીળા રંગના પોખરાજમાં આ તત્ત્વો વિચુલ પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે. આથી ભાગું શાખ અને શાખાં પુરતો સહેદ પોખરાજનો ઉપયોગ થાય છે પરંતુ ગુરુનાં તત્ત્વો અન્યત્રે કરવા માટે ખાસ કરીને પીળા પોખરાજનો જ વધુ ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

પોખરાજનું ઉત્ત્પત્તિરથાન સીલોન અને બર્માં છે. આ સિવાય બીજુ કે.મ્ઝ જગ્યાએ ખાસ આ રલ મળતાં નથી. આ રલનોની પણ ખાણો હોય છે. આણુંથી પત્થરો યોધીને બહાર કાઢ્યા પડી તેના ઉપરની ભાગી વિગેરે અથુદ્ધિએ દૂર કરવામાં આવે છે. ત્યાર પછી તે પત્થરેને તેણીને તેના નાના કુકડા કરવામાં આવે છે. આ પત્થરનું પણ ઉપરનું પડ તદે પોચું અને બરડ હોય છે આ બરડ આગમાંથી ત્યાર થનાં રલનો હવડા પ્રકારનાં હોય છે અને તેમાં અનેક ખાગીએ તથા અથુદ્ધિએ હોણાથી આ રલનો ધાર્યા પ્રમાણેની અસર ઉત્પાન કરી શકના નથી આ પત્થરેની અંદરનું જે સખત હાઈ હોય છે તે સ્વચ્છ કાય જેવું અને કુદરતી તેજ વાળું તથા પાણીદાર હોય છે.

પોખરાજના પથરના હાઈમાંથી બનાવેલું રલ તેજરસ્વા તથા પાણીદાર હોય છે. તેનો રંગ પણ પોળો સો ટકા શુદ્ધ સૌનાના રંગ જેવો હોય છે, આ પ્રકારના રંગનો પોખરાજ સ્વેચ્છામ ગણ્યાય છે. કુદરતી રંગ તથા કુદરતી તેજ વાળો સરછ નિર્ભળ કાંતિવાળો પોખરાજ શુદ્ધનાં સંઘળાં તરવો પૂર્વાં પાડવાની શક્તિ ધરાવે છે.

ઉપર બતાવ્યા મુજબતું પોખરાજનું ઉત્તમ રલ ધારણું કરનાર માણુસ તીકણું બુદ્ધિવાળો, વિદ્વાન તથા પૂજનીય બને છે. શુદ્ધનો તરવો મેળવવા છઢ્યારા માણુસે આજા પ્રકારનું ઉત્તમ પોખરાજનું રલ અવસ્થ ધારણું કરવું જોઈએ.

શુલ ઇળ આપતો શુકુ : માણુસની જન્મ રાશિથી અથવા નામ રાશિથી ગણુત્તાં બીજા, પંચમા, સાતમા નવમા અથવા અગિયારમા સ્થાનામાં જો શુરુ આપતો હોય તો તે શુરુ લંમેથા શુલઇણ આપનારો ગણ્યાય છે. શુરુ જ્યારે જોયેનું આ પ્રમાણે શુલ બને ત્યારે માણુસને તે દરેક પ્રકારનું સુખ આપે છે. આ સમય દરમ્યાન શુરુ કૌંઠિક સુખમાં વધારો કરે છે તથા અત્યો દિજેરેના સંખધીને વધારે ગાડ બનાવે છે. શુરુ જ્યારે શુલ હોય ત્યારે માણુસને ધનતો પણ લાલ કરાવે તેમજ તે માણુસની બુદ્ધિશક્તિનો વિકાસ કરે અને માનસાધનમાં પણ વધારો કરાવનારો તથા નવા સંખધી જાલા કરાવનારો નિવડે છે.

જો તમારી રાશિથી જોયેનું શુરુ ઉપર પ્રમાણે શુલ સ્થાનોમાં ફરતો હોય અથવા શુલ ઇળ આપનારો શુકુની ભલાદ્યા કે અંતર્દીશા ચાવતી હોય તો પણ શુદ્ધનો પૂજન આરાધના કરવો જોઈએ. શુરુ આપનારો હોય ત્યારે તેનો પૂજા આરાધના કરવાથી તે વધારે શુલ ઇળ આપનારો નાવડે છે અને જ્યારે તે નયાએ બને લારે તે પોતાની અરાજ અસ્ત્ર પણ આપી જાકતો નદી આથી પોતાનું દલ્યાણું છઢ્યાનાર માણુસે કાખળ શુદ્ધની આરાધના કરવી જ જોઈએ.

અશુલ કેળ આપતો ગુરુ : માણુસની પોતાની જન્મરાથિ અથવા નામરાશિથી ગણુના ગોચરમાં નો ગુરુ પહેલા સ્થાનમાં ફરતો હોય તો તે અશુભ ઇન્દ્ર આપતારો ગણ્યાય. એ જ પ્રમાણે નીજ ચોચા અથવા છંદ સ્થાનમાં રહેલો ગુરુ પણ અશુભ ઇન્દ્ર આપે છે. જ્યારે જ્યારે ગુરુ જોગરમાં પોતાની રાશિથી આડના, દસમા અથવા બારમા સ્થાનમાં અમલુ કરે ત્યારે તે ગુરુ પણ અશુલ અસર ઉપાને તથ્ય માણુસને અનેક પ્રદારે ગુસ્કેલીઓના લાદી મૂકે છે.

ઉત્તર પ્રમાણે જોગરમાં જ્યારે ગુરુ અશુલ બને અથવા અશુલ ઇન્દ્ર આપતા ગુરુની દરા કે અંતર્દરા ચાલતી હોય ત્યારે તે ગુરુ માણુસને માટે અયંકર આર્થિક કટોકટી સર્વો છે. વળી માણુસને અનેક નાના મોટો કારણોને લાવે આ ગુરુ કંકાસ કરાવે છે. પોતે ધારેલા કાર્યેમાં તેનો જરૂર પણ સંશોધન સંપડત્યે નથી. કૌદુર્યિક બાપતોમાં અશાંતિ ઉત્પન્ન થાય છે. વળી પોતાના સ્વર્ગનો અથે મનહુઃખ અચાતા પ્રસ્તુતો પણ આવે છે. આમ જ્યારે જ્યારે ગુરુ અશુલ ઇન્દ્ર આપતારો અને એ ત્યારે તે માણુસને ચારે તરફથી ઉપાધિઓ અને ગુસ્કેલીઓના વભગમાં ધકેલી હે છે. જ્યારે જ્યારે ગુરુ અશુલ બને ત્યારે ત્યારે માણુસે થોળ્ય વિધિ કરીને તે ગુરુની શાંતિ માટે તેની મૂળ આરાધના કરવી જોઈએ. ગુરુની અશુભ અસર દૂર કરવા અને શુલ ઇન્દ્ર મેળવવા માટે ખાસ કરીને એ વિધિ કરવામાં આવે છે તે અહીં આપી છે.

વિધિ : માણુસને જ્યારે ગુરુ નબળી અસર આપતો હોય ત્યારે આસ કરીને તેણે ગુરુચાર કરવા. પીંઠા પોખરાજ એ ગુરુનું નંગ ગણ્યાય છે ઉત્તમ સોનાના જીવા રંગનો પોખરાજનો સારો પલચરનાં તરીકે લેવો. તથા તેને ચુદ્ધ સોનામાં ભદ્રાવી તેની વરી બનાવવી. આ વીઠીમાં અલ્લા પણે ગુરુની પ્રાણુપતિષ્ઠા કરવવી. તે પછી દરરેઝ તેનું પૂજાનબાર્યન કરીને તે વીઠીની સામે ગુરુના મંત્રના જરૂર અ ૨.—૪

કરવા. આ પ્રમાણે ગુરુના ૭૬,૦૦૦ (એંતેર હજાર) જ્યે પૂરા કરવા. આવી રીતે સિદ્ધ કરેલી વીઠી કાયમ પહેરવી.

ગુરુના મંત્રો

(૧) વैદિક મંત્ર :

ॐ બૃહસ્પતિ અતિયદર્થો અર્હાંતુમદ્દિલા! તિક્તિમજ્જનેષુ ।
યદીદ્યાચ્છવસ ઋતપ્રણ તતફસમાસુ દ્રવિષું ધેઢિ ચિત્રમ् ॥

(૨) પુરાણોઽત્ત મંત્રો :

હી દેવાનાં ચ ઋગીષું ચ ગુરું કાંચન સજીલમ् ।

બુદ્ધિભૂતાં વિકોદેશાં તં નમામિ બૃહસ્પતિમ् ॥૧॥

હી દેવમન્ત્રી વિશાળાક્ષઃ સદ્ગાં દોઢિલે રતઃ ।

:અનેક શિષ્ય સંચુક્તાઃ પીડાં હરતુ મે ગુરુઃ ॥૨॥

ઉપર આપેલા મંત્રામાંથી કોઈપણ મંત્ર લેવેનું ત્યારપણી તે ગંતના કહેલી સંઘ્યા પ્રમાણેના (૭૬,૦૦૦) જ્યે પૂરા કરવા. આ રીતે જ્યે તથા પૂજન કરીને કિંદ્ર કરેલી વીઠી હાથ ઉપર પહેરવી. આ વીઠી પહેરવાથી ગુરુની સંબળી ખરાખ અસર નાશ પામે છે તથા શુદ્ધ ઇગારી પ્રાપ્તિ થાય છે.

ગુરુના દાન :

ગુરુને પ્રસન્ન કરવા માટે શાસ્ત્રમાં અનેક પ્રકારના દાન આપવાના કહેકાં છે. તેમાં ખાસ કરીને પીગા રંગની વસ્તુઓ ગુરુને ખાસ પ્રસન્ન કરનારી ગણાય છે. પીગા પુષ્પો તથા હળવર પણ ગુરુની પ્રસન્નતા આપેની વસ્તુઓ છે. સાફર (પીગા સાફર), વોડા, વિગેરનું દાન કરવાથી વધુ ગુરુ અસ્તન થાય છે. ગુરુને પ્રસન્ન કરવા માટે પીગા વસ્તોનું પણ દાન આપવાનું કહેલું છે. આ ઉપરાંત સોનું, ચણાની દાળ, અને બીજાનું દાન પણ ગુરુને પ્રસન્ન કરે છે.

આમ ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણેનો વિધિ ને કોઈ માણુસ કરે છે તે માણુસના ઉપર ગુરુની પ્રેરણની થાય છે. અને તેથી કરીને ગુરતું સધળું અથુભ ઇની દૂર થાય છે તથા શુભ ઇણ પ્રાપ્ત થાય છે. આ પ્રમાણે ગુરુની અથુભ અસર દૂર થવાથી માણુસની પોતાની સુખશાંતિમાં વધારો થાય છે તથા અનેક પ્રકારે માણુસને ધનપ્રાપ્તિ થાય છે. વળી માણુસની ધજજત આખર વધે છે અને જ્યાં જ્યાં લાં માન પામે છે તથા મિત્રો અને સંભાંધીઓથી પણ લાલ પામે છે. આ ઉપરાંત ગુરુની પ્રેરણની માટે કેવ્યાંક સ્તોત્ર પણ અહીં આપ્યાં છે. આ સ્તોત્રોનો પાડ કરવાથી પણ ગુર પ્રેરણ થાય છે.

ગુરુસ્તુતિ

શ્રીગણેશાય નમः ।

શાકાદિહેવૈ: પરિપૂળનોડસૌ

જગદ્બિભૂતા: જગતાં હિતાય ॥

દ્વાતિ યો નિર્મલ શાખણુદ્ધિ

સર્વાકૃપતિમે વિદ્ધાતુ લક્ષમીમ ॥

સકલસુર ગુરુર્થઃ પ્રદ્રશુદ્ધ્યપ્રલાવ:

ત્રિદ્શ પતિ ડિરીટૈર્ધ્યષ્ટ પાદરવિંદ: ।

વિમલમતિ વિલાસી સર્વમાંગલ્યહેતુ:

દૃદ્રુતમ વિલૂતિં વાકૃપતિ: સુપ્રલાવ: ॥

દ્વિપંચસપ્તમસ્થાને તથેવેકાદશે સ્થિત: ।

અન્નવિવિધ લોગાંશ્ચ રત્નાનિ કુરુને શુરુ: ॥

દ્વાતે દ્વાતોષષ્ઠે તૂર્યગ્યેકાષ્ટ ગે શુરૂ: ।

વ્યાધિવિદેશગમન: મિત્રદ્રોષ: લવિષ્યતિ ॥

हेवानां च कृषीणां च शुद्धं कांचनसज्जितम् ।
 भुद्धिसूतं नियोक्तेषां तं नभामि भुद्धस्पतिम् ॥
 भुद्धस्पतिं महं नौमि शुद्धं हेवेन्द्रपूज्यतम् ।
 सर्वशास्त्रं प्रवक्तारं सर्वकर्मद्विलभ्रम् ॥
 सर्वं संशयं छेत्तारं वेत्तारं सर्वकर्मण्याम् ।
 परथ्रक्षमयं नित्यं परमानंह इपिष्युम् ॥
 सर्वसिद्धिप्रहं देवं शरण्यं लक्ष्मापत्सलम् ।
 वरेण्यं वरहं शांतं विद्यार्तिहरं परम् ॥
 लंभकृयं सुवर्णांलं स्वर्णयज्ञोपवीतिनम् ।
 भीतवस्त्रपरीधानं जैमार्त्तिलकान्वितम् ॥
 यंहनागद्गुप्तैः सुगन्धैः शतपत्रैः ।
 संपूज्य ध्यायते यैस्तु लक्ष्मा सुदृढ्या नरैः ॥
 जनम् ज्यविंशासनम्
 धनं धान्यं जयं सौजन्यं सौलाभ्यं नृप मान्यता ।
 लवंति सर्वहा तेषां त्वत्प्रसादात्सुरेश्वर ॥
 देवाग्निसर्वचौराघा त्वेषां न प्रलवंति हि ।
 सुस्थानस्थेऽधिदेवेशः ध्यानेसर्वं प्रसाधकः ॥
 पुरा पंडित वर्णेण्यं दृत्वैतत् येतसि स्वके ।
 भनुष्याणां हितार्थाय शुरैर्नामान्यभाषत ॥
 विषमस्थस्तथा दृष्टिणां सर्वकृष्टं प्रलंभनः ।
 पत्थहुं अठते चो वै तस्य कामद्विलभ्रः ॥
 नम शुरेन्द्रवंद्याय हेवाचार्याय ते नमः ।
 नमस्त्वनंतं सामर्थ्यं वेद सिद्धांतं पारग ॥

સદાનંહ નમસ્તેસ્તु નમઃ પીડાકરાય ચ ।
 નમો વાયસ્પતે તુલ્યં નમસ્તે પીતવાસસે ॥
 નમોઽદિતીયરૂપાય લંખરૂચાય તે નમઃ ।
 નમઃ પ્રહૃષ્ટ નેત્રાય વિપ્રાણાં પતથે નમઃ ॥
 નમો ભાગ્ય શિષ્યાય વિપનાતિંહરે નમઃ ।
 નમસ્તે સુરસૈન્યસ્ય વિપત્તૌ ત્રાણહેતવે ॥
 અહૃસ્પતિઃ સુરાચાર્યો હ્યાવાન् શુલકશાણુઃ ।
 કોક્ત્રયગુરુઃ શ્રીમાન् સર્વજાં સર્વતો વિભુઃ ॥
 સર્વેશાઃ સર્વદા તુષ્ટઃ સર્વગઃ સર્વપૂળતઃ ।
 અકોધનો મુનિશ્રેષ્ઠો નીતિકર્તાં જગત્પતિઃ ॥
 વિશ્વાત્માવિશ્વકર્તાં ચ વિશ્વયોનિરયોનિજઃ ।
 ભૂર્ભૂયો ધનહાતા ચ લર્તાણ્યો મહાભલઃ ॥
 પંચવિંશતિ નામાનિ પુષ્યાનિ શુલદાનિ ચ ।
 પ્રાતરૂપાય ચો નિત્યં પઢેદ્ધાસુસમાહિતઃ ॥
 વિપરીતોઽપિ લગ્વાનસુપ્રીતઃ સ્વાહાઅહૃસ્પતિઃ ।
 નાહગોપાદ પુત્રેણુ વિષણુનાકિર્તિનાનિ ચ ॥
 અહૃસ્પતે કાશ્યપેય હ્યાવાન् શુલકશાણુઃ ।
 અભીજીવિલદ શ્રીમાન् શુલગ્રહ નમોસ્તુતે ॥
 અહૃસ્પતિઃ સુરાચાર્યો હેવર્ષિસુરપૂળતઃ ।
 આચાર્યો ધાનવારિક્ષ સુરમંત્રી પુરોહિતઃ ॥
 ઉદ્ઘાસ્તે ચ મધ્યાહ્ને પઢેનિત્યં સમાહિતઃ ।
 પંચવિંશતિ નામાનિ ચઃ પઢેદ્ધિલદાનિ ચ ॥

न वाधका अहास्तस्य यं हेवोरक्षते सदा ।
 करोति विपुलां शांतिं सर्वपापैः प्रभुच्यते ॥
 महाकायः सर्वगतः पूज्यते नन्दसूनुना ।
 रक्षाकरो सिंहधरः उस्तिहुष्कर्मनाशनः ॥
 नमः सुरेन्द्र वन्द्याय हेवाचार्याय ते नमः ॥
 पूज्याय सर्वदेवानां निहशाधिपते नमः ॥
 श्रवो अहुधर्मिः सूरीराचार्यो शुद्रंगिराः ।
 वाचस्पतिर्वर्मन्त्री शुलः मे कुद्रतां सदा ॥
 यस्य त्वं कुपितो हेव अहराज महाभला ।
 राज्यसमुद्दिसौभ्यानि तस्य नश्यतिर्विद्वत्क्षणात् ॥
 यः पठेत् प्रथतः स्तोत्रं तस्य त्वं हातुभिर्छसि ।
 प्रथतां हेवहेत्यानां विद्वद्यस्य शुलः .com क्लम् ॥
 सशैलसागरायां हु पूथिव्यां परमेश्वर ।
 हेवासुर भनुष्याणां विद्वद्धोसि क्षयंकरः ॥
 त्वयि कुद्रे अलीर्वीरो राजवेनो निपातितः ।
 हतो लीभमस्तवयि कुद्रे राजहुर्योधनो हतः ॥
 सुरासुरैः सुरेन्द्रेषु पूज्यते सि सदानरैः ।
 कमलैः शतपत्रैर्थं पादपत्रां प्रथततः ॥
 तेषां नानाविधं सौर्यं येषां तुष्टोसि तत्क्षणात् ।
 ऋगच्चराचरं पूजां विद्वाति सदैवतु ॥
 य इहं शशुभान्नत्यं पठेद्वापि समाहितः ।
 अहुधस्पति कृतापीडा तस्य न स्यात्कहाच्यन ॥

ફળ : ઉપરોક્ત ગુરુના સ્તોત્રનો જે ભાષુસો અરા ભાવથી પાડ કરે છે તે ભાષુસો અનેક પ્રકારે સુખ્ખી થાય છે, ગોચરમાં જ્યારે ગુર નિર્જળ બને અથવા જ્યારે અશુલ ઇણ આપનારા ગુરની દશા અથવા અંતર્દીશા ચાલતી હોય ત્યારે જે ભાષુસ આ વૃહસ્પતિ સ્તોત્રનો નિયમિત પાડ કરે તો તેનાથી ગુરના કારણે અતારી સધળી પોડા નારા પામે છે તથા ભાષુસ અનેક પ્રકારે સુખસંપત્તિ તેમજ કીર્તિ પામે છે અને અનેક પ્રકારે સુખ્ખી થાય છે.

: ગુરુનું નામસ્તોત્ર :

ગુરુર્ભૂહસ્પતિર્થઃ સૂરાચાર્યો વિદાંબરઃ ॥
 વાગીશો ધિષણો દીર્ઘઃ શ્યામઃ પીતાંભરો શુવા ॥
 સુધાદિપિત્રિહાંધાશો જૈન લાંઘટ અહૃપીડાયહારકઃ ॥
 દ્વાકરઃ સૌમ્યમૂર્તિઃ સુરાર્થઃ કુંકમમુતિઃ ॥
 લોકપૂજાયો લોકશુરઃ નીતિક્ષા નીતિકારકઃ ॥
 તારાપતિક્ષાંગિરસો જૈનમ જયાત્મકમ વૈદ્વત્પિતામહઃ ॥
 લક્ષ્યા વૃહસ્પતિ ધ્યાત્વા નામાન્વેતાનિ યઃ પેઠત ॥
 અરોગી અદ્વિવાન् શ્રીમાન् યુત્વિવાન् સ અવેગરઃ ॥
 લુચેદ્રથશતઃ મત્યો પાપઃ નસ્યતિ નસ્યતિ ।
 પૂજયેદ્યો ગુરુદ્દેહિને પીતગંધાકતાસંબદ્ધઃ ॥
 પુણ્યતીપોપહર્શશ પૂજયિત્વા વૃહસ્પતિમ ॥
 પ્રાણષ્ટાનું લોકયિત્વા ય પીડાશાંતિક્ષવેતુ સાડા ॥

ફળ : જ્યારે જ્યારે ગોચર અમણુ દરમિયાન ગુર નથ્યો હોય અથવા અશુલ ઇણ આપતા ગુરની દશા કે અંતર્દીશા ચાલતી હોય ત્યારે આ ગુરના નામસ્તોત્રના પાઠથી અશુલ ગુરનું સધળું ખરાખ ઇણ નારા પામે છે. વળી ગુરવારના દિવસે ગુરુના આ સ્તોત્રનો પાડ

કરવાથી ખાસ કરીને માણુસનાં સધળાં સંકટો ફૂર થાય છે અને ગુરુ માણુસનાં સુખ, શાંતિ, ધન તથા કૃતિમાં વધારો કરે છે.

વિશેષ : જીએ, સહગુણ તથા સંતાનો બાબતનું કણ ગુરુના આધિપત્યમાં રહેલું છે. સારા આચારવિચાર, ભજાતન્ય તેમજ વૈદ્યશાસ્ત્રોનું અધ્યયન પણ ગુરુ ઉપર જ અવલંબે છે. વળી શાસ્ત્રોમાં વિદ્વાસ્વાળી ઉત્તમ ખુદ્દિ આપનાર પણ ગુરુ જ છે. આ ઉપરાંત અદ્ધા, લક્ષ્મિ, તપશ્ચર્યા, હેત્રાધન, યન્યાગ વિગેરે ગુરુની ફૂપાથી થઈ રહે છે. વળી ઉન્નતિ, સહગતિ અને સારા સારા ભંડારાની પ્રાપ્તિ પણ ગુરુ કરાવે છે. સ્વીએને પતિનું સર્વોત્તમ સુખ પણ ગુરુના જ બળદી પ્રાપ્ત થાય છે. આ પ્રમાણેની સધળાં બાબતોનું ઉત્તરાન કણ પ્રાપ્ત કરલું હોય તો દરેક માણુસે ગુરુનું આરાધન કરવું જ જોઈએ. કારણુંકે જો શુભ કણ આપલે ગુરુ બળવાન હોય તો ઉપરોક્તા તમામ બાબતો માટે તે ગુરુ હેમેશાં સાડું કણ આપશે. વળી જો ગુરુ નથીનો હોય અથવા અશુભ ગુરુની દશા—અંતર્દશા ચાલતી હોય તો તે ગુરુ ઉપરની તમામ બાબતોને ઓછા વત્તા અંશે પણ ખરાય અસર કરવાનો જ. આથી ખાસ ઉપર બતાવેલી રીતે ગુરુના શાંતિ કરવી જોઈએ, જેથી દરેક પ્રકારે સુખશાંતિમાં વધારો થાય તથા કોઈ પણ પ્રકારની જોડી ઉપાધિએ આવે તો પણ તેમાંથી બચી શકાય.

ગુરુને માટે જે જે દાનની વસ્તુએ કહેલી છે તે સધળી વરતુએ. ગુરુને પ્રસન્ન કરનારી છે. આથી માણુસે ખાસ તે વસ્તુએનો ગુરુની ખૂન આરાધનામાં ઉપયોગ કર્યો જોઈએ. વળી તે સધળી વરતુએનો માણુસે પોતે પણ પોતાની શક્તિ પ્રમાણે વધારેમાં વધારે ઉપયોગ કરવો જોઈએ. આ રીતે ગુરુની પ્રીતિ કરાવતારી સધળી જીજેનો વધુ ને વધુ ઉપયોગ કરવાથી ગુરુ વધારે પ્રતનન થઈને માણસને અનેક પ્રકારના લાભ આપે છે તથા ધન, સંતાન, સુખ, યશ દિગેરેમાં પણ વધારો કરે છે.

શુક્ર.....હિરો

સાંકે હીરા શુક્રના રતન તરીકે માનવામાં આવે છે. લાલ તથા ભુરી છાંખવાળા હીરા પણ મળે છે. છતાં તદ્વાન રંગરહિત અને કુદરતી ચણકાટ તેજવાળા પત્થર વિશુ કીમતી ગણ્યાય છે. સાચો હીરા તેના ઉપર પ્રકાશ પડતાં કુદરતી રીતે તેમાંથી અનેક રંગનાં ફિરણો બહાર નીકળે છે.

હીરામાં ધર્ણી નુંતો આવે છે. કેટલીક બનાવીની જાતો પણ છે અને કેટલીક સાચા હીરાની પણ લકડી જાતો હોય છે. હીરાની પણ અનાવણ બીજા પત્થરની જેમ જ હોય છે. હીરા એ અનિદૃત અદકનો અકાર છે અને તેની આણુભાંથી નીકળતો કાચો પત્થર બરડ હોય છે. પત્થર ઉપરનો બરડ ભાગ તેઠી નાંખવામાં આવે તો તેની અંદરનો ભાગ સખત અને નજીર હોય છે.

હીરાની અંદરનો ગર્ભનો ભાગ સખત તથા કુદરતી તેજવાળો અને ચણકાટવાળો તેમજ ખાસાદાર હોય છે. હીરા એ ધર્ણી કીમતી રતન છે અને તે જ પ્રમાણે આ રતનની અસર પણ એટલી જ જોરદાર હોય છે. હીરાના પત્થરની ઉપરની જે પોપડીઓ કાઢવામાં આવે છે તે પણ ધર્ણી અસર ધરાવે છે પણ તે હીરા એટલી જોરદાર અસર ધરાવતી નથી.

આકીકા, હોંગકોંગ, બેલજીયમ તથા ભારતના ડેટલાક પ્રદેશોમાં હીરા મળ્ણ આવે છે. આ સધણી જાતના હીરામાં અત્યાર સુધીમાં બેલજીયમના હીરાની સરખામણીમાં ઉત્તરે તેવો બીજા ડેર્ચ પ્રહેદનો

હીરા નથી. બેદજીયમના હીરા સર્વશ્રેષ્ઠ ગણ્યાય છે અને તે ઘણા જ કીમતી હોય છે.

ભાંચી જતના પત્થરમાંથી પહેલ ખાડીને તૈયાર કરેલા હીરાનું તેજ પણ અલોટિક હોય છે. અંધારી રાત્રે પણ તે હીરામાંથી તેજના કિરણો કુદતાં જણ્યાય છે. આવો ભાંચા પ્રકારનો હીરા શુક્લનાં અધિપત્યમાં રહેલા પદાર્થી કરતાં વધુ શક્તિશાળી ગણ્યાય છે અને શુક્લનાં સથળાં તત્વો મુષ્ટળ પ્રમાણુભાં પૂરાં પાડે છે.

શુક્લના તત્વો મેળવવાની ધ્યાનવાળાએ આવો ઉત્તમ પ્રકારને હીરા જ ધારણું કરવો જોઈએ અને તે જ તે વ્યક્તિ વિપુલ પ્રમાણુભાં શુક્લનાં તત્વો પ્રાપ્ત કરી શકે તેમાં શંકા નથી.

શુલ્ક ઇળ આપતો શુલ્ક : જેણતમારી જગતની રાશિ અથવા નામની રાશિથી ગણ્યતાં પહેલા સ્થાનમાં અથવા ખીંચ સ્થાનમાં શુલ્ક આવેલો હોય તો તે શુલ્ક દમેશાં શુલ્ક ઇળ આપે છે, એ જ પ્રમાણે જગતમારી અથવા નામરાશિથી ગણ્યતાં ખીંચા, ખોંચા, આડાં, નવમા અથવા અગિયારમા સ્થાનમાં શુલ્ક આવેલો હોય તો તે શુલ્ક પણ દમેશાં શુલ્ક ઇળ આપનારો જાણુવો. શુલ્ક જન્યારે જન્યારે શુલ્ક ઇળ આપનારે હોય ત્યારે ત્યારે તે શુલ્ક માણુસને નવાં નવાં ઓળખાણો કરાવે છે તેમ જ નવા નવા સંબંધો જિલ્લા કરાવે છે. વળી આ શુલ્ક માણુસને સંતાન બાળત પણ સુખ અપાવે છે, ઉપરાંત અનેક પ્રકારે ચારે બાળુથી આ શુલ્ક માણુસને ધન લાલ કરાવે છે તથા માન કીર્તિ અને લક્ષ્મીભાં વધારો કરે છે.

શુલ્ક ઉપર પ્રમાણેનું સાચું ઇળ આપનારો હોય તો પણ માણુસે તેની આરાધના કરવી જોઈએ. આ પ્રમાણે આરાધના કરવાથી શુલ્ક ઇળ આપનારો શુલ્ક વધારે સાચું ઇળ આપે છે અને તેથી માણુસને અનેક લાલ થાય છે તથા તેના સુખમાં વધારો થાય છે.

અશુભ ઇણ આપતો શુક : ડોઈપણ માણુસની જામ રાશિથી અથવા તો નામ રાશિથી ગણુતાં છુટી રાશિમાં અથવા સાતમી રાશિમાં શુક આવે તો તે શુક અશુભ જણાવો. વળી જો પોતાની રાશિથી દસમી રાશિમાં શુક આવે તો પણ તે અશુભ ઇણ આપનારો ગણુય છે. જ્યારે જ્યારે શુક અશુભ બને ત્યારે ત્યારે માણુસને અશક્તિ અથવા નખળાઈના કારણે ઉત્પન્ન થતા રોગેની પીડા થાય છે. વળી આ શુક ગુમ રથાનાં ફરદો પણ ઉત્પન્ન કરે. તે ઉપરાંત પત્નીને પીડા, બાળકોને પીડા તથા ધનનો ઓઠો ખર્ચ કરાકે તેવા યોગે ઉપસ્થિત થાય છે. જ્યારે જ્યારે શુકે નખળો બને ત્યારે લેના કારણે માણુસને માથાની ધીમારી મિત્રોનો વિરોધ તથા ભાતાને પીડા કરનાર પણ નીવડે.

ઉપર પ્રમાણે શુક જ્યારે નખળોને ત્યારે તે અનેક પ્રકારની ઉપાધિઓ લાવનાર બને છે. આને માટે આસ વિધિ કરવી જોઈએ અને એ રીતે નખળા શુકની શાંતિ કરવી જોઈએ. જે નખળા શુકને માટે વિધિપૂર્વક શાંતિ કરવામાં આવે તો તેની સખળી અથવા અસર નાશ પામે છે તથા શુલ અસર પ્રાપ્ત થાય છે, જેથી કરીને માણુસ આવનારી સુસીઅતોમાંથા અચી જન્ય છે તથા દરેક રીતે સુખો થાય છે..

વિધિ : જ્યારે જ્યારે શુક નખળો બને ત્યારે અથવા તો જ્યારે અશુભ ઇણ આપતા શુકની મહાદાદ્યા કે અંતર્દ્દશા ચાલતી હોય ત્યારે તેના માટે યોગ્ય વિધિ કરીને શાંતિ કરવી જોઈએ. શુકની શાંતિ માટે તેના નંબ તરીકે હીરા ગણુય છે. સાચો અને પાણુહાર ઉત્તમ નાતનો હીરાં લાવનો. આ હીરને સોનામાં મહાની તેની દીરી બનાવવી તથા તે દીરીને આકષ્ય પાસે પ્રાણપ્રતિષ્ઠા તથા જ્ય વિગેરે કરાવીને સિદ્ધ કરાવવી. આ પ્રમાણે દીરી સિદ્ધ કરવા માટે શુકના ૧૪૦૦૦ જ્ય કરવા જોઈએ તથા જ્ય આવે લાં સુધી હંમેશાં વિધિપૂર્વક શુકની દીરીની અનેક ઉપયારાથી પૂણ કરવી જોઈએ.

शुक्ला भंग्रो

(१) वैदिक भंग्रः :

ॐ अननात्परिस्तुते ॥ रसभूष्णाण् ॥ व्यपिष्ठत्वं प्रभयः
सोभभूष्णापतिः । कर्तेन सत्यमिन्द्रियं विचानं शुक्लमन्धस
धन्द्रस्येन्द्रियमिहम्पयोः मृतम्भृतु ॥

(२) पौराणिक भंग्रः :

ह्रीं हिमुक्तं द्वयुषालालं हेत्यानां परमं शुद्धम् ।
सर्वशास्त्रप्रवक्तारं लार्गिवं प्रथुमाभ्युठम् ॥१॥
ह्रीं हेत्यमंग्री शुद्धस्यां प्राणुद्वेष्टमङ्गामतिः ।
प्रभुस्तारा अष्टाष्टां च गीडा छर्तु मे भूयो ॥२॥

उपरना वर्ण भंग्रामांधी जमे ते भंग्र लर्धने ते भंग्रना ५४०००
जप पूरा करवा. आ रीते सिद्ध करेली वीटी लाथ उपर पहेली
ज्ञेयीये. आती रीते विधि करीने सिद्ध करेली वीटी पहेलवाथी शुक्लनी
सधणी घराय असर नष्ट थाय छे. शोग तेमज शत्रु संबंधी तभास
उपद्रवोनो नाश थाय छे अने भाष्यसने धन तेमज झाँटि विग्रेनो
लाल थाय छे.

शुक्लां दाननी वस्तुओः : २० ग्रेवंगी कृपांतुं दान करवाथी
शुक्ल प्रसन्न थाय छे. वणी सङ्केत गाय वाहरडा साथे दानमां आपवाथी
पलु शुक्लने प्रसन्न करी शकाय छे. सानुं, इमुं, हीरा तथा उत्तम
झामती अचंकारो अने वखो पलु शुक्लने प्रसन्न करनारा गण्याय छे.
शरीर लेपन करवाना शुगंधीहार पदार्थी तेमज सङ्केत पुण्यो तथा
सुखडुं दान आपवाथी पलु शुक्लने प्रसन्न करी शकाय. ते उपरात

ધોળા બોડો નથા ધી, તેમજ રસકસવાળા અને ચાગકાટવાળા સધળા
પદાર્થો શુદ્ધને પ્રસંગ કરતારા જાણારા. આ પ્રમાણેની સધળી દાનની
ચીનેમાંથી દરેક વર્ષનું ખેતાળા શક્તિન પ્રમાણે દાન કરવું જોઈએ.
વળી શુક્રના પુજનમાં પણ આ વર્ષનું જે તેદ્વા વધારે વાપરવી જોઈએ.

જે માણસ અહો અતાયા પ્રમાણેનો વિધિ કરે તે માણસને
અશુભ શુક્રના કરણે ઉત્તેજન થતી ડેઢપણી જાતની પીડા કરીપણ
થતી નથા. વળી જે અશુભ ઇણ હર્ષાવનારા શુક્રની દશા કે અંતર્દીશા
ચાલતી હોય તો પણ ઉપરને વિધિ કરવાથી તેની સધળી ભરાય
અસર દૂર થાય છે તથા શુભ અસર પ્રાપ્ત થાય છે. જરૂર સમયે
શુક્ર નથાઓ હોય તો પણ આ વિધિ કરવાથી તે અશુભ ઇણ આપતો
નથી, આ ઉપરાંત શુક્રની પ્રસંગનતાને માટે શુદ્ધના સ્તોત્રનો પણ
માણસે ભક્તિપૂર્વક પાડ કરવો જોઈએ. સ્તોત્રપાઠ માટે હવે આપણે
શુદ્ધના સ્તોત્રો જોઈશું.

શ્રી ગણેશાય નમઃ

નમસ્તો	લાર્ગવશ્રેષ્ઠ	હैત્યદાનવપૂજીત ।
વૃષ્ટિદોધ	પ્રકર્ત્રો ચ	વૃષ્ટિકર્ત્રો નમો નમઃ ॥
હેવયાનીપિત:	તુભ્ય-	વેહ વેહાંગપારગ ।
પરેણુ	તપસા શુદ્ધ:	શાંકરે લોકસુંદર: ॥
પ્રાપ્તો	વિદાં જીવનાભ્યાં	તરમે શુક્રાત્મને નમઃ ॥
નમસ્તતસ્મી	લગવતે	ભૃગુસુત્રાય વેદસે ।
તારામંડલમધ્યસ્થ		સ્વપ્રભાલાસિતાંભર ॥
યસ્યોહયે	જગતુનં	મંગલાર્દ્દ લવેદિષ ।
અસ્ત	યાતં હૃદિષ્ટ	સ્વયાત્તસમે મંગલરૂપિણે ॥

विपुरावासिनो हेत्यान् शिवभाष्टे प्रपीडितान् ।
 विधया लुवयत् शुक्रो नमस्ते भृगुनंहन ॥
 यथाति शुरवे तुल्यं नमस्ते कविनंहन ।
 अविराज्य प्रदो लुवस्तस्मै लुवात्मने नमः ॥
 लार्गवाय नमस्तुल्यं पूर्णिवीर्णिवाहित ।
 लुवपुत्राय चै विधां प्रादात्तस्मै नमोनमः ॥
 नमः शुक्राय काव्याय भृगुपुत्राय धीमहि ।
 नमः कारण्युरपाय नमस्ते कारण्यात्मने ॥
 स्तवराजभिं पुष्टयं लार्गवस्यं महात्मनः ।
 यः पठेत शुखुयादापि लबते वाञ्छित इलम् ॥
 पुत्रकामो लक्षोत्पुत्रान् श्रीकामो लक्षो त्रियम् ।
 राज्यकामो लक्षोद्राज्यं श्रीकामः गत्वियमानुयात् ॥
 भृशुवारे प्रयत्नेन अठित०यं समाहितेः ।
 अन्यवारे तु छोरायां पूज्येत् भृगुनंहनम् ॥
 रोगार्तो मुच्यते रोगात् लयार्तो मुच्यते लयात् ।
 यद्यत्प्रार्थ्यते न तुस्तत्त्वान्नेति निश्चितम् ॥
 आतःकामे प्रकर्तव्या भृगुपूज्य अयत्नतः ।
 सर्वपापैः प्रमुच्येत् सर्वसंपदवानुयात् ॥

इति :- हररोग्य सवारमां शुक्री पूजा करती, शुक्रारे आस औ शुक्री पूजा करती तथा आ स्तोत्रों पाठ करते, जे भाष्यक शुक्रेना आ उत्तम स्तोत्रों पाठ करे ते भाष्यकना भननी सधणी धरणाएँ

પૂર્વ થાય છે. આ સ્તોત્ર સંભળનારને પણ ઉત્તમ ઇળની પ્રાપ્તિ થાય છે. પુત્રવક્ષી અધ્યવા રાજ્યસુખ મેળવવાની ધર્મા કરી હોય તો પણ માણુસની તે ધર્મા પરિપૂર્ણ થાય છે. વળી જે કોઈ ને પત્ની મેળવવાની ધર્મા હોય તો તેને પત્ની મળે છે. રોગથા પીડાતો માણુસ રોગમાંથી મુક્ત થાય છે અને લયમાં આવી પડેયો હોય તેનો લય નાશ પામે છે. આમ શુક્રના સ્તોત્રનો પાઠ કરવાથી માણુસ જે કંઈ ધર્મા કરે તે સધળી પૂર્વ થાય છે અને માણુસનાં સધળાં પાપ નાશ પામે છે તથા તેને અનેક પ્રકારની સંપત્તિઓ પણ પ્રાપ્ત થાય છે.

શુક્ર સ્તોત્ર

શ્રી ગણુશાય નમઃ ।

જૈન સાઇટ

શુક્રः કાવ્યઃ શુક્રરેતાઃ શુક્રાંબરધરઃ સુધીઃ ।

હિમાલઃ કુનદ્ઘવલઃ શુભ્રાંશુઃ શુભ્રભૂષણઃ ॥

નીતિજ્ઞા નીતિકુન્તિતિમાર્ગગામી અહૃદિપઃ ।

ઉથના વેદવેહાંગપારગઃ કવિરાતમવિતુ ॥

ભાર્ગવઃ કર્ણાસિનધુર્ણાંનગમ્યઃ સુતપ્રદઃ ।

શુક્રસ્યેતાનિ નામાનિ શુક્ર સમૃતવાતુ યઃ પઢેતુ ॥

આયુર્ધનં સુખ પુત્ર લક્ષ્મી પ્રાચ્નેત્યુત પ્રનઃ ।

વિદ્યા વૈવ સ્વય તસ્મે શુક્રસ્તુષ્ટો દદાતિ વૈ ॥

ફળ : જે માણુસ આ પ્રમાણેના શુક્રના સ્તોત્રનો હંમેરાં પાઠ કરે છે તે માણુસને અનેક રીતે સુખ સમૃદ્ધિની પ્રાપ્તિ થાય છે. વળી વિદ્યા, ધર્મ, આયુર્ધ્ય તથા લક્ષ્મીમાં વધારો થાય છે અને ઉત્તમ રીતથા સંતપ્તનું સુખ મળે છે.

દર શુક્રવારે શુક્રનાં આ રત્નોનો પાડ કરવો જોઈએ. વળી આગળ ભતાવેલા વિધિથા શુક્રનું આરાધન કરવું જોઈએ. આ ઉપરાત વિવિધુર્વક સિદ્ધ કરેલી હીરાની વીંટી પણ ધારણું કરવી જોઈએ. આ પ્રમાણે કરવાથી શુક્ર પ્રસન્ન થાય છે તથા ભાગુસને અનેક પ્રકારે ઉત્તમ ઇળની પ્રાપ્તિ થાય છે. જે જન્મસમયે શુક્ર નથ્યો હોય અથવા તો ગોચરમાં અશુભ સ્થાનમાંથી પસાર થતો હોય કે પણી અશુભ શુક્રની મહાદશા અથવા અંતર્દશા ચાલતી હોય તો પણ ઉપર પ્રમાણે શુક્રનું આરાધન કરવાથી હંમેશાં શુક્ર શુભ ઇણ જ આપે છે તથા તેનું સબળું અશુભ ઇણ નાશ પામે છે.

વિશેષ : અનેક પ્રકારનો રત્નો, વસ્ત્રો તથા કીમતી અલંકાર, અભૂષણો, વિગેરે શુક્રની સત્તામાં રહેલાં છે. વળી મોજશૈખની ચીલો, ઝાગાએ, સંગીત, વાળુંચો વિગેરે ઉપરોક્તપણું શુક્રનોનું પ્રકાર ગણુંય છે. સુગંધીવાગ્યા સઘળા પદથોડી અને પુષ્પો. પણ શુક્રની સત્તામાં જ છે. વળી મોદાઈ, ધનિકપણું, મારી વાણી, પત્ની, લગ્ન પ્રેમસંબંધ બોગવિદાસ, તેનાં સાધનો આ ગંધું~~જન્મશુક્રની~~ મહેરાનાનિમાં નિવાસ કરે છે. મોદા ઉત્સવો, આનંદ, જલસા, સુંદર છવુંપણે નાચગાન, પ્રેમ, પૈસો, અજનો, ધનલાંડાર, મંત્રીપણું, ક્રીમીતી મૈની આ વસ્તુએ. ઉપર પણ શુક્રનો જ પ્રકાર માનવામાં આવે છે. જે તમારા માટે શુક્ર બળવાન હોય તેમજ શુભ ઇણ આપનારો હોય તે તે શુક્ર તમને ઉપરની તમામ ભાગ્યો અંગે સાહેં ઇણ અપે છે. વળી જો શુભ ઇણ દર્શાવનાર શુક્રની દશા અથવા અંતર્દશા ચાલતી હોય તે તેના સમયે શુક્ર તમને ઉપરોક્ત સઘળી બાબતો માટે અશુભ ઇણ જ આપનારો. અર્થાત્, અન, કૃદુંઘ સુખ, પંજેરે સુધળાનિ નાશ કરદાનો. ૫૭૧ રત્નામ પ્રદારનાં

તમારાં સુખમાં નથળો શુક્ર અનેક વિદ્યા ઉત્પન્ન કરનારો નીવડે. આથી ખાસ કરીને જથારે જથારે શુક્ર નિર્બળ બને ત્યારે ત્યારે માણુસે અહીં બતાવેલા યોગ્ય વિધિથા શુક્રનું આરાધન કરવું જોઈએ, તેમજ સંપૂર્ણ વિધિથા સિદ્ધ કરેલી શુક્રની વીરી પોતાના હાથ ઉપર ધારણું કરવી જોઈએ અને શુક્રનાં અહીં આપેલા રતોગનો નિયમિત પાઠ કરવો જોઈએ.

જે માણુસ આ પ્રમાણે શુક્રની આરાધના કરે છે તેને શુક્રથી ઉત્પન્ન થતી પોડાનો કદીપણું અનુભવ થતો નથી અને શુક્ર હંમેશાં તે માણુસને અનેક પ્રકારે સુખ સંપત્તિ આપે છે.

આ ઉપરાંત જે જે વસ્તુઓ શુક્રના દાનને માટે કહેલી છે તો સંઘળા વસ્તુઓનો શુક્રના પૂજનમાં જેરલો બને તેટલો વધુ ઉપરોગ કરવો, વળી જે સમયે શુક્ર નથળો હોય તે સંખ્યા દરમાન પોતાની જાતને માટે પણ તે વસ્તુઓ બને તેણી વધારે પાપરની. આ પ્રમાણે કરવાથી શુક્ર ધર્મા પ્રસન્ન થાય છે, કારણું કે તે સંઘળા વસ્તુઓ શુક્રને અત્યાંત પ્રિય છે, આથી તે વસ્તુઓનાં વધારે ઉપરોગથા શુક્ર વધારે પ્રસન્ન થાય છે. તથા દરેક રીતે માણુસને ઉત્તમ ઈણ આપતારો નીવડે છે.

શનિ.....નીલમ (નીલમણુ)

શનિનું રત્ન તે શ્રેષ્ઠ નીલમ અથવા નીલમણુ છે. નીલમણુને રંગ ભૂરો હોય છે. આજા આસમાની રંગથી શરૂ કરીને ભૂરો, બેરો ભૂરો, કાળો ભૂરો અને તદ્વન કાળો જેવા આમ અનેક રજીમાં નીલમણુ મળી શકે છે.

નીલમણુ પણ ખીજ પત્થરોની ક્રેમ જ પૃથ્વી ઉપર આણોમાંથી નીકળે છે. સીલોન અને બર્મામાં નીલમણુની આણો પુષ્કળ પ્રમાણમાં મળી આવે છે. સીલોન કરતાં પણ બર્મામાંથી મળી આવતા પત્થરો વધારે જોંચી જાતના ગણ્યાય છે.

નીલમણુ પણ અર્ગનફૂટ ખડકનો જ પ્રકાર ગણ્યાય. આણોમાંથી એઠી કાઢેલા પત્થરોને તોડી તેમાંની અશુદ્ધિઓ છુટી પાડવામાં આવે છે. પત્થરનું ઉપરનું પડ અશુદ્ધિઓ સાથે લગીને એકદ્વિતી બની ગેલેં હોય છે. આ પડ સહેદ પડતું, આસમાની અથવા કાળાચ પડતું હોય છે. આથી આ ચહમાંથી બનતાં રત્નો લક્ષકાં ગણ્યાય છે. ઉપરનું અશુદ્ધ પડ તોડતાં પત્થરનો અંદરનો ભાગ નીલમણુનું સાચું સ્વરૂપ હોયાડે છે.

આ શુદ્ધ નીલમણુ ભૂરા રંગનો હોય છે. તેનો રંગ મેરની જરૂરન જેવો ચળકતા ભૂરા પ્રકાશચાળો હોય છે. શુદ્ધ નીલમણુ એડલે જીણુને ચાંખને વગગે એવું ભૂરા પ્રવાહીનું જમેલું ચોસલું. આ નીલમણુ ધર્યો જ કીમતી પત્થર છે. તેમાંથી ભૂરો પ્રકાશ નીકળે છે. શનિનો રંગ પણ ભૂરો છે અને તેમાંથી ભૂરા પ્રકાશનાં ડિરણો નીકળે છે. આથી જ નીલમણુને શનિનું રત્ન માનવામાં આવે છે.

નીલામણિમાં શનિનાં સથાં તરત્વો છે. અને તે ધારણું કરવાથી ડાઈપણું વ્યક્તિ પૂરતા પ્રમાણુભાં શનિનાં તરત્વો આપ્ત કરી શકે છે. આથી જ નીલામણિ શનિનું રલ ગણ્ય છે. જે માણુસને શનિનાં તરત્વોની ખામી જણ્યાય તેણે આ રલ ધારણું કરવું જરૂરી ગણ્ય છે.

શુદ્ધ ઇણ આપતો શનિ : ડાઈપણું માણુસની પોતાની જન્મની રાશિ અથવા નામની રાશિથી ગણ્યતાં શનિ ત્રોણ રાશિમાં હોય અથવા છ્ઠી રાશિમાં હોય તો તે તે હ મેશાં શુદ્ધ ઇણ આપનારો નીવડે છે. વળી એ જ પ્રમાણે શનિ જે અગિયારમાં સ્થાનમાં હોય તો પણ તે માણુસને શુદ્ધ ઇણ આપનારો ગણ્યાય છે. આમ જ્યારે જ્યારે શનિ શુદ્ધ સ્થાનોમાંથી પસાર થતો હોય લારે ત્યારે તે શનિ માણુસને અનેક પ્રકારે સુખ આપનારો નીવડે છે. જ્યારે શનિ શુદ્ધ ઇણ આપે છે ત્યારે માણુસને ધન લાભ કરાવે છે. વળી ઉત્તમ વસ્તુઓ તથા માનકૃતિ વિગેરનો પણ લાભ થાય છે. રાજ્યવરારમાં માણુસની જાનગ્રહ આખે વધે છે અને નિત્ય તરફથી પગ .com માણુસને લાભ થાય છે.

જ્યારે શનિ સારો હોય ત્યારે પણ માણુસે શનિની ભક્તિ કરવી જોઈએ. એમ કરવાથી કાયમ માટે શનિ ઉત્તમ ઇણ આપનારો અને જે અને જ્યારે નથો થાય ત્યારે પણ તે શનિ માણુસને વધુ પડતી ઉપાધિમોમાં મૂદતો નથી. આથી પોતાનું કદમ્બાણ કરેણાર ફોક માણુસે કાયમ શનિની ભક્તિ કરવી જોઈએ. જેવી કરીને પોતે હરહેષ સુખયાંત્રી અને આનંદ્યૂર્ધ્વ પોતાનું કૃવન વિતાની શકે.

અશુદ્ધ ઇણ આપતો શનિ : માણુસની જન્મરાશિ અથવા નામરાશિથી ગણ્યતાં જ્યારે જ્યારે શનિ પહેલો, બીજો, ચોરો અથવા પાંચમો થાય ત્યારે તે શનિ અશુદ્ધ ઇણ આપનારો જાણુવો. વળી જો શનિ સાતમો અથવા આઠમો હોય તે પણ પંચ નવમો હોય અથવા હસમો કે બારમો હોય તો પણ તે ખરાખ ઇણ આપનારો જાણુવો!

નેમાંએ, ને ઉપર પ્રમાણે શનિ નથો હોય તો તેના કારણે માણુસને ધન આયત તુકશાનના યોગે। જીબા થાય છે. વળી આ શનિના કારણે માણુસને કુંભાંખાં નિખવાદ થવાના યોગે। આવે છે. વળી પોતાના આસ અંગત સંભંધાંએ તથા મિત્રો કિગેરેની નેડે પણ કલાહ થવાનો સંભવ રહે છે. આ રીતનો નથો શનિ માણુસના માથે અનેક પ્રકારના સંકટો લાવે છે તથા ડોર્ઝ ડોર્ઝવાર શારીરિક પીડાનો પણ સંભવ જીબો થાય છે. આખ શનિ જ્યારે જ્યારે નથો હોય લારે લારે માણુસને માથે મુશ્કેલીઓનો આખ હારી નીકળે છે.

પનોતી : માણુસની જન્મની રાશિથી અથવા નામની રાશિથી મણુતાં જ્યારે જ્યારે શનિ ચોથા સ્થાનમાં આવે અથવા આડમા સ્થાનમાં આવે લારે શનિની પનોતી એહી એમ ગણ્યાય. આ પનોતીને નાની પનોતી કહેવાય છે. આ પનોતીનો સમય અદી વર્ષનો ગણ્યાય છે. આ પનોતી માણુસને જતજતના લયથી હેરાન પરેશાન કરી મૂકનારી ગણ્યાય છે. આ પનોતીથી માણુસના મનમાં અનેક પ્રકારની સુંજવણો તથા ચિંતા જીબાં થાય છે. વળી પોતાનાં અંગત માણુસો, સ્નેહીઓ અથવા તો કુંભના માણુસો સાથે પણ કલેશ થવાને સંભવ રહે છે. આ પનોતીના સમય હરભ્યાન માણુસને પડવા, વાગવાનો તેમજ દાજવાનો લય રહે છે. તથા ચામડીના રેંગો ઉત્પન્ન થાય છે.

માણુસની જન્મરાશી અથવા નામરાશિથી ગણુતાં જ્યારે શનિ બારમો થાય, એટલે કે શનિ જન્મની રાશિમાં અથવા નામની રાશિમાં આવે લારે પણ આ પનોતી ચાલુ જ ગણ્યાય. એ જ પ્રમાણે પોતાની રાશિથી બીજુ રાશિમાં જ્યારે શનિ આવે આરે પણ પનોતી ચાલુ રહે. આખ મેદી પનોતી સાડા સાત વર્ષ સુધી રહે છે. જ્યાં સુધી શનિ બારમી રાશિમાં રહે લાં સુધી પનોતી માથે એકેકી ગણ્યાય. એકેકી રાશિમાં શનિ હોય ત્યારે છાતીએ પનોતી છે એમ માનવ. વળી જ્યારે શનિ બીજુ રાશિનાં આવે ત્યારે જીતરતી પનોતી જાણી જોઈએ.

જ્યારે જ્યારે માણુસને મોટી પનોતી એસે ત્યારે ત્યારે માણુસને અનેક પ્રકારના કલેશ કળ્યા અથવા જવડા તકરાર વજેરે થાય છે. અંગત માણુસેને એકબીજને તકરારનો સંભન રહે છે. વળી આંધીક શુદ્ધાન થવાનો અથ રહે છે અને અનેક રીતે ઓદા ભાર્ગ તથા અચુધારી રીતે લક્ષ્મીનો નાશ થાય છે. બાળકોને તેમજ પત્નીને પણ ખીડા કરનારા યોગો ઊભા થાય છે. પોતાના શરીર માટે પણ આ સમય ખરાય જ ગણ્યાય. આ સમય દરમ્યાન ધીનગ્રહી નાસાનાસ, કામ વગરની મુસાફરી તથા એવા અનેક પ્રકારના વિદ્યે અને ધનવ્યયના પ્રસંગો પણ આ પનોતીના સમયમાં વારંવાર ઊભા થાય છે. આમ મોટી પનોતી માણુસને દરેક પ્રકારે સુસ્કેદીએ કરતારી ગણ્યાય છે.

શનિની પનોતી જેમ ખરાય ઇણ આપે છે તેમજ તે સારું ઇણ પણ આપે છે. હવે આ પનોતી ક્યારે ખરાય ઇણ આપશે તથા ક્યારે સારું ઇણ આપશે તે આપણે જાણું જોઈએ. પનોતીનું સારું નરસું ઇણ જાણુબા ભાટે આપણે શનિની પનોતીનો પાયો કેવો છે તે જાણું જોઈએ. શનિની પનોતીના ચાર પાયા ગણ્યાય. ૧. સોનાનો. ૨. ઝપાનો. ૩. નાંખાનો. ૪. લોખંડનો. પનોતીનો કોણો પાયો છે તે જાણુબા ભાટેની રીત સહૃદી સહેદી છે. જે દિવસે શનિ રાશિ બદલે તે દિવસે ચંદ્ર કર્ષિ રાશિમાં છે તે જેણું જોઈએ. હવે જે તે સમયની ચંદ્રની રાશિ તમારી રાશિથી ગણુત્તાં પહેલી, છુટી અથવા અગિયારભી થાય તો તમને સોનાના પાયે પનોતી બેરી છે એમ જાણું. જે તે દિવસોનો ચંદ્ર તમારી રાશિથી બીજી, પાંચમી અથવા નવમી રાશિમાં હોય તો ઝપાના પાયે પનોતી એકેદી જાણું. નાંખાને પાયે પનોતી બેસતી હોય તો તે દિવસે તમારી રાશિથી બીજી, સાતમી અથવા દસમી રાશિમાં જ ચંદ્ર હોય, જે તમારી રાશિથી ગણુત્તાં ચોથી, આડભી અથવા આરમી રાશિમાં ચંદ્ર હોય તો લોદાને પાયે પનોતી બેહેદી જાણું જોઈએ.

પાયાતું ઇણ : જે પનોતીનો પાયો સોનાનો હોય તો તે પનોતી હમેશાં માણુસને ખરાબ ઇણ આપનારી જાણુવી. આ પનોતી માણુસને માથે અનેક પ્રકારનાં સંકટો લાવે છે. પોતાના કુદુખીએનાં સાથે આ પનોતીને લગ્ને માણુસને વિખવાદ તથા હલેશ થાય છે. દરેક રીતે ધનનો વ્યય તથા આર્થિક મુસ્કેલીએ આવે છે. વળી કોઈને કોઈ પ્રકારે ઝડપ તથા વિરોધ્યો ડિલા થાય તેમજ અનેક પ્રકારના રોગોની પીડા ઉત્પન્ન થાય છે. આમ જે પનોતીનો પાયો સોનાનો હોય તો માણુસની મુસ્કેલીએનો પાર નથી હોતો.

જે માણુસને એકાતી પનોતીનો પાયો રૂપાનો હોય તો તે પનોતી હમેશાં શુલ્ક ઇણ આપનારી ગણ્યાય છે. રૂપાના પાયાની પનોતીની માણુસના ધન શીર્તિમાં વધારો કરે છે. રાજ્ય તરફથી અનેક પ્રકારે લાલ અપાવે છે. રાજ્યારી ક્ષેત્રમાં માણુસ આગળ વખ્તી શકે તથા પ્રધાનપદ પણ પ્રાપ્ત કરી શકે. અનેક પ્રકારે ધનનો લાલ થાય તથા સંપત્તિમાં પણ ધર્યો વધારો થાય છે. આ સમય દરમ્યાન માણુસના હાથે અનેક નાનાં મોર્ટા સાંદ્રાં કાર્યો, ધાર્મિક તથા માંગલિક પ્રસંગો થાય છે. આમ રૂપાનો પાયો હોય તો તે પાયો દરેક પ્રકારે માણુસને સુખ લાલ તેમજ યશ આપનારો અને સંપર્તિ વધારનારો ગણ્યાય છે.

જે કોઈ માણુસને તાંખાના પાયે પનોતી એસે તો તે માણુસને પણ પનોતી સારું ઇણ આપે છે. આ પનોતી પણ રૂપાના પાયાની જીમ માણુસને અનેક પ્રકારે સુખ આપનારી જાણુવી. આ પનોતીના સમયમાં માણુસને સુખશાંતિમાં વધારો થાય તેમજ દરેક પ્રકારે ધનનો લાલ થાય અને માત્ર આબર્થાં વધારો થાય છે. પત્ની તથા બાળકો તરફથી પણ આ પનોતીમાં માણુસને સંપૂર્ણ સુખ મળવાના ચેંજો આવે છે. આ સમય દરમ્યાન માણુસનાં ધારેલાં સઘળાં કાર્યો પણ પૂર્ણ થાય છે અને ચારે તરફથી લાલ થાય છે.

ને પનોતીનો પાયો લોખંડનો હોથ તો તે પનોતી આણુસને અનેક પ્રકારની મુશ્કેલીઓમાં ઉત્તારનારી જાણું. આ પનોતી દરમાન આણુસને પેતાને અનેક પ્રકારની પીડા તથા રોગના ઉપરવો થાય છે, લોહી વિકારના રોગોના બોગ ભનવું પડે છે. વળી પતળી તથા ભાળકોને પણ આ પનોતી પીડા કરનારી જ ગણ્ય છે. આ સમયમાં અનેક પ્રકારે કલેશ થાય, ઢારદાંખરનો નાશ થાય, રાજ્ય તરફથી ઉપાધિએ, આવે તથા આગ, ચોરી, વિગેરેના કારણે પણ લયંકર નુકશાન થાય, બ્યાપાર રોજગારમાં પણ આ પનોતી નુકશાન કરે તથા ધનનો નાશ થાય તેવા ચેંગો છે.

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે પનોતીનો પાયો રૂપાનો અથવા તાંબાનેં હોથ તો તે શુદ્ધ ઇણ આપે છે. છતાં પણ પનોતીના સમયમાં ને શનિનું આરાધન કરવામાં આવે તો શનિ પ્રસંગ થર્થ વધારે સારું ઇણ આપે છે. વળી ને પનોતીનો પાયો સેનાનો અથવા લોખંડનો હોથ તો તે હમેશા અશુદ્ધ ઇણ આપનારી ગણ્ય. ને પનોતી અશુદ્ધ ઇણ આપનારી હોથ તો આસ જ શનિનું આરાધન કરવું જોઈ એ. અહીં બતાવેલી યોગ્ય વિધિથી શનિનું આરાધન કરવામાં આવે તથા શનિની વીઠી ધારણું કરવામાં આવે તો શનિનું અશુદ્ધ ઇણ નાશ પામે છે તેમ જ શુદ્ધ ઇણ પ્રાપ્ત થાય છે. આથી પેતાનું કલ્યાણ મચ્છનાર દરેક બ્યક્ઝિયે યનિનું યોગ્ય વિધિથી આરાધન કરવું આસ જરૂરી ગણ્યાય.

વિધિ : જ્યારે જ્યારે શનિ નથોણો બને અથવા અશુદ્ધ ઇણ આપના શનિની મહાદશા અથવા અંતર્દીક્ષા ચાલતી હોથ તો તેવા સમયે તેના માટે યોગ્ય વિધિ કરીને તેની શાંતિ કરવી જોઈ એ. શનિના માટે નંગ તરીકે નાલભાની પસંદગી કરવામાં આવે છે. સારું અને તેજસ્વી નીલભનું નંગ પંચધાતુમાં અથવા ત્રીલોહમાં મદાવનું જોઈ એ. તેની વીઠી બનાવીને ઉત્તમ આલાણ પાસે તે વીઠીમાં શનિની ગ્રાણું પ્રતિષ્ઠા કરાવવી જોઈ એ તથા તે વીઠી ઉપર શનિના જરૂ.

કરવી તેને સિદ્ધ બનાવવી જોઈએ. આ સિદ્ધ કરેલી વીરી માણુસ ખારણું કરે તો તે હમેશાં શુલ્ક ઇણ આપશે. આ વીરી સિદ્ધ કરવા માટે હમેશાં શનિના ટ્રેડોન (બાળું હળવ) જ્યે કરવાનું શાખાનું વચ્ચેન છે.

શનિના મંત્રો

(૧) વैદિક મંત્ર :

ॐ શાનનો દેવીરલિષ્ટય આપો ભવન્તુ પીતયે ।

શાચ્યો રલિષ્ટ્વંતુ નઃ ॥

(૨) પૌરાણિક મંત્ર :

હ્રી નીતાંજન સમાલાસ રવિપુત્ર યમાથજમ્ ।

છાયામાર્તિંડસંભૂત તં નમામિ શનૈક્ષરમ્ ॥ ૧ ॥

હ્રી સૂર્યપુત્રો હીર્ઘદેહો વિશાલાક્ષ: શિવપ્રિય: ।

મંહચાર: પ્રસન્નાતમા પીડાં હરતુ મેંશનિ: ॥ ૨ ॥

ઉપર આપેલા ત્રણું મંત્રોથી ગમે તે મંત્ર લઈને તે મંત્રના ટ્રેડોન (બાળું હળવ) જ્યે પૂરા કરવા જોઈએ. આ પ્રમાણે જ્યે કરીને સિદ્ધ કરેલી શનિના નંગની વીરી માણુસે પોતાના ધાથ ઉપર ખારણું કરવી જોઈએ. આ પ્રકારે વીરી ધારણું કરવાથી માણુસને અળતી શનિની સંખળી ખરાય અસર નાશ પામે છે અને માણુસને શુલ્ક ઇણની પ્રાપ્તિ થાય છે. રોગ શત્રુ વિગેરેતા તમામ ઉપદ્રવો દૂર થાય છે અને લક્ષમી તથા કીર્તિનો લાભ થાય છે.

શનિના દાનની ચીજો : જ્યારે માણુસને માટે શનિ અશુલ્ક ઇણ ઉત્પન્ન કરતો હોય ત્યારે તેને પ્રસન્ન કરવા માટે માણુસ અનેક પ્રકારનો વિધિ કરે છે. શનિની પ્રસન્નતા મેળવવા શાખામાં દાન આપવાનો વિધિ કહેલો છે. નાચેની વરતુઓનું દાન કરવાથી શનિ

અણો પ્રસન્ન થાય છે. માટે ભાગે તમામ કાળી વરતુંએ દાનમાં આપાય છે; જેમકે અડદ, કાળો ભલ્લી તથા કાળાં કપડાં, આ ઉપરાંત જીતનાં મરમ વલ્લો, ધાર્યા તેમજ કામળા કે શાલતું દાન આપવાથી પણ શનિ પ્રસન્ન થાય છે. શનિની પ્રસન્નતા માટે શાખમાં બેંસતું દાન જેમજ લોખંડનું દાન પણ ઉત્તમ ગણેલા છે. આ સંધળી વરતુંએ શનિને પ્રસન્ન કરનારી હોવાથી તે વરતુંએ દાનમાં આપવાથી શનિ પ્રસન્ન થાય છે તથા તેનું સંધળું અશુભ ઇણ નાશ પામે છે અને શુભફળની પ્રાપ્તિ થાય છે. શનિના દાનને માટે કહેવી આ સંધળી વરતુંએ શનિના પૂજનમાં પણ વાપરવી જોઈએ. એમ કરવાથી શનિની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય છે.

આમ અહીં બતાવ્યા પ્રમાણેનો આ વિધિ જે ડોર્ધ માણુસ કરે છે તેના ઉપર શનિ પ્રસન્ન થાય છે. અને તેથી શનિના અશુભ ઇણને નાશ થઈ માણુસને શુભ ઇણ પ્રાપ્ત થાય છે. અશુભ રથાનમાં રહેલો શનિ અથવા શનિની નાની કે મોઢી પનોતી કે પઢી નથ્યા શનિની દશા કે અંતર્દીશા જે ખરાય ઇણ ઉત્પન્ન કરે છે તે સંધળું અહીં બતાવ્યા પ્રમાણેનો વિધિ કરવાથી નાશ પામે છે તથા શનિ હંમેશાં માણુસને શુભ ઇણ આપે છે. શનિને પ્રસન્ન કરવા માટે ડેટલાક શાંકરની આરાધના કરવાતું પણ સૂચવે છે. જે શાંકરની આરાધના કરવી હોય તો તેને માટે ચંદ્રની આરાધનામાં જ વિધિ અતાવેલો છે. આ શનિને પ્રસન્ન કરવા માટેનાં ડેટલાક સ્તોત્રો અહીં આપ્યાં છે. આ સ્તોત્રોનો પડ કરવાથી શનિ પ્રસન્ન થાય છે. આસ કરીને માણુસે શનિવારના વિવિસે સંપૂર્ણ અહિન અને અહીં રાખીને પ્રેમધી આ સ્તોત્રોનો પાડ કરવો જોઈએ.

દરારથે કરેલું શનિ સ્તોત્ર

ઝૂંની નમઃ કૃષ્ણાય નીલાય શિતિકંઠ નિલાય ચ ।

નમઃ પુરુષગાત્રાય સ્થૂલરોમાશ્રિતાય ચ ॥

नमो नीलभण्डिव नीदेत्पल निलाय च ।
 नमो नित्यकुधार्ताय ह्यतृप्ताय नमो नमः ॥
 नमः कालाग्निरूपाय हृतांताम नमो नमः ।
 नमो धाराय दौद्राय लीषण्याय करालिने ॥
 नमस्ते सर्व लक्षाय शनैश्चर नमोस्तुते ।
 सूर्य पुत्र नमस्तेस्तु काश्यपाय नमो नमः ॥
 नमो मंहगते तुस्य दृप्णवर्ण नमोस्तुते
 तपसा दृधदेहाय नित्य चोगरताय च ॥
 शानयक्षो नमस्तेस्तु **जैन राष्ट्रीय** कश्यपात्मजस्कृते ।
 तुष्टोदाहति राज्य यः इष्टो छर्ति तत्क्षणात् ॥
 हेवासुरभनुभ्याश्च पशुपक्षीअण्डारगाः ।
 त्वथा विदेाकिताः सर्वे हृन्यभाशु ब्रजतिते ॥
 शकाद्यः सुरावैव मुनयः सञ्चतारकाः ।
 स्थानक्रम्या लवन्त्येते तव दण्ठि विदेाकिताः ॥
 हेशाश्च नगरभ्याभा द्वीपावैव हुमास्तथा ।
 त्वथा विदेाकितास्ते च विनाशांयान्ति भूलताः ॥
 प्रसाद दुर्द मे सौरे वरार्थ त्वासुपागतः ।
 एवमुक्तस्तदा सौरिर्थ्यहरन्ते महाभद्रः ॥
 अथवीच्य शनिर्वाक्य लक्ष्मेभास स लास्करिः ।
 तुष्टोऽह तव राजेन्द्रस्तवराजेन सुश्रव ॥

કોણ : જે માણુસો આ શનિના સ્તોત્રનો પાડ કરે છે તેને શનિ કદમ્પી પીડા કરતો નથી. આ સ્તોત્રના પાઠથી પોતાને આધિન રહેલા કોઈપણ માણુસને શનિની પીડા નહતી નથી. તેમજ માણુસ દરેક પ્રકારે સુખસંપત્તિ ગ્રાસે કરે છે. વળી તેને રાજ્યાં મોટો હોહો મળે છે તથા અનેક પ્રકારે માનદીરિમાં પણ વધારો થાય છે. અને સધળાં સુષેષ ગ્રાસે થાય છે.

શાંકરે પાર્વતીને કહેલી શનિસ્તુતિ

કોણુંતકો સૌર યમો થ અણ્ણઃ

કૃષ્ણઃ શનિઃ પિંગલમંહ શૌરિઃ ।

નિત્ય સમૃતો યો હુરતે થ પીડાં

તસ્મૈ નમઃ શ્રીનિરવિનંદ્નાય ॥

કોણ : શાંકરે પાર્વતીને કહેલું કે શનિનાં આ દસ નામોનો જે કોઈ માણુસ પાડ કરે તથાં સવારમાં આ શનિનાં^{pm} દસ નામોનું સમરણ કરે તો તે માણુસને કદી પણ શનિ તરફથી પીડા થતી નથી. તથા માણુસનાં સધળાં હુંમોનો નાશ થાય છે અને માણુસને ભનવંચિત ઇણની ગ્રાસે થાય છે.

બુધિષ્ઠીરે કરેલું સ્તોત્ર

શ્રી ગણેશાય નમઃ ।

નારદ ઉવાચ ॥

દ્યાત્વા ગણુપતિ રાજ ધર્મરાજ બુધિષ્ઠિઃ ।

ધીરઃ શનેશ્વરસ્થેદ્ય યડસ્તતવ સુતામભ ॥

શિરો મે લાસ્કરિઃ પાતુ ભાતં છાયાસુતોવતુ ।

કુટરાક્ષો દશૌ પાતુ શિખિકંઠનિલઃ શ્રુતી ॥

व्राणुं में लीषणः पातु सुभां कलिसुगोवतु ।
 स्कन्धौ संवर्तकः पातु लुज्जे मे लयहोवतु ॥
 सौरिर्भैं हृदयं पातु नालिं शनैश्चरोवतु ।
 अहराज्ञ करिं पातु सर्वतो रविनन्दनः ॥

 पाहौ मन्दगतिः पातु कृष्णः पात्वभिलं वपुः ।
 रक्षामेतां पठेनित्यं सौरीर्नाम खलैर्युताम् ॥

 सुभी पुन्री विरायुश्च स लवेन्नाम्र संशयः ।
 शौरिः शनैश्चरः कृष्णोऽनीवोत्पलनिलः शनिः ॥

 शुण्डेहरो विशालाक्षो हुर्निरीक्ष्यो विलीषणः ।
 शिभिकंड निलो नीकृष्णाया हृदयनंदनः ॥

 कालदृष्टिः केऽपराक्षः स्थूलतरोमावलीसुभः ।
 दीघोऽनिर्मासगावस्तु शुण्डो धारो लयानङ्क ॥

 नीलांथुः कोधनो रौद्रो हीर्घैमचुर्जटाधरः ।
 मन्दोऽनन्दगतिः अन्ने तुरूतः संवर्तको यमः ॥

 अहराज्ञः करालश्च सूर्यपुत्रो रविः शशी ।
 कुञ्जे धुष्यो शुरुः काठयो लालुजः सिंहिकासुतः ॥

 केतुहेवं पतिर्भाङ्गुः कृतांतो नैऋतस्तथा ।
 शशी मरुत्कुण्डेरश्च धृशानः युर आत्मभूः ॥

 विष्णुहुर्दै गण्यपतिः कुमारः काम ईश्वरः ।
 कर्त्ता हृती पात्रिता राज्यस्य राज्यहायकः ॥

शायासुतः श्यामलांगे। धनहर्ता धनप्रदः ।
 हूरकम् विधाता च सर्वकर्मावरोधकः ॥
 तुष्टो त्रृष्टः कामदृष्टः कामहो रविनन्दनः ।
 अहोपीडाहुः शान्तो नक्षत्रेशो अहोश्वरः ॥
 स्थिरासनः स्थिरगति भृष्टाकाशो महाअलः ।
 महाअलो महाकालः कालात्मा कालकालकः ॥
 आहित्यस्त्रयदाता च मृत्युराहित्य नन्दनः ।
 शतलिङ्गरक्षकायिता वर्णेऽर्थातिथिप्रियः ॥
 तिथ्यात्मा तिथिगण्डुकः नक्षत्रगण्डुनायकः ।
 योग राशि मुहूर्तात्मा कर्त्ता दिनपर्तिः प्रभुः ॥
 शभी पुण्यमियः श्यामस्त्रैकेऽक्षय लावहायकः ।
 नीलवस्त्राः किया सिंहु नीलांजनमाच्छविः ॥
 सर्वरोग इरो देवः सिद्धादेवगण्डुस्तुतः ।
 अष्टोत्तर शतं नामनां शौरेश्चायासुतस्य च ॥
 पठेन्नित्यं तस्य पीडा समस्ता नश्यतिष्ठुवम् ।
 कृत्वा पूजा पठेन्मत्ये अक्षितमान्यः स्तवं सदा ॥
 विशेषतः शनिहि शौरी तदा स्तवमिदं पठेत् ।
 जन्मलग्ने स्थितिवीपि ज्ञायदे हूरराशिगे ॥
 दशासु च गते शौरी तदा स्तवमिदं पठेत् ।
 पूज्ये धः शनिं अक्ष्या शभीपुण्याक्षतांभरैः ॥
 विधाय वैहुप्रतिभां नरो हुः अद्विमुच्यते ।
 बाधायान्य अहोष्टुञ्च चः पठेत्तस्यनश्यति ॥

ભીતો ભયાદિસુચ્યેત બદ્ધો સુચ્યેત બંધનાત્ ।

રોગી રોગાદિસુચ્યેત નરઃ સ્તવમિહં પઠેત् ॥

પુત્રવાનું ધનવાનું શ્રીમાનું જયતે નાત્ સંશયઃ ।

નારદ ઉવાચ

સ્તવ' નિશમ્ય પાર્थસ્ય પ્રત્યક્ષોભૂતુછનૈશ્વરઃ ।

દત્વા રાજે વરઃ કામં શનિશ્વાંતર્દીધે તદા ॥

ઇળ : જે કોઈ માણુસ યુધિદિરે કરેલા આ શનેશ્વર સ્તોત્રનો પાઠ કરે છે તેનાં સંબંધાં હુઃખ હૂર થાય છે. અરાય સ્થાનમાં રહેલો શનિ અથવા નાગાં શનિની દશા કે અંતર્દીશા આ સ્તોત્રના પાઠથી જરાપણું પીડા કરતાં નથી. જે માણુસનો જક્તિપૂર્વક શનિની પૂજા કરે છે તથા આ સ્તોત્રનો પાઠ કરે છે તેને કોઈપણું અફથી જરાપણું પીડા થતી નથી. આ સ્તોત્રનો પાઠ કરવાથી, ઉત્પન્ત ધ્યેલો અથ હૂર થાય છે. વળી બંધનમાં પડેલો માણુસનું બંધનથી પ્રભુસુક્ત થાય છે. રોગી માણુસનો રોગ મટી જય છે તથા માણુસ ધન પુત્ર તથા સુખ પ્રાપ્ત કરે છે.

દશરથે કરેલું ખીજું સ્તોત્ર

શ્રી ગણેશાય નમઃ ।

શ્રી દશરથ ઉવાચ :

ક્રોણોન્તકો રૌદ્રયમેથ બલુઃ

કૃષુઃ શનિઃ પિગલ મંદ સૌરિઃ ।

નિલંસમૃતો યો હરને ચ પીડાં

તર્સે નમઃ શ્રીરવિનનદનાય ॥

सुरासुराः किंपुरुषोर्गोऽराः
 गंधर्व विधाधर पूनगाश्च ।
 श्रीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन
 तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥
 नरा नरेन्द्रा पश्येत् मृगेन्द्राः
 वन्याश्च ये क्षीटपतंग लूँगाः ।
 श्रीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन
 तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥
 हेशाश्च हुर्गाण्डि वनानि यत्र
 ज्ञेना निवेशाः **जैनपुरुषसन्नाति** ।
 श्रीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन
 तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥
 तिक्ष्यवैर्माण शुडानन्दान्
 बोडिन नीलांभरदानतो वा ।
 श्रीषुति भन्त्रैनिजवासरे च
 तस्मै नमः श्री रविनन्दनाय ॥
 प्रथागद्वै यमुनातटे च
 सरस्त्वतीयुष्यज्ञवे शुहायाम् ।
 ये येऽग्निं ध्यानगतेऽपि सूक्ष्म
 तस्मै नमः श्री रविनन्दनाय ॥
 अन्य प्रदेशात्स्वचृणु अपिष्ठ
 स्तत्त्वीयवारे स नरः सुभी स्यात् ।

ગુહાત્ગતો ચો ન પુનઃ પ્રયાતિ
સ્તર્મૈ નમઃ શ્રીરવિનનદનાય ॥

સ્થાપા સ્વયંબુલ્લુંબન ત્રયસ્ય
નાતા હરીશો હરતે ચ પીડાં ।
એક સ્થિધા ઋગ્યજુઃ સામભૂતિ
સ્તર્મૈ નમઃ શ્રીરવિનનદનાય ॥

શાન્યષ્ટક યઃ પ્રયતઃ પ્રભાને
નિલં સુપુર્વેઃ પશુભાંધવૈક્ષ ।
પદેનુસૌખ્યં બુવિ લોગયુક્તાઃ
આખેનીતિ નિર્વાણપદઃ તહન્તે ॥

કોણુસ્થઃ પિંગલો બદ્રઃ કૃષ્ણઃ રૌદ્રોન્તકેનાયમઃ ॥
શૌરિઃ શનૈક્ષરો મંદઃ પિંગલાદેત સર્વતુતઃ ॥
એતાનિ દ્વા નામાનિ પ્રાતર્દ્વથાય યઃ પદેત् ।
શનૈક્ષર કૃતા પીડા ન કદાચિત અવિધ્યતિ ॥

ઇથા : શનિના આ સ્તોત્રનો પાડ જે ભાષુસ કરે છે તેને
શનિ કદાચિ પીડા કરતો નથી. વળી શનિના આ સ્તોત્રના પાઠથી
માણુસને પૃથ્વી ઉપર અનેક પ્રકારના સુખ આપ ચાય છે. અને ભન્નથી
પણી પણુ તે માણુસની ઉત્તમ ગતિ ચાય છે. આ સ્તોત્રના પાઠથી
શનિની દ્વા ભર્દાદ્વા કે પનોતીની જરાંપણ માટી અસર થતી નથી.
શનિ ભરાય સ્થાનમાં આવેલો હોય અથવા જરૂમ સભ્યે શનિ નથોએ
હોય તો પણ આ સ્તોત્રનો પાડ કરતાથી તેનું અસુખ ઇથા નાથ
પામે છે.

દર શનિનારે ખાસ કરીને અહી આપેલા શનિનાં રતોવેનો પાડ કરતો જોઈએ. તે ઉપરાંત આગળ બતાવેલા વિધિ અમાણે શનિનું આરાધન કરતું જોઈ એ તથા વિધિપૂર્વક શનિની સિદ્ધ કરવી નીરી ઘારણું કરવી જોઈએ. આ ગ્રમાણે શનિને પ્રસન્ન કરવા માટે જે આખુસ બોધ્ય વિધિ કરે છે તેના ઉપર હંમેશા શનિ પ્રસન્ન થાય છે તથા શનિની સધળી ભાડી અસરનો નાશ થાય છે અને શુલ ઇણની આખુસને પ્રાપ્તિ થાય છે.

વિશેષ : માખુસના આચુષ્ય તથા મરણની બાબતોનો વિચાર શનિ ઉપરથી કરવામાં આવે છે. આ ઉપરાંત લય, હુઃખ અને દુઃમનપણું પણ શનિ ઉપર જ આધાર રાખે છે. હવકા માખુસોનું આધિપત્ય સ્વીકારતું તે પણ શનિના કારણે જ બને છે. વધારે મૃતી જીંદ્ઘ, ગુલામી, મનુરી તથા ગરીબાઈ પણ શનિના ઉપર જ અનુભેદી હોય છે. પાપી માખુસોને લખતી કામ, અપત્રિત બાબતો, અપમાનજનક કામ, બીમારી તેમજ મહેનતનાં ડામેનો આધાર પણ શનિ ઉપર છે. એતીનું કામકાજ તથા તેનાં સાધનો તેમજ લોખાંડની વસ્તુઓ અને થંડો શનિની અસર નીચે ગણ્યાય છે. આ ઉપરાંત બેંસ, પાડા, કાળી વસ્તુઓ, બરછટ ચીજે વિગેરે પણ શનિના આધિપત્યમાં જ રહેવાં છે. જે માખુસની જન્મદુંડળીમાં શનિ શુલ ઇણ આપતો હોય અથવા શનિની શુલ દ્વારા ચાલતી હોય કે પછી જોયરમાં શનિ શુલ ઇણ બંતાવનારો હોય તો આ તમામ બાબતો માટે સારું જ ઇણ મળે છે. જે જોયરમાં શનિ નથેણો હોય અથવા જન્મ સમયે અશુલ ઇણ બંતાવનારો હોય કે પછી નિર્ભળ શનિની દ્વારા કે અંતર્દર્શા ચાલતી હોય તો તે શનિ ઉપરોક્ત તમામ બાબતો માટે અશુલ ઇણ: દર્શાવનારો ગણ્યી શકાય. અને તથી માખુસને ઉપરની સધળી બાબતોમાં ઉપાધિ આવે. તે ઉપરાંત અનેક પ્રકારે હુખ બોગરવનાનો સમય આવે. શનિને માટે અહી બતાવ્યા ગ્રમાણે આરાધના કરવી અ. ૨.-૬

આસ જરૂરી ગણ્યાએ. અને તેમ કરવાથી માણુસને તમામ રીતે સુખ શાંતિની પ્રાપ્તિ થાય તથા ઉપાધિએ પણ ફૂર થાય.

જે માણુસ આ રીતે શનિની શાંતિ કરે છે તે માણુસને કદી પણ નાયાના શનિની પીડા થતી નથી. વળી કાયમ શનિનું આરાધન કરનાર માણુસને ડોર્ચપણું અહની પડા થતી નથી. ભાટે દરેક માણુસે હેમેથાં પ્રેમપૂર્વક શનિનું આરાધન કરવું જોઈએ.

શનિના આ પ્રમાણેના આરાધન ઉપરાંત શનિના દાનને ભાટે જે કે વસ્તુએ કહેલી છે તે સધળા વઃતુએનો પણ માણુસે બને તેટલો વધુ ઉપયોગ કરવો જોઈએ. આ ઉપરાંત શનિની આરાધના તથા પૂજનમાં પણ તે વસ્તુએ નો બને તેટલો વધારે ઉપયોગ કરવો જોઈએ. એમ કરવાથી શનિ વધારે ગ્રસનન થાય છે. આરણું કે શનિને આ સધળી વસ્તુએ વધારી પ્રિય છે.

રાહુ..... જોમેદ

રાહુના ભાટે જોમેદક ગણવામાં આવે છે. આ પત્થર બહુ કિનતી નથા છતાં તેતી અસરેના કારણે જ તેને રત્નોમાં ગણવામાં આવે છે.

જોમેદકનો પત્થર ખાસ ભારતમાં જ મળી આવે છે. આ પત્થર આછા ધૂપેલ જેવા રંગનો, ચાળડાયવાળો અંધરામાં જેતાં કંઈધર્છ રંગનો જણાય છે અને આછા અજવાળામાં તે આછા લાલ રંગનો તથા પ્રકાશ સામે ધરતાં હુંપેલીયા રંગનો જેરામાં આવે છે.

રાહુના સંધળાં શુભ તત્વો ધરાવતો આ પત્થર વારણુ કરવાથી માણુસને રાહુના તત્વો પૂરતાં પ્રમાણુમાં મળી રહે છે. આથી જ આ પત્થરની ગણુતરી રત્નોમાં કરવામાં આવે છે.

રાહુની ખરાબ અસરથી હેઠાન થના માણુસોએ આ પત્થર વારણુ કરવો તે ખાસ જરૂરી છે.

શુલ ક્રિષ્ણ આપતો રાહુ : કોઈણુ માણુસની પોતાની જ-અરાધિથી કે નામની રાશિથી ગણુનાં જે રાહુ પહેલા સ્થાનમાં અથવા તો નીલ સ્થાનમાં આવતો હોય તો તે રાહુ માણુસને હંમેશાં સારું ઇણ આપે છે. વળી જે આ રીતે ગણુનાં છઢી અથવા નવમી રાશિમાં રાહુ આવે કે પછી દસમી રાશિમાં આવે તો પણ તે રાહુ શુભ ઇણ આપનારો ગણ્યાય. એ જ પ્રમાણે અગિયારમી રાશિમાં રહેલો રાહુ પણ માણુસને હંમેશાં સારું જ ઇણ આપે છે એમ આનંદું. ડિપર પ્રમાણે જે રાહુ શુલ ઇણ આપનારો હોય તે રાહુ માણુસને

પુષ્ટિળ પ્રમાણમાં ધનનો લાભ કરાવે છે. આ રાહુ માણુસને પત્તીનું સુખ પણ આપે છે. વળી આ પ્રકારે શુભ ઇણ આપતો રાહુ માણુસને દરેક પ્રકારનું સુખ આપે છે. તે ઉપરાંત માણુસ સંતાનનું સુખ પણ પામે છ.

ઉપર પ્રમાણે રાહુ જ્યારે સારું ઇણ આપનારો હોય તારે પણ જો તે રાહુની આરાધના કરવાનો આવે તો તેનાથી રાહુ વધારે પ્રસન્ન થાય છે. અને વધારે સારું ઇણ આપે છે. રાહુની આરાધનાથી માણુસને અનેક પ્રકારે ફાયદો પણ થાય છે. અને સુખથાંતિમાં વધારે થાય છે.

અશુલ ઇણ આપતો રાહુ : જો માણુસની પોતાની નામરાશિથા અથવા જન્મરાશિથી ગણ્યતાં બીજાં અથવા ચોથા સ્થાનમાં રાહુ આપતો હોય તો તે ખરાખ ઇણ આપનારો જાણુંબાબું. વળી જો આ રીતે ગણ્યતાં પાંચમા અથવા સાતમા સ્થાનમાં રાહુ આવે તો પણ તે ખરાખ ઇણ જ આપે છે. વળી એ જ રીતે આઠમા અથવા બારમાં સ્થાનમાં આવેલો રાહુ પણ માણુસને અનેક પ્રકારે ઉપાધિમાં મુક્તનારો જ ગણ્યાય છે. જો રાહુ અશુલ ઇણ આપનારો હોય તે માણુસને પોતાના અંગત સંબંધીઓ જોડે વિભવાદ ઉત્પન્ન થાય છે. તથા તેના કારણે સંતાપ અને દુઃખ આવી પડે છે. વળી ખરાખ રાહુ માણુસના કુદુંબમાંજ ડેચની જીવહાની પણ કરાવે. તે ઉપરાંત કૌદુર્યિક અધડા આર્થિક તુકશાન તથા એવાં જ બીજાં અનેક તુકશાન આ રાહુ ભાઈં કરાવે છે ખરાખ રાહુ ડેલીકવાર માણુસને શારીરિક ભીડા પણ ઉત્પન્ન કરે.

ઉપર પ્રમાણે રાહુ જ્યારે ખરાખ ઇણ આપનારો હોય તારે તે રાહુ માણુસના ભાથે અનેક પ્રકારની ઉપાધિ તથા સુસીધત લાવી મૂકે છે. રાહુ જ્યારે જ્યારે ખરાખ ઇણ આપનારો બને ત્યારે ત્યારે ખાસ કરીને તેની શાંતિ કરવા માટે ચોઝ્ય વિધિ કરવો જોઈએ. આમ વિધિપૂર્વક શાંતિ કરવામાં આવે તો નથીના રાહુની સંદળી

ખરાળ અસર દૂર થાય છે અને માણુસને અનેક પ્રકારે રાહુ શુલ્ક શ્રદ્ધા આપે છે.

વિધિ : જો માણુસના જન્મ સમયે રાહુ નથિલો હોય અથવા ગોચરમાં નથિલો બનતો હોય કે પઢી નથિણા રાહુની ભલાકદશા કે અંતર્દશા ચાલતી હોય તો તેના ભાડે યોગ્ય વિધિપૂર્વક શાંતિ કરવી જોઈએ. રાહુની શાંતિ ભાડે ગોમેદના પત્થરની વીઠી અનાવવામાં આવે છે. આ પત્થરને રાહુના નંગ તરીકે ગણેલો છે. ઉત્તમ રાહુના નંગને પંચધાતુની અથવા ત્રિલોહની વીઠીમાં મદાવવું જોઈએ. ત્યાર પઢી તે વીઠીની આણુપ્રતિષ્ઠા કરીને તેના ઉપર રાહુના જ્યુ કરાવી સિદ્ધ કરવી જોઈએ. વીઠી સિદ્ધ કરવા માટે રાહુના જ્યુ ૨૦૦૦ (એંતેર હજાર) જ્યુ કરવા જોઈએ.

(૧) વૈહિક મંત્ર :

ॐ કૃયાનશ્વિત્રયાલુવદ્ધતીસદા વૃધઃ સખા ।
કૃયાશચિષ્ઠયાવૃત્તા ॥

(૨) પૌરાણિક મંત્રો :

હું અર્ધકાયં મહાવીર્યં ચ દ્રાહિત્ય વિર્મહીનમ् ।
સિંહિકા ગર્ભસંભૂતં તં રાહુ પ્રણુમાભ્યહમ् ॥૧॥
હું મહાશિરા મહા વકત્રો દીર્ઘદંધ્રો મહાથલઃ ।
અતસુશ્રોધર્વ કેશશ્રી પીડાં હરતું મે તમઃ ॥૨॥

ઉપર ખતાવેલા ત્રણ મંત્રામંથા અમે તે મંત્ર લઈને તે મંત્રના જ્યુ ૨૦૦૦ એંતેર હજાર જ્યુ પૂરા કરવા. આ રીતે જ્યુ કરીને સિદ્ધ કરેવી રાહુની વીઠી હાથ ઉપર ધારણું કરવી જોઈએ. આ પ્રમાણેની

વિધિ કરેલી વીંઠી પહેરવાથી નથળા રાહુની તમામ ખરાય અસરને નાશ થાય છે તથા તે રાહુ માણુસને સારું ઇણ આપે છે. હુંખ તથા ઉપાધિઓ દૂર થાય છે. તથા માણુસને સુખ અને આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે.

રાહુના દાનને ભાઈની ચીને : રાહુને અસન્ન કરવા ભાઈ શાખમાં દાન આપવા ભાઈને વિધિ પણ દર્શવિલેલે છે. તેને ભાઈ ખાસ કરીને કાળા રંગની વરસુઓ વધારે શ્રેષ્ઠ ગણ્યાય છે, કેમ કે કાળાં કષ્પડાં, જીનાં ધારળા અથવા કામળા, કાળાં ફૂલ, કાળો દ્વોડા, વગેરે રાહુના દાન ભાઈની ચીને ગણ્યાય છે. કાળા તલ તથા કાળા લોખંડની ચીને પણ રાહુ ભાઈની જ ગણ્યવામાં આવે છે. તેલ અને ક્ષુર પદથોરી પણ રાહુને પ્રસન્ન કરનારા ભાનવામાં આવે છે.

રાહુની પ્રસન્નતા ભાઈ શાખમાં આ સધળી વરસુઓના દાન આપવાનું દર્શવિલું છે. આ ઉપરાંત રાહુના આરાધનમાં પણ આ સધળી ચીને વાપરવી તે દ્વારા કાર્યકારક ગણ્યાય છે, તેનાથી રાહુ પ્રસન્ન થાય છે તથા માણુસને તેમ ઇળની પણ જીનાં જીવનું જીવતિ શાસનમાં અને સધળાં સંકટો દૂર થાય છે. જો માણુસના જનમ સમયે રાહુ નથળો હોય અથવા તો રાહુની ખરાય મહાદૂષા કે અંતર્હશા ચાલતી હોય કે પછી ગોચરમાં રાહુનું દુષ્પ સ્થાનમાં ભ્રમણ ચાલતું હોય તો તેવા સમયે રાહુની પ્રસન્નતા ભાઈ રાહુના સ્તોત્રોને પાઠ કરવા ધરો. જરૂરી ગણ્યાય, રાહુની પ્રસન્નતા ભાઈ શંકરનું આરાધન પણ શ્રેષ્ઠ ગણ્યાય છે. રાહુને પ્રસન્ન કરવા ભાઈ નીચે સ્તોત્ર આપવામાં આવે છે.

◎ રાહુ સ્તુતિ

વિદુંતુદ્વ પ્રસીદ્તવં સહારે શશિસૂયંદીઃ ।
શાંત્યર્થી તે ભયા હતા ગૃહાણ્યાધ્યં નમોસ્તુતે ॥

કરાતવહન શ્રેષ્ઠः સર્વબ્યાધિ વિનાશકः ।
સુખાર્થી તુ ભયા પૂજયઃ પ્રસીદ્પરપીડન ॥

રાહુ—ગોમેદ

પ્રૌઢ સુરકુદે જતઃ સિંહાદ્રોવરઃ પ્રલુઃ ।
 વિધિવત્પૂજાતો હેવો ભમ શાંતિં પ્રયચ્છતુ ॥
 તમોમયં મહાઈરં ઉદ્દર્શાર્થામિનં ।
 સર્વવૈઘળરં હેવં સ્વર્ણાતું પ્રણુમાભ્યહુમ् ॥
 સૈંહિકેયસ્તમો રાહુઃ કન્જજલાચલસન્નિલઃ ।
 થઃ પર્વાણિ મહાકાયો અસતે ચંદ્રભાસકરૌ ॥
 વિષણુના યન્નયમૂર્ધાવચિન્નને લક્ષ્યતોમૃતમ् ।
 ચોળતો અહલાવેન ત્વામહું શરણું ગતઃ ॥

ફણ : જે માણસ આ પ્રમાણેના રાહુના સ્તોત્રનો પાઠ કરે તે માણસને અનેક પ્રકારે સુખ સાંપત્તિની પ્રાપ્તિ થાય છે. રાહુ કારણે ઉત્પન્ન થતી તમામ પ્રકારની પીડા શાંત થાય છે. તેમજ રે શાનુ વિગેરના ડેંડિષણ જતનો ઉપદ્રવ થતો નથી. અને ઘન આદુ તથા સુખમાં વધારો થાય છે. **જેન્મ જ્યતિ શાસનમ्**

રાહુનામસ્તવનઃ

શ્રી ગણેશાય નમ:

રાહુર્દીનવમંત્રી ચ સિંહિકાચિતનંદનઃ ।
 અર્વા કાયઃ સહાકોધી ચંદ્રાદિલ્ય વિમર્દ્દનઃ ॥
 રૌદ્રી ઉદ્ધરિયો હૈલ્ય: સ્વર્ણાતુઃ ભીતિહોડસુર: ।
 અહુરાજઃ સુધાપાયી રક્તાતિથયલિલાધક: ॥
 કાલદાષિટ: કાલરૂપ: શ્રીકંઠહૃદ્યાશ્રયઃ ।
 વિદુંતુદ: સંહિકેયો વોરૂપો મહાબદ: ॥

અહોડાકરો દંધ્રી રક્તનેવો મહોદરઃ ।

યંચવિશતિ નામાનિ સમૃતવા રાહું સદાનરઃ ॥

યઃ પઠે-મહતી પીડા તરથ નશયતિ કેવલમ् ।

આરોગ્યં પુત્રમતુલાં શ્રિયં ધાન્યં પશુંસ્તથો ॥

દહાતિ રાહુસ્તસ્મૈ યઃ પઠતે સ્તોત્રમુત્તમમ् ।

સતતં પઠતે યસ્તુ જીવેદ્ધર્થશતં નરઃ ॥

ક્ષળ : ઉપર પ્રમાણેના રાહુના નામ સ્તોત્રના પાઠથી પણ ભાષ્યસનાં તમામ પ્રકારનાં સંકટો દૂર થાય છે. વળો રાહુની તમામ જાતની ભરાય અસર નાશ પામે છે અને શુભ ઇળની પ્રાપ્તિ થાય છે. રાહુના આ સ્તોત્રના પાઠથી ધન ધાન્ય સંપત્તિ તથા સુખમાં વધારો થાય છે. અને અનેક પ્રકારના લાલની પ્રાપ્તિ થાય છે.

માણુસે દર ખુદવારે રાહુના આ સ્તોત્રનો પાઠકરવો જોઈએ. વળો ખાસ કરીને આગળ પાતાવેલા વિધિપ્રમાણે રાહુની આરાધના કરવી જોઈએ. વળો રાહુની સિદ્ધ કરેલી બીજી પણ પણ વિધિપૂર્વક ધારણ કરવી જોઈએ. આ પ્રમાણે ને માણુસ વિધિપૂર્વક રાહુનું આરાધન કરે છે તે માણુસને રાહુથી કોઈપણ પ્રકારની પીડા થતી નથી. આ રીતે પ્રસન્ન થયેલો રાહુ માણુસને બીજા અહોની પીડાભાંથી પણ બચાવે છે. આમ સધ્યાં ભરાય ઇણોનો નાશ કરીને રાહુ માણુસને શુભ ઇળ આપે છે.

વિશેષ : માણુસની તમામ પ્રકારની ઉપાધિઓ, મ્લેચ્છપણું, અસ્પૃષ્યતા વિગેરનો આધાર રાહુ ઉપર રહેલો છે. આ ઉપરાત હવકાં અનાજ, કઘાન તથા કદ્રિયાં આખીએં, આ વસ્તુએ ઉપર પણ રાહુની જ અસર થાય છે. એકોળપણું, વિચિત્રતા તેમ જ દરેક પ્રકારની અંધાઈ રાહુના કારણે જ જોવા મળે છે. જ્યારે જ્યારે રાહુ ગોચરમાં

નથણો બને અથવા નથળા રાહુની અહાદ્યા કે અંતર્દ્યા ચાલતી હોય અથવા જનમ સમયે રાહુ નથણો હોય તો તે રાહુ ઉપર દર્શાવેલી સધળી બાબતો માટે ખરાખ ઇણ આપનારો બને છે. અને તેથી તે દરેક બાબતમાં માણુસને અશુભ ઇણ મળવાથી નુકશાન થાય છે. આ માટે અહીં બતાવ્યા પ્રમાણે માણુસ જો રાહુની આરાધના કરે તો તેનાથી રાહુથી ઉત્પન્ન થતી સધળી ખરાખ અસરનો નાશ થાય છે તથા દરેક પ્રકારે માણુસને શુલ્ષ ઇણ મળે છે અને સુખ શાંતિમાં વધારો થાય છે.

રાહુનાં આ પ્રમાણેના આરાધન ઉપરાંત રાહુના દાનને માટે જે વસ્તુઓ દર્શાવેલી છે તે સધળી વસ્તુઓ પણ રાહુની આરાધનામાં વાપરવી તેમ જ ચેતાને માટે પણ તે વસ્તુઓનો બને જેટલો વધુ ઉપયોગ કરવો. આ પ્રમાણે કરવાથી રાહુ વધારે પ્રસન્ન થાય છે તથા તેથી માણુસનાં સુખ શાંતિમાં વધારો થાય છે.

કેતુ.....લસણુયો

લસણુની ફોલેવી કળાના જેવા રંગવાળો હોવાથી આ પત્થર લસણુયો કહેવાય છે. આ પત્થર બીજાં અધારાં રત્નોની જેમ પારદર્શક નથી પણ તે મેતી તથા પ્રવાલની જેમ અપારદર્શક છે. છતાં તે સર્વ કિરણો અહણ કરી શકે છે અને પોતાના કિરણોથી નવી અસર ઉત્પન્ન પણ કરી શકે છે. આથી જ જૈન રાષ્ટ્ર પત્થરની ગણુના રત્નોમાં ચાય છે.

આ પત્થર કેતુની સધળી ખરાબ અસરો દૂર કરીને ભાણુસને કેતુનાં સધળાં શુભ તરફે પૂરા પાડે છે. આથી કેતુની ખરાબ અસર નાચે આવેલા ભાણુસાંએ આ રત્ન અવસ્થ ધારણ કરવું જોઈ શકે.

શુભ ઇળ આપતો કેતુ : કોઈપણ ભાણુસની જન્મની રાતિં અથવા નામની રાતિથી ગણુતાં પહેલા અથવા ત્રીજા સ્થાનને વિશે જ્યારે જોયરમાં કેતુ આવે ત્યારે તે હંમેશા ભાણુસને શુભ ઇળ આપે છે. આ ઉપરાંત છદ્રા કે નવમા સ્થાનમાં રહેલો કેતુ પણ ભાણુસને ઉત્તમ ઇળ આપનારો માનવામાં આવે છે. વળી જો કેતુ દસમા અથવા અગિયારમા સ્થાનમાં પડેલો હોય તો તે કેતુનું ઇળ પણ શેષ જાણું જોઈ શકે. જ્યારે કેતુ શુભ ઇળ દર્શાવતો હોય ત્યારે તે રાહુની જેમ જ ઉત્તમ સુખ આપનારો તેમ જ અનેક પ્રકારે શાંતિમાં વધારો કરનારો માનવામાં આવે છે.

કેતુ જ્યારે શુભ ઇળ આપનારો હોય ત્યારે પણ જો તેની

આરાધના કરવામાં આવે તો તેનાથી તેના શુભ ઇણમાં વધારે થાય છે.

અશુભ ઇળ અપાતો કેતુ : માણુસની જન્મ રાશિ અથવા નામ રાશિથી ગણ્યતાં જ્યારે જ્યારે કેતુ બીજા અથવા ચોથા સ્થાનમાં આવે ત્યારે ત્યારે તે ખરાખ ઇળ આપે છે. આ પ્રમાણે કેતુ જ્યારે પંચમા, સાતમા અથવા આડમા રથાનમાં આવે ત્યારે તે પણ માણુસને અશુભ ઇળ આપે છે. વળી બારમા રથાનમાં આવેલો કેતુ પણ માણુસને ભરણુંતોલ બીમારી અથવા લયંકર માંદગીમાં સપદાની મુકે છે. આ પ્રમાણેનો કેતુ માણુસને આર્થિક મુશ્કેલીઓ તથા બીજું અનેક ઉપાધિઓમાં લાવી હેઠળ છે.

ઉપર પ્રમાણે કેતુ જ્યારે નથોં હોય ત્યારે તે કેતુને માટે યોગ્ય રીત વિધિ કરીને તેની આરાધના કરવી જોઈએ. કારણ કે નથોં કેતુના કારણે માણુસને અનેક પ્રકારની મુશ્કેલીઓના લોગ બનતું પડે છે. અને તેથી માણુસ હેરાન પરેશાન થઈ જાય છે. જે તેનો યોગ્ય વિધિ કરવામાં આવે તો તેનાથી કેતુનું સથળું ખરાખ ઇળ દૂર થઈ માણુસને સારું ઇળ પ્રાપ્ત થાય છે.

વિધિ : જો માણુસના જન્મ સમયે કેતુ નથોં હોય અથવા નથોં કેતુની મહાદશા કે પર્ણી અંતર્દશા ચાલતી હોય અથવા તો જોયર અમણ્યમાં કેતુ આગળ બતાવેલ અશુભ સ્થાનમાં આવવાથી ખરાખ ઇળ ઉત્પન્ન કરતો હોય તો તેવા સમયે તે કેતુની શાંતિ માટે યોગ્ય વિધિ કરવો જોઈએ. આસ કરીને વૈદ્યર્યમણી (લસણીય) કેતુનું નંગ ગણ્યાય છે. પંચધાતુની વીઠીમાં તે નંગ બેસાડીને તેને હાથ પર પહેરવામાં આવે છે. પહેરતા પહેલાં તે વીઠીની ડોઈ ઉત્તમ આલણું પાસે આણુપ્રતિષ્ઠા કરવી તેના ઉપર કેતુના મંત્રના જ્ય કરાવવા. તથા વિધિપૂર્વક તેની પૂજા કરવી. શાલ્યમાં કેતુના મંત્રના રૂપ, ૭૨,૦૦૦ (બીતેર હજાર) જ્ય કરવાની વાત બતાવેલી છે.

કેતુના મંત્રો

(૧) વैદિક મંત્ર :

ॐ કેતુं કૃષ્વનિકેતવેપેશો ભર્ત્યા અપેશસે ।
સમુષદ્વિરજાયથા : ॥

(૨) પુરાણોજ્ઞ મંત્રો :

હ્રી પલાશપુષ્પસંકાશ તારકાશહ મસ્તકમ् ।
રૌદ્રં રૌદ્રતમકંદોર તં કેતું પ્રણુમાભ્યહુમ् ॥ ૧ ॥
હ્રી અનેકરૂપવિર્ણિશ્ચ શાનશો થ સહુખશા : ।
ઉત્પાતંડપો જગતાં પીડાં હરતુ મે શિખ્યા : ॥ ૨ ॥

ઉપર પ્રમાણેના ત્રણ મંત્રોમાંથી કોઈપણ એક મંત્રના છુટ્ટો
(બોંતેર હળવ) જ્યુ કરવા જોઈએ અને એ રીતે બીજી સિદ્ધ કરવી
જોઈએ. આ પ્રમાણે સિદ્ધ કરેલી બીજી ધારણું કરવાથી કેતુની તમામ
નથળી અસરોનો નાશ થાય તથા તેનાથી માણુસને અનેક પ્રકારે
સુખસંપત્તિ અને શાંતિની પ્રાપ્તિ થાય.

કેતુના દાનની વસ્તુઓ : કેતુની પ્રસન્નતા મેળવવા માટે
શાસ્ત્રમાં અનેક પ્રકારનાં દાન આપવાનું પણ સૂચન છે. તેમાં ખાસ
કરીને કેતુનું નંગ—વૈદ્યુતમણિ—(લસયુણે પત્થર) અને તરફ તથા
લલનું તેલ એ સુખ્ય છે. આ ઉપરાંત કેતુરી તથા ગરમ કપડાં અને
કામગા તેમજ ચિત્રવિચિત્ર જીતનાં અને ભાતનાં કપડાં તેમજ ચિત્રવિચિત્ર
વસ્તુઓ સધળી કેતુ માટે દાનમાં આપી શકાય છે.

શાસ્ત્રમાં કહેતું છે કે આ સધળી વસ્તુઓના દાનથી કેતુ અસન્ત
પ્રસન્ન થઈ માણુસનાં તમામ દુઃખ, સંકટ તેમજ ઉપાધિઓનો નાશ
કરે છે. આ ઉપરાંત કેતુની શાંતિ માટે તેનું આરાધન કરવા રહેશે.
પણ નીચે કેતુનું સ્તોત્ર આપેલું છે.

૪ કેતુનામસ્તોત્ર

શ્રી ગણેશાય નમઃ

મૃત્યુસુત્રઃ શિખીકેતુશ્વાનલોતપાતરૂપ ધૂરુ ।
 ખહૃદ્યશ્વ ધૂમાલઃ શ્વેતઃ કૃષ્ણશ્વપીતરૂરુ ॥
 છાયારૂપી ધ્વજઃ પુંચી । જગત્પ્રલયદૃતું સદા ।
 અદૃષ્ટરૂપો દ્વારશ્વેજાંતૂં લયકારકઃ ॥
 નામાન્યેતાનિ કેતોશ્વનિલ્યં યઃ પ્રયતઃ પડેતુ ।
 કેતુ પીડા ન તસ્યાસ્તિ સર્વચૌરાણિલિલાયમ્ ॥
 યઃ પડેત્પ્રયતો નિલ્યં પક્ષાંનું પક્ષાંનું મેવ વા ।
 મુક્તઃ સર્વભ્યેલ્યેપિ સર્વાંકામાનવાંનુયાતુ ॥

JAIN SITE .com

ઈણા : ઉપરના સ્તોત્રનો પાઠ કરવાથી માણુસના તમામ સંકટોએ દૂર થાય છે તેમજ અનેક પ્રકારે લાભના યોગો આવી ભણે છે.

કેતુ સ્તુતિ

શ્રી ગણેશાય નમઃ ।

કેતુ: કાલઃ કલયિતા ધુમકેતુર્વિવર્ણંકઃ ।
 લોકકેતુર્મહાકેતુ: સર્વકેતુર્લાયપ્રદઃ ॥
 રૌદ્રો રૂક્ષભ્રિયો રૂક્ષ: કુર્કર્મા સુગંધધૂરુ ।
 પલાશધૂમ્રસંકાશઃ ચિત્રયજોપવીતધૂરુ: ॥
 તારાગણુ વિમર્હી ચ કૈમિનેયો અહાધિપ: ।
 પંચવિશિષ્ટિ નામાનિ કેતોર્થઃ સતતઃ પડેતુ ॥

તસ્� નરથતિ બાધા ચ સવાઈતુ પ્રસાહતઃ ।

ધનધાન્ય પશૂનાં ચ ભવેદ્બુદ્ધિન્દ્ર સંશયઃ ॥

ફળ : ઉપર પ્રમાણેના કેતુ રતોનોનો પાડ કરવાથી ખણુ તે માણુસનાં સધળાં સંકટ દૂર કરે છે તથા માણુસને અનેક પ્રકારે સુખશરીરિતિ આપે છે.

માણુસે કાયમ આ કેતુના રતોનોનો પાડ કરવો જોઈએ. અને આગળ બતાવ્યા પ્રમાણે આરાવના કરવી જોઈએ. આથી તમામ સંકટો દૂર થાય અને અનેક રીતે સુખ શરીરમાં વધારે થાય તથા માનકીર્તિં પ્રાપેત થાય.

—: પરિશીલન :—

આપણે આગળનાં પાનાંઓમાં દરેક અહની થાતિ કરવા માટેનો વિધિ જોઈ ગયા. આ પ્રમાણે અહોની વિધિમાં તે તે અહની વીરી પહેરવાનું સચન લખેલું છે. કયા અહની વીરી કઈ આંગળો ઉપર પહેરવી જોઈ એ તે જાણુવા માટે નીચેની આફૃતિ જોવા. અહોનાં રત્નો વીરીમાં લગાડિને બનાવવની જોઈ એ.

ઉપરની આકૃતિમાં ભાષુસનો હાથ બતાવ્યો છે. આ હાથમાં કઈ જગ્યાએ ક્યા અહોનો ખર્ચત છે તે બતાવવામાં આવેલું છે. દરેક આંગળી પર અહોનાં નામ લખેલાં છે. જે આંગળી ઉપર જે જે અહોનાં નામ છે તે આંગળી ઉપર તે સંબંધાની વીઠીએ પહેરી શકાય. જેમ કે પહેલી ગુરુની આંગળી છે તે અગુડાની બાજુમાં જ છે. તે આંગળી ઉપર ચંદ્ર, મંગળ, ગુરુ, રાહુ અને કેતુમાંથી ગમે તે અહોની વીઠી પહેરી શકાય.

નોંધ : અનીજ ડેટલીક જાતના પથરો અત્યારે રત્નો તરીકે વપરાય છે પણ સાચાં રત્નો જેણલી અસર તે પથરો આપી શકતા નથી. આથી આ ફુસ્તકમાં સાચાં રત્નોનો જ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

અંડ ર નો

૧ :

અહેણાં નંગા અસર કરી શકે છે ?

ગત વિભાગમાં અહેણા વિષે સમજુલ્લી અપાઈ છે. પણ નંગો પહેરવાથી અહુ કેવી રીતે કાખુમાં આવે ? કલ્પી ન શકાય એટલા અતરે આવેલા અહુ અને તેના રંગના નંગેનો સંબંધ બને કેવી રીતે ? આ અથ ઘણુંને સુઝુંબે છે. પરંતુ કષ્ટકાળમાં સપ્તાયેલી વ્યક્તિઓ જોશી-ઓના કહેવા પ્રમાણે નંગ પહેર્યા કરેલે જેને દ્વારાનથાય તે વખાળું ને ન દ્વારાનથાય તે વખોડે.

અહીં સમજુલ્લું જરૂરતું છે કે ને નંગો પહેરવાનાં છે તે નંગો શુદ્ધ અને સાચાં જ પહેરવાના છે. ધર્માદેશન નંગો નહિ. કણી બડી અર્થ હોય, નંગની અંદર રેસા હોય, તડ હોય, ડાઢ હોય કે નિયત રંગ હોય તે નંગ ધારણું કરવાનાં નથી. ખાસ કરીને ઇણ પ્રામિની ધર્મણા હોય તો, કેમકે આવા હેઠથી નંગાધિપતિ અહની અસરમાં વાંધો આવે છે.

દૂર દૂર, અતિ દૂર રહેલો અડ પોતાના રંગનાં વિશુદ્ધ નંગ દ્વારા માનવી પર અસર કરી શકે છે એ આ જમાનામાં સમજુલ્લું સહેલું છે. ચંદ્ર પર માનવીએ ઉત્તરાણુ કથ્યું તે એપોલોનું સંચાલનું

ગ.
અ. ૨-૭

ખુલ્લી પરથી થયું. કઈ રીતે? આ આપણા સામાન્ય માનવીના ભગજમાં જિતરતું નથી. હોરણું, તાર ડે એવી ડેર્ચિપણ ગોડવણ અશક્ય છે તેમ તેવી થઈ નથી. અંબે જેર્ચિ પણ નથી. આ સંચાલન સુદ્ધમ, અતિ સુદ્ધમ મોજનાં આંદોલનથી થયું. હયા મોજા! આપણે સામાન્ય માનવો સમજ શકતા નથી છતાં સંચાલન થયું, રોકેટ અમૃત અંતરે અસ્કર રહ્યું, માનવી જીતર્યા, એડા, પાણ આભ્યા. અહીં પૂછી પર એસેવા માનવોએ આ કર્યું. ટેલિવિજનના પ્રેયોગો ડેવા રીતે થાય છે? આપણે સમજ શકતા નથી. આપણા ભગજમાં એ જિતરતું નથી. હુર હુર રહેવા અમેરિકા જેવા દેશોના રહેણરામાં, નગરોમાં થતા કાર્યક્રમો આપણે સાંભળી રક્ખાએ છીએ. એ કાર્યક્રમો ડેર્ચિ વિદ્યુતશક્તિના જેરે આંદોલનો જિલ્લા કરી તે આંદોલનોને બીજા યંત્રથી પકડી આપણે સાંભળીએ છીએ. આ આંદોલન કરતાં મોજાએ અગતમાં આવે છે છતાં એકધીજનાં ઘર્યાણમાં આવતાં પણ નથી. આપણી પાસેના રેઝિયે પર ને રટેશનની ચાંપ ફેરણીએ તે રટેશનના કાર્યક્રમો સંબળાય છે.

આ બધું સત્ય માર્નાએ છીએ કેમકે તેનો પ્રયક્ષ પુરાવો છે અને અનુભબ છે.

આ રીતે વિચાર કરીએ તો હુર હુર રહેવા અહેનાં ડિરણો અહેણ કરવાની શક્તિ તે તે અહેનાં ડિરણોનાં છે એ સમજ શકાશે. પણ પ્રશ્ન થણે કે નંગોમાં ડેર્ચિ દંતશક્તિ કે વિદ્યુતશક્તિ નથી તો એ નંગો કઈ રીતે અહેનાં ડિરણો અર્દી શકે હો સામાન્ય દઘિએ જેર્ચિએ તો એકોટી એપરમાં કષે શક્તિ છે કે તે પ્રચારી ચૂસી લે છે! આ નંગોમાં પણ એવી શકેન છે કે તે મોતાના અહેનાં જ ડિરણો અહેણ કરી શકે કેમ ન્યૂરાન્ટું રેઝિયે રટેશન ન્યૂરોઈનાં જ કાર્યક્રમ અદણું કરે તેમ.

આ નંગો અને અહેનાં સંઅધની લકીદત આ લુગની નથી. ઘોરોલ્ય દેશોના કેમ પાશ્ચાત્ય દેશો પણ પ્રાચીત કાળથી માનતા

આવ્યા છે. ઋગવેદ, સામવેદમાં પણ ઉલ્લેખો ભણે છે, જે ૨૫૦૮ કરે છે કે દેવાને અમુક અમુક નંગો અર્પણ કરવાથી અમુક કાર્ય સિદ્ધ થાય છે. માણેક, પાતું વગેરે આપવાથી તે અર્પણ કરતાર રાજ, મહારાજ કે જાણી પુરુષ થાય છે એવા ઉલ્લેખો છે. સ્વરિકની ભૂતિં પૂજવાથી ધારેલી સિદ્ધિ ભણે છે. જુદાં જુદાં રત્નાથી મહેરી ભૂતિંએનાં પણ ઇની ભણે છે. ડૉ. એચ. ઘઘભરના કહેવા પ્રમાણે લાઈટિસમૃતિ અને નંગો પર મળી આવતા ઉલ્લેખોમાં વિવિધ પ્રકારનાં રત્ન ભૂતિં પર જડવાથી અથવા તે નંગની સંપૂર્ણ ભૂતિ જનાવી પૂજવાથી વિવિધ પ્રકારની મનઃકામના સિદ્ધ થાય છે.

વિવિધ નંગોવાળી ભૂતિં પૂજવાથી કાર્યસિદ્ધિ થાય છે એમ કહેવામાં નંગોતું મહારાજ તરત સમજ રાકાય છે.

પરંતુ ખરું જેતાં પ્રાચીન ઋપ્ય મુનિઓ અને જ્યોતિષીઓએ નંગોનાં મહારાજનો સંબંધ અહીં સાથે છે એવું જાણ્યું છે. અને તે નંગો પહેરનારને અહેંએ રાહત આપી છે એવું વર્ણિષ્યું છે. આવાં નંગો રોગ સારા કરવામાં વપરતાં, ઉચ્ચ ઉક્ષાનો ‘હિરો’ ‘દંડાકર’ના રસમાં બોળાને ગાયતા છાણું તથા મૂત્રનાં અમુક હિયાઓથી રાખવાથી ને પછી તેની રાખ શરીરે લમાડવાથી દીર્ઘાદ્ય આપે, શક્તિ આપે, સૌધર્ય આપે વગેરે વગેરે કરે એમ કથન છે. પાતું મરડો મરડો ને પિતશામક રહે. મોતીની લર્મ પણ ઉપરોગી થાય. પણ આ બધાં નંગોના આ ગુણો નંગાં રહેલાં તરતથી પ્રાપ્ત થાય પણ નંગો પહેરનાથી અહેંની અસર શરીરે નાયુદ થાય કે વધુ સારી બને?

અહીં એક વાત સમજવાની છે કે પાદ્યાત્મય દસ્તરેખા શાલીઓના મત પ્રમાણે બાળક જન્મે છે ત્યારે હૃદેતીની સુરૂઈઓ વળેતી હોય છે. ચુનુની આંગળી જે અંગુહી પાસે છે તેમાંથી જીવન શક્તિ દાખલ થતાં ક્ષમત્ર શરીરતું રક્ત વહેલ હૃદેતીમાં પ્રસરતાં રેખાઓ પહાડો વગેરેને અસર કરે છે, કરવા માંડે છે તે બાળક પુખ્ત ઉમરતું થાય ત્યાં

સુધી ફરદારો કર્યું જાય છે. ને પછી રેખાઓ જામે છે. માટે પુષ્પ વયતું બાળક ન થાય ત્યાં સુધી હસ્તરેખાનો વિચાર બાળક માટે ન કરવો. પછી પણ જેમ જેમ ભગજ પર વાતાવરણની અસર પડે, ભગજ પર આંદોલનો અથડાય તેમ તેના અસર રકા પ્રવાહ મારદાત હૃથીભાં પહેંચે ને તેમાં ડાધા પડે, ગરી જાય, નવી રેખા પડે, ગરી જાય, જૂની સુધરે બગડે, વગેરે વગેરે ફરદાર થાય. જાણીતા હસ્તરેખા શાસ્ત્રી એન હાય કહે છે : એક વ્યક્તિનો હાથ એણે એક વર્ષે જેથે, તેની છાપ લીધી, એક વર્ષ બાદ એ ફરીથી આવ્યે તો હાથની રેખાઓમાં અજાય ફરદાર થઈ ગયો હતો. એનું માનસ અનેક અનાવેશી બદલાઈ ગયું હતું.

અહેનો સંબંધ માનવમાનસ જોડે ભાનીએ તો આ સમજવું સહેલું એ. અહેનાં અશુલ કિરણોની જીવિત અસર આવેલું માનસ નથળું પરી ગયું ને રકત પ્રવાહ યથાયોગ્ય કામ કરી ન શક્યો. કચ્છ અહેની અસર માનસ પર આવી પરી તે શોધવાનું^{www.jainsite.com} કામ જ્યોતિષીને છે. હસ્તરેખામાં તે અસર નથળો^{www.jainsite.com} અહેના પહાડ પરથી સમજું શકાય.

જો આ આયતનું પ્રથમ લાન થયું હોય ને તે નથળા પડે એવા અહેનું શુદ્ધ નંગ યથાવિધિ કરીને ધારણ કર્યું હોય તો નથળા અસર થાય નહિ.

નંગ ફુલ ધારણ કરવાથી જ ફળ આપે છે. એવું ખાસ નથી. એની પણ અમુક વિધિ અને રીતિ છે જે વિષે આગળ પણ વિચાર કરીશું.

આલણો રૂદ્રાક્ષની જ માળા ફરદા છે તે પણ રૂદ્રાક્ષને અંગુલી રૂપર્થા થતાં તેમાંના કોઈક તત્ત્વનો સંપર્ક સાથે છે પણ અનાવતી નહિ, શુદ્ધ રૂદ્રાક્ષી હોય તો. તેમ રૂદ્રાક્ષી પહેલવાનું કારણ પણ તેનું કાઈક છે. કહેવાય છે કે સાચી હરડે હાથમાં મુશીભાં પકડી રાખવાથી જ

અમુક સમયમાં રેચન કરાવે છે. તે જ યોગે હૃદાકનો ડેઈઝ અજય ગુણ હોવો જોઈએ. તે જ રીતે તુલસીની ભાળાનું સમજવું પડે. જૈનો પણ અહેના રંગ અનુસાર કાળી, પીળી, લાલ નવકારવાળી ફેરવી જરૂર કરે છે તેમાં પણ આનું જ ડેઈ ગૂદ રહેય છે. સાચી ભાળા હોય તો અંગુલિ દ્વારા શરીરના રક્ત પ્રવાહ દ્વારા માનવ માનસ પર અસર ને પરિણામ આવે તે જ રીતે નંગો ધારણું કરવાથી માનવ માનસ પર અસર થતાં તેને ધારણી સિદ્ધિ કરવા પ્રયાસો સુલે. એક બાબત છે કે નંગ ધારણું કરનાર ને ભાળા ફેરવનારની ચિત્તની એકાયતા તે તે અહ સાથે રહેની જોઈએ. માટે નંગ ધારણું કરનારે હરરોજ તે નંગની પૂજા તથા પાઠ કરવા જોઈએ.

૫ જૈન સાઇટ

૨ :

ક્યા અહેનાં નંગ પહેરવાં ?

સામાન્યતા: જૈનાઓ ને અદ્વિતીયનોંબદે નિર્ભળ કે શત્રુ ક્ષેત્રી અહ હોય છે કે છઢે, આઠમે કે આરમે લાવે કુંડળામાં પડ્યો હોય છે. તે અહ પર નિશાન વાકે છે ને તે અહનું નંગ પહેરવા સ્વચના આપે છે. અહીં વિચારવાનું છે કે જે અહ નિર્ભળ હોય તે અહનું નંગ પહેરવાથી તે અહ કર્ય રીતે સારું ઇણ આપી શકે ? નિર્ભળ મતુપ્ય મિત્ર હોય તો પણ તે ભદ્ર કરી શકતો નથી. નિર્ભળનાં નિર્ભળ કિરણો આપણું માનસ પર પડે તેને તેજ અહનાં કિરણો કર્ય રીતે અસ્તકાની શકે ! જે અહ જ નિર્ભળ હોય તો તેની આરાધના નંગોથી કર્ય રીતે ઇમદાયી થાય એ સમજવામાં આવતું નથી. અહ બળવાન હોય ને તે અનિષ્ટકારક હોય તો તેના જયધી, એ અહની પૂજા થઈ ન શકે માટે તેનાં નંગની પૂજા કરવાથી અનિષ્ટ ન કરે તે સમજ શકાય છે. આ સમજ ખરી હોય તો કુંડળીમાં નિર્ભળ અહનું નંગ પહેરવાથી લાલ નથી.

તો શુ' કરવું? કોઈ કે અનિષ્ટતુ' નિવારણુ કર્ત્ત રીતે થઈ શકે કે આપણે વેહમાં અને પુરાળોમાં વાચીએ છીએ. કે હેવેને દાનવેને હેરાન કોથા તો દાનવેને પગે પડીને મનાવવા ગયા નથી. તેમણી આરાધના કરી નથી પણ વધુ બળવાન દેવ વિષણુ, શાંકર, શક્તિ વગેરેની સહાય અને માર્ગદર્શન યાચ્યું છે. તો એજ ન્યાયે ન્યારે અનિષ્ટકારક અહની અસર થાય છે એવું લાગે તો વધુ સંખળ ને સુખદાયક અહની આરાધના કરવી યોગ્ય છે. એટલે કુંઝામાં વધુ બળવાન અહ શુભ કૃતિ આપનારો હોય તેતું નંગ પહેરી તેની પૂજા કરી તેની સહાય માગવી. પછી કંલે અનિષ્ટકારક અહના જ્યે કરવા હોય તો તે કરવા, એવું અમારું મંત્રન્ય છે.

અમારા ભતે અનિષ્ટકારક શનિહોય ને ગુરુભળવાન હોય તો શુક્તુ' નંગ પહેરવું ને મંગળ અનિષ્ટકારક હોય તો શુક્તુ' નંગ પહેરવું. રાહુ અનિષ્ટકારક હોય તો શુક્તુ' નંગ પહેરવું. શુભ અહ અનિષ્ટકારક હોય તો તે શુભ અહનું નંગ પહેરી તેના મંત્ર જ્યે કરવા કેમકે શુભ અનિષ્ટ હોયા છતાં તે શુભ અહ હોવાથી તરત જ મનાવી લેવાય. તેમ સુર્ય પણ ગ્રાણુકારક હોવાથી તેને પણ મનાવી રહાય ને તે સુર્યમંત્રથી અથવા ગાયત્રી મંત્રથી. હવે પાપ અહ અનિષ્ટ ઇજ આપનાર હોય ને તે પાછો પાપ ફિયિમાં પણ હોય તો શુભ અહનું નંગ પહેરી દાખિટ કરનાર અહના જ્યે પણ અનિષ્ટકારક અહના જ્યે સાથે કરવા. કોઈને આ આસ્ત વિચિત્ર લાગે પણ અજમાવી જોવા જેવી છે.

હવે ખાસ અહો શનિ અને મંગળ છે એનાં નંગ ધારણુ કરવામાં ધ્યાન રાખવાતું છે. પિપ્પળાદ મુનિએ શનિને પોતાનાં તપોબ્ધાથી કોધી આએ નાચે પાડ્યો હતો. પણ પછી સમાધાન થતાં તેણે શનિની રત્નતિ કરી કરી અને તેનાં નામેનાં શુણુગાન કર્યા હતાં. “કેળુરથઃ પિંગલો અસ્તુ: ઇષ્ટો. રૌદ્રો-તકો યમઃ। સૌરિ: શનૈશ્ચરો. મંદઃ પિપ્પળાદેન સંસ્મૃતઃ” આ નામે પ્રાતઃકાળે મોલવાથી શનિ પીડા થતી નથી.

हवे पिप्पदाहना समयमां शनिनां नंगनी असरती अमर हशे के केम ते कडी शकाय नहि. पथु शनि अहनी असर ऐटी न थाय ते माटे सेलु उपाय अताव्यो छे. पेताना गुडने शनिए छेवटनी पनोतीना अल्प समयमां हेरान क्योनी कथा छे. विडम शनिनी कथा छे पथु तेमां नंगनो डाई उल्लेख नथी. उल्लेख हेवा ०९ ज्ञेई अवुँ पथु नथी. ते वधते नंग धारणु प्रयत्नि हेवा तो पथु नंग पहेरवां पहेरवानी डाई हीटत नथी. आ नंग अंगे अमारा जा अनुभरती संपूर्ण अंशोअंश सत्य लक्षित गल्याचा जेवी छे.

मने मोसागा तरक्षी वीटी भलेवी. तेमां कंबजोण शनि हतो. पथु तेमां अरधी आग वेरा नीव रंगनो अने आझानी अरधी आग झुक्का नीव रंगनो हतो. आ रंगो ०९३२ ०९ इहरती हता. मने शनिनी पनोती हती. ज्ञेशांगे धारणु करवा क्षेत्रुँ हुँ पहेरी राखते ने शनिवार करतो. (१९३०नी साल, भारी उमर वर्ष ३५, शनि अगिवारमे उच्चनो ने यंदू भीने मक्कनो).

ज्ञानम् ज्यति शासनम्

ज्ञानम् ज्यति शासनम्

देवगढ आरियामां हुँ हेडमारातर हतो ने प्राथमिक शिक्षणापिडारी हतो. कन्याशागानी आणायो. पत्ते गद्या भडोत्सव उत्तराहवा गरव्याआतुँ रीहर्सल करावतो हतो. ज्ञमही आंगणाचे शनि हतो. रीहर्सल पूऱ थर्च वेर आव्यो. हायपग घार्च ज्ञमवा ऐसतां आंगणी परती वीटी डामे लावे अद्वत्वा जतां शनि भद्राराज वीटीनां नहेतां. कंधिक आश्र्य ने गजरामण थर्च. ज्ञमाने ऐरी लई पराचाणाओ साथे कन्याशागानुँ रीहर्सल स्थग झूटी वल्या पथु शनि भद्राराज देखाया नदि राते अगिवार वाजे आवीने सुतो.. सवारता वर्षेक वाजे स्वप्नमां अवाज संलग्न्यो, “हुँ आतुँ हुँ.” यमका ऐठे इयो. आताश्चनुँ समरणु करी स्फुर्त गयो. सवारता स्तान संध्यापूजा वगेते कीते ज्ञमवा जतो हतो (रविवार हतो) त्यां० ९ १०॥ वाजे आवेली गाडीमांथी एक भनुष्य आजुआजु ज्ञेया विना, सीधोकर,

મારો રહેઠાણુ પર આવ્યો. હાથમાં હેન્ડલેગ હતી. બારણું હોકણું. હું ત્યાં ગયો. પૂછણું કે કેનું કામ છે? એણે કણું કે તમારં જ કામ છે. તમે કાલે શનિ બોયા છો. હું બીજે શનિ આપું છું. ખંભાતથી આપું છું.

એ ઘરમાં આવ્યો. એણે શનિ આપ્યો. ઘણું સુંદર નંબ હતું. એણે કણું મારે પૈસા નહિ જોઈએ. વણો આમલ કર્યો તો નામના ચા હ. લીધા ને પાણો સીધો ગયો. મેં કણું કે અત્યારે કોઈ ગાડી નથી. એણે કણું ‘દિકર નહિ. હું જર્દથ.’

આ શનિની મેં તરત જ વીઠી કરાવી પહેરીને નિશાળે ગયો. એક દિવસ ગયો. પણ બીજે દિવસે બ્યોરના છુટીના સમયમાં નાના ઝર્યું સાનાર્ડના છોકરાઓ લડ્યા, છુટ્યાં રહેટાં મારામારી કરી. એકમેના માથાં ફૂટ્યાં. લેઢી નીકળણું. ત્યાં તરત જ એના બાપા આવ્યા ધાંયા પાડતા. “તમે હેડમારનર છો છ્ટાં છોકરાઓ લડે, એને તમે અટકાવો નહિ. માથાં ફૂડે. મારે એકનો એક છોકરો.....” અટકયા વિના એ કલાક લાખણું આપ્યું. મને બોલવા તક ન આપી. મારી એહિસ ગજતરી આપણક સાથે ગયા.

હું કાંઈક આશ્રમભુગ્ય બેઠો હતો. મારી નજર શનિની વીઠી પર પડી. ત્યાં દિવાન એહિસમાંથી પદવાળો. ‘પર્સ્સનલ’ કાગળ લઈ આવ્યો. મેં વાંચ્યું. આશ્રમ થયું. કોઈ દિવસ દિવાને મને મીઠો કૃપકો પણ આપ્યો નહોતો. તે આ કાગળમાં સંપત્ત કૃપકો હતો. કે મેં એમના જરૂરી તુમારનો ઉત્તર નથી આપ્યો. મેં કારકુનને પૂછણું તો એમાં તુમાર મોઢલ્યાની તથા તે મળ્યાની શિરસ્તેદારની સહી વ્યાખ યુક્તમાં અતાવી. મેં નમ્રતાબર્યો જવાય મોકલ્યો. વેર આવી વીઠી કાઢી, પતરાની હાથીમાં મૂકી તે વિન્દેરીમાં મૂકી દાખી.

શનિ મદરમાં આવ્યો. મારી પત્તિને રાા વર્ષની પનેતી. તેમને સાડાસાતી સાલુ હતી. મેં વીઠી મારી પત્તિને પહેરાવી જેવા વિન્દેરી

એલી. (ચાવી મારી પાસે જ રહેતી.) તિંનેરીનાં ચોર ખાનામાં ચૂકેલી શનિની વીઠિવાળી હજી ન ભોગે ! બહું શોધ્યું. શનિ મહારાજ ભયા... ! આશ્રમ્ય ! મેં નિસારો નામ્યો. ઉચ્ચિરર્થિંભા પતીને રોજ શનિસતોત્ર ભણુંવા સુયના આપો.

પ્રસંગવથાત કરંદીકરનું પુસ્તક ભાગ્યરેખા મારા હાથમાં ચાંદ્યું તો તેમાં સુંખાઈના મ્યુઝીયમ વેલ્સમાં શનિ મહારાજનું ચાલેખેલું ચિત્ર છે તેની જ આખેડું નકલ ફોટો ઇપમાં આ પુસ્તકમાં જોઈ. હું અંતમુખ અન્યો. શું સુંદર ચિત્ર ! પણ શનિસતોત્રમાં સુડીં શરીરથી તદ્દન જ ભાલદું પુષ્ટ શરીર, લુચ્યાઈ જરેલી મીઠી અંખ, મુત્સદી ચહેરો વગેરે હતો. મેં મારી શાળાના ચિત્રશિક્ષક શ્રી સેનારને એલાવી શાળાના મ્યુઝીયમ માટે વોટર કલરનું ચિત્ર ઉત્તારવા કહ્યું. એણે ખુશીથી કખૂલ્યું ડેમકે એ પણ ચિત્ર જેતાં જ ખૂં આનંદિત ને પ્રમાણિત થયેદી. એ જ હિસ્સેમાં એણે ફોટો ભૂરા રંગના શેડવાળું એ રૂટું ચિત્ર તૈયાર કરી મને આપ્યું. મેં મદાંદ્યું ત્યાં સેનારે કહ્યું, “સાહેય ! આ ચિત્ર મ્યુઝીયમમાં રહે તો કોઈ તેની કદર નહિ કરે માટે આપ જ વેર રાખો.” ડીક કરીને મેં વેર ચિત્ર મોકલ્યું.

બાંને હિસે મ્યુઝીયમમાં મહારાજનુમારનું તૈલચિત્ર ચાર ફોટું લાંબું સુંદર ડેમમાં મંડેનું, તારે લડકાવેલું ધડકા સાથે ગૂરી નાચે પડ્યું. ને કાચની રાજકોણાથી લગભગ મ્યુઝીયમ હોલ અંદ્રો ભરાઈ ગયો ! બીજે હિસે બયોરની છુરીમાં એક છોકરો ઓટવા પર જનેલો, તેને બીજાએ ધજો મારી જમીન પર પાંખો ને તે હાડી કરતો હતો ત્યાં વીજા છોકરાએ આવી બીજને ધજો ભાર્યો. આમ વાનરવેડામાં એક પર એક સાત છોકરાઓ પડ્યા ને ખીણીઠી હેં હેં થઈ. પરાવાળો હોડતો મને તેડવા આવ્યો. આ શાળા વિભાગની વીગ ધોડે દૂર હતી. હું પહોંચ્યો ત્યાં તે બીજા ચિકણેએ આવી છોકરાઓને ડોડી દીધા હતા. પણ પહેલો છોકરો દંગ પામ્યો.

હતો. એનો આપ આવી પહોંચ્યો ને મારી શાળાનાં સિરત વિનુછે ભાષણું કરી ગયો. વર્ગાં છોકરાઓને લઈ જઈ 'શિક્ષાપોથી' અંગાવીં બધાનાં હેખતાં પ્રથમ ઘણો ભારતનારને સાત સોદી શરીર પર જુદી જુદી જગાએ મારી. પછી બીજાઓને અખ્યે મારી. સાયંકાલે ખબર પડી કે ક્ષેત્રને સાત સોદી મારી હતી તેણે મારી વિનુછે પોલીસમાં ઇન્દ્રિયાદ કરી. સિવિલ સર્જનનું પ્રમાણપત્ર લેવા ગયો. પણ તે તેણે ન આપ્યું એટલે છોકરાને લઈ ને મહારાજ સાહેબ પાસે ગયો. ખૂબ રખો "મારો એફનો એક છોકરો તેને પંચાતેર સોદી હેડમાસનરે મારી છે જુઓ" એમ કહી છોકરાના પગ તથા દાથ અતાવ્યા.

મહારાજ સાહેબ કાઈ ન જોલ્યા. એમના ભાઈ નહારસિંહનું મહારાજ ખૂબ દર્શયા ને તેમણે કહ્યું, "અદ્દી! આવો ધર્યે કરતા નહિ. તમારો સુલ્કલકડી જેવો છોકરો પંચાતેર સોદી આપ તો આમ હાલી ચાલી શકે ખરો? આ સોટીના સળ છે કે આયોડીનતા? અદ્દી સું કરે! 'માઈ કરો મહારાજ.'"

પણ આ વખતમાં તો લાટ્ટસ્કુલના એર્ડિંગમાં હાલોના એ છોકરા હા. તેના માઝા હેઠળ વારિયામાંના આવી પહોંચ્યા. 'સાહેબ! મેં મારા ભાષ્યને પાંચ સોદી મારી છે. મારે હોરટેનમાં નથી રાખવો. તમે કસાઈ હો કે કોણું?' મેં ત્યાં તેના સાથે આવેલા છોકરાને પૂછ્યું, 'ભાઈ! મેં તેને કેટાં સોદી મારી?' છોકરાએ કહ્યું: 'એ! 'તારે માઝા સાથે વેર જવું છે?' 'તા સાહેબ, મારે હોરટેનમાં જ રહેયું છે.' માઝા થર્ડ આવેલા તોદાની ગૃહસ્થને ઘર અલાર જવા હુકમ કર્યો.

શનિ મહારાજનું ચિત્ર પરારામાં નાચે મૂરી દીંઘું ઉપર કષડાં જોઈની દીધાં.

મેં નિર્જય કાઢ્યો કે શનિ મહારાજનું સનન કરવું. નંગ પહેરવું નહિ ને ચિત્ર ધરમાં રાખવું નહિ. દર શનિવારે અત્રાધ કરી માનસિક આવાદન કરી પુણ્ય અક્ષતથી પૂજા કરી પગે લાગવું.

ક્ષેત્રીક ભાનુતા

ધર્મા મને છે કે અહનું નંગ પહેર્યું કે ઇણ મળે. મળવું જ જોઈએ. ધર્મા કહે છે “મેં મંગળનું નંગ પહેર્યું, મારે ત્યાં મુત્ર જન્મ્યો.” “મેં ગુરતું નંગ પહેર્યું, મારા સેદા લવે અરાર પાર જિતરે છે” વગેરે. ધર્મા આનાથી જિલ્લાનું કહે છે “હું ગુરતું નંગ પહેર્યું છું હજ કોઈ કેડાણું પડતું નથી.” “હું કયું નંગ પહેર્યું તો મારા લગ્ન થાય ?” વગેરે વગેરે જેતાં લેડો એમ માનતા લાગે કે છે નંગ પહેર્યું એટલે પત્યું. ઇણ મળવું જ જોઈએ. આગગાડીની રિચિટ લીધી તો જગ્યા મળતી જ જોઈએ. પણ ગાડી ચિકાર હોય તો ! આ વિચાર કરતા નથી. કોઈને એકાએક ઇણ મળી જાય છે. તેના ‘કાગતું’ એસવું ને તાણતું ‘પડવું’ એવું બને છે

ખર્દ જેતાં અને ત્યાં ચુંધી શનિનું નંગ ન જ પડેરવું. કોઈ પણ અહેનાં નંગ પહેરનારે કદક નિયમોનું પણ કરવું જોઈ એ. શનિનું નંગ પહેરનારે કદક અભિવ્યક્તિ ને તે વલિ તો માનસિક કે શારીરિક વ્યભિચારથી દૂર રહેવું જ જોઈ એ. શનિના ગુણો ધોરણ, શાંતિ, ખંત મહેનત, કરેવપણું, સહનરહીંદતા, આદિય શુક્તા, કપદધીનતા, વગેરે અપનાવવાં જોઈ એ. રોજ અદ્ધાપૂર્વક-વિધિયા પૂજીત પહેરાયલા નંગની પૂજા કરી તે અદ્દા ગુણો મનથી વિચારી તે અહ સાથે ચિત્તની એકાયતા કરી તેના સ્તોત્રનો કગમાં કદમ નવ વાર મુખ્યાડ કરવો જોઈ એ. આ નંગને દિવસ અને રાત્રિ શુદ્ધ રાખવું જોઈ એ. ઇકત્ત શનિનું નંગ પહેર્યું, અદ્દની દળ, તત્ત્વ, જોળ હતુમાનથના આગળ મુક્યાં, અદ્દનાં દડા આધા આરવું જ અસ નથી.

જે અહનું નંગ પહેરવું કે પહેર્યું હોય તેના ગુણું અગ્રચુણું ને શક્તિનો પૂર્ણ ઘ્યાર રાખીને તે અહ સાથે ચિત્તની એકાયતા રાખીને. તેના જ્ય સ્તોત્રપાડ રોજ કરવામાં આવે ને નંગ ધારણું કરવામાં આવે તો તે ઇણહાયી થાય. એમ કરવામાં ન આવે તો શનિ મંગળ.

નેવા અહોનાં શુભકિરણો અહણુ કરવા માટે આપણું માનસ યોગ્ય બળ
મેળવી શકતું નથી ને તેથી અશુલકિરણો આપણા દૂષિત માનસ પર
પડે ને ઇન ન મળે અથવા જીવદું મળે. યાહ રાખવું કે અહોનાં
સૂક્ષમકિરણો જીવના માટે માનવ માનસ ખૂબ સમજ રહેવું
જ જોઈએ ને તો જ તે અહીની નખળી અસર આપણાં માનસ
પર ન પડતાં શુભ અસર પડે ને શુલ ઝળ મળે.

ખાસ કરીને શનિ મંગળ ને પાપઘણી દર્શિમાં હોય,
પાપકર્તારિમાં હોય, નેઠ સ્થાનમાં હોય તે ખૂબ ધ્યાન રાખવું. ઇતન
નંગ પહેરવાથી કાંઈ નહિ વળે. તેજ રીતે સ્થયે, ચંદ્ર વળે અહો
પણ પાપ દર્શિયા કે નેઠ સ્થાનના માલીક અનવાથી અથવા નેઠ
નલુતમાં હોવાથી નખળું ઇન આપે તે માટે પણ ઉપરની હકીકત
ધ્યાનમાં રાખવી.

જૈન સાઇટ

નંગ પહેરનારે અહોના ગુણો, અવગુણો શુભ અશુલ અસરો
ધ્યાનમાં રાખ્યો તે તે અહો સાથે ચિનતાની એકાયતા રાખ્યા હરરોજ
જ કરવા (ધ્યાનાંકિત) ને અદનું ધ્યાન તે નંગ દારા કરવું. ને
પછી એકવાર બોજન કરવું કે ઉપવાસ કરવો વળે વિધિ કરવી.
આમ કરવામાં આવે તો શુભ ઇળની આશા રહેશે.

બીજું ધ્યાન રાખવાનું છે કે અહોની અસર સમ્બન્ધ કુંઠળને
નિર્ભળ અનતારી હેતી હશે, સમય ધર્યો જ આગે હેખાતો હશે તો
નંગ પહેરવાથી કાંઈ નહિ વળે. દર્શિદેની એકધારી ઉપાસના હરરોજ
કરતાં નંગ પહેરાય તો રાહત મળશે નંગ કોઈ એવા ચન્દ્રાર નથી
કે ચાંપ દાખ્યા કે લાઈટ થાય. લાઈટની ચાંપ દાખતાં પણ જો દ્યુજ
ગીરી ગયે હોય, વાયર કપાઈ ગયા દોય તો થાય 'ધાર' કે અરકે.
નંગ ધારણું કરતારે નંગને શુદ્ધ રાખવા તથા અદના ગુણોના આધારે
ચારિય શુદ્ધ રાખવા ખૂબ એકસાઈ રાખવી તો નંગનું ઇન મહિને.

ગુરુનું નંગ હરહુંમેશ સારું રહેશે ને દરેક વાતે રક્ષણું
કરશે. પણ નિયમમાં રહેવાની લાં પણ જરૂર છે.

કુંડળામાં જોઈ ચોક્સાધથી નક્કી કરવો કે વ્યક્તિને કયો અહુ વધુ લાભદાયી છે ? તે અહનું નંગ પહેરો. કયો અહ હેરાન કરે છે કે તેના જ્યપતપ જતે કરો તો જ તે અહનાં શુભ કિરણો તમારું માનસ અહણું કરે ને યોગ્ય આચરણ કરવા ખુલ્લિ સુઝે. બીજા પાસે જો જ્યપતપ કરવો તો તે વ્યક્તિનું મનોધ્ય ને તપોધ્ય જેવાં હોવાં જોઈએ કે તેનાં આંદોલને તમારા મગજ પર પડે ને તમને યોગ્ય માર્ગ સુઝે.

માંદગીમાં પણ એવું જ, જ્યપતપ કરવાથી ડોક્ટરનાં માનસ પર અસર કરવાની છે જેથી તેને યોગ્ય દાના સુઝે અને યોગ્ય ચિહ્નિત્વ કરી નિરાન કરે. તેમ દર્દીના માનસ પર પણ અસર કરવાની છે કે તે અહનાં કિરણો નંગ દારા માનસ ભૂમિ પર હસ્તરેખામાં વહેતા રહાપ્રવાહથી પહોંચે ને તે માનસ સખળ બને ને રોગની અસરથી દૂર રહેવા માંડે.

૩ :

નંગ કઈ આંગળીએ પહેરવાં ?

નંગ કઈ આંગળીએ પહેરવાં એ ચોક્સ કરતું સુસ્કેલ છે. જોશાએ કહેશે કે તર્જની, અનામિકા, મધ્યમા, કનિષ્ઠિકા વગેરેમાં આ અસુક આંગળીએ જ પહેરજો. પણ આહી હસ્તરેખા શાસ્ત્રનો સંબંધ વિચારવો. કનિષ્ઠિકા ખુલ્લ અહની છે, અનામિકા સુર્ય અહની છે, મધ્યમ શનિ અહની છે, તર્જની શુરૂ અહની છે: તો મંગળ અને ચંદ્રનાં નંગ કથી આંગળીએ પહેરવાં ? પહાડ એ છે. એક અંગુઠા આગળ જીવનરેખા નજીક ને બીજો કનિષ્ઠિકા નીચે ભસ્તકરેખા અને હદ્ય રેખાની વચ્ચે હથેલીની ધાર પર. તો ચંદ્ર ભસ્તક રેખા ને અદ્ધિષ્ય રેખાની વચ્ચે હથેલીના ખૂણા તરફ છે ને શુંક પહાડ અંગુઠાની નીચે હાથના કંડા આગળ છે. આમ અહોના આધારે આંગળીએના વિચાર કરીએ તો ચંદ્ર, મંગળ ને શુંક નડતા હોય તો તેની વીઠી કઈ આંગળીએ પહેરવી ?

હસ્તરેખા શાસ્ત્રમાં અહોનાં નંગનો સ્પર્શ ગણુવામાં આવતો નથી. જયોતિષશાસ્ત્રમાં અહોની કન્ડગત દૂર કરવા નંગો પહેરવાનો ઉલ્લેખ છે નંગ એ અહું પ્રતીક છે. શા માટે તે આગળ પર બીજા પ્રક્રષ્ટમાં વિચારીશું. એટલે જે અહ નહે તે અહું નંગ પહેરવું. હસ્તરેખા શાસ્ત્રમાં પણ જે પહાડ એટલેં હોય, તેમજ દુશ્ચિહ્નવાળો હોય તે અહ નાણો માની તેનું નંગ પહેરવાની ભલામણું થઈ શકે. પણ કર્ય આંગળીએ !

અનામિકા આંગળીને વીઠીની આંગળી કહેવામાં આવે છે (ring finger) અને મોટે ભાગે વીઠી લાંજ પહેરવાય છે. (વધારે સગવડું ભરેવી આંગળી વીઠી માટે તેજ છે) કોઈ પણ અહના નંગની વીઠી એંધા આંગળીએ જ પહેરવી એ વધારે ચોચ છે કેમ કે આ આંગળી પર સૂર્યહું પ્રાધાન્ય ને પ્રભુત્વ છે. આ આંગળી નાચે સૂર્યનો પહાડ ને સૂર્ય રેખા માનવજીવન માટે ઉત્તમ છે પણ એમાંથી એક પણ કોઈ દુશ્ચિહ્નથી ડે આડી રેખાથી દૂફિત હોવાં જોઈએ નહિ, કેમ કે સૂર્ય ચેતન શક્તિ આપનાર છે. સૂર્ય મંદિરમાં મુખ્ય છે. બધા અહોની ઉત્પત્તિ સૂર્ય માંદા છે. (માંગળને ભૂમિપુત્ર કલો છે અરે). સૂર્ય પ્રાણુનો અધિષ્ઠાતા છે, આથી સૂર્ય આંગળી અનામિકાએ વીઠી પહેરવાથી, વીઠીનું નંગ ચામડીના સ્પર્શથી સૂર્યપહાડ દારા તેની અસર શરીરમાં ને માનવસમાં કરે. અથી ચાહ રાખવાતું છે કે સૂર્ય હૃદયનો કારક છે ને હૃદય એ જીવન રકાવવાતું મુખ્ય ધંત છે. એટલે સૂર્યઆંગળાએ વીઠી પહેરવાથી નંગ દારા, સૂર્યપહાડ ભરેદ્દાલ, અહની અસર આનવને થાય

ને વૈદ્યો અસમતે ઔપા તરીકે આપવામાં નિષ્યાત હોય તેણે દર્હનીના દાથ પરથી તથા તેની કુંડળીના અદો પરથી નક્કી કરવું જોઈએ કે એંધે અહ નાણો છે ! તે કયો રોગ કરે ? તે અહનો વિરાધી અહ કયો ? તે વિચારી તે અહના નંગની ભસમ તૈથાર કરી આપવી

ધરે. શરદી થઈ હોય તો શરીરમાં ઉષ્ણુતાપ્રેરક આદુ, સંઠ, મરીનો ઉપયોગ થાય, ગરમાની ઝતુમાં બરફનાં પીણાં, આઈરસીમનો ઉપયોગ થાય. પણ ભરમો દવાઓ વગેરે બધું હૃદય તરફ લોહીનાટે ઘસડાઈ જઈ પણી તે દર્દનાં ડેકાણે પહેરેચે છે ને હૃદયનો અધિષ્ઠાત્ર સર્જ છે આટે સુર્યની આંગળીએ દીરી પહેરવી એ યોગ્ય લાગે છે.

નંગ એ ખ્યું જ જોઈએ. ડાઢા, તડ, ફાટવાળું હોય તો તે નંગ અહેનાં કિરણો. બરાબર અણણું કરીને હૃદય તરફ પહેંચાડી શકે નહિ. તેમજ તે અળવાન રંગનું એટલે અફનો જેવો રંગ તેવું જ જોઈએ. જેમકે “શુદુ નું” નંગ. શુરુને શુરુમંત્ર શ્વોકમાં “શુદુ ડાંચન સનિનભમ्” સોનાના રંગ જેવો કલ્યો છે. માટે ધોળો પોખરાજ નહિ પણ પોળો. પોખરાજ દેવો જોઈએ. અદીં કહેવામાં આજરો કે શુદુ જે રાશિમાં ને જે નક્ષત્રમાં હોય તેના રંગ પ્રમાણે પીગારંગમાંફેરક્ષર હોવા જોઈએ. “અમાદુ” માનવું જે કે શુદુ એટલે શુદુ. આપણે શુર્દની આરાધના કરવાની છે પણી તે ગમે તે રાશિમાં કે નક્ષત્રમાં હોય. જે રીતે શુદુ મંત્રના જરૂરમાં આવતા રાશિ કે નક્ષત્રનો અન્યાન્ય કરતા નથી જેમ નંગમાં પણ કરતું. શુર્દનું નંગ એટને શુદુ પળો. સોનાના જેવો પોખરાજ. નહિ રહુમડો કે નહિ ખુલ્લો પળો.

આવાં નંગ સુર્ય આંગળીએ—અનામિકાએ પહેરવાં. શનિ આંગળીએ નહિ, કેમકે તે આંગળીની રેખામાં નંગની અસર જેચવાના શક્તિ નથી. ખુધ અફની કે શુર્દની પણ એ શક્તિ નથી. જે કે પ્રથમ ચૈતન્ય પ્રવાહ શુર્દની આંગળીએ પ્રવેદ કરે છે પણ તે સમય છતનો ચૈતન્ય પ્રવાહ છે. આપણે મહનાં કિરણોનો સંબંધ લેવાનો છે.

જે કે આની સામે ઢોઈ વિરોધ કરવામાં આવે એ શક્તય છે ડેમ કે સુર્ય કવચમાં (૪૩૫ ૧૭) : શું છે કે સુર્ય કવચ ભૂર્જપત્ર પર રેચના, અગૃ ને કુંકુમથી લખાને : રિવારે, સુર્ય સંકાંતિના દિવસે, સર્તમી (વાનુસ્પતમ) એ પહેંદું. આ સ્તોત્ર લખાને પણ ધાતુમાં (માંદળિયું

કે એવું કોઈ લોકેટ જેવું બનાતીને) જમણે હાથે, શિખામાં (હેતે કોઈ શિખા રાખતું નથી કે જરા રાખતું નથી) કે કંડમાં (હોરા યા માંદળિયામાં) પહેરવું. આમ પહેરાય તો વ્યક્તિ સ્વર્ય સમાન તેજસ્વી અને પ્રભાવશાળી બને. (ત્રણ લોહ એટલે ત્રણ ધાતુ સમજવી. સોંતું, ચાંદી, તાંખું) તો પછી સ્વર્ય નંગ પણ જમણે હાથે કંડે કે શિખામાં કેમ ન પહેરાય?

નંગ અને કરણ અથવા તત્ત્વની રચના બુદ્ધી છે. એના ભંતની અસર છે. ઇક્તા તે શરીર પર ધારણ કરવાનાં અથવા ભંતથી પૂજા કરી નથી, કૂવા કે જમીનમાં મૂકવાનો હોય છે. જ્યારે નંગ આંગળાએ બહુધા ધારણ કરવાથી અહોનાં આહોલનો જીવી શકે છે. ભંત તંત્રમાં તેમ હોતું નથી.

જૈન સાઇટ

તંત્ર, ભંત, નંગ

અને પ્રસંગોપાત્ર એક ઉલ્લેખ કરું છું. નંગ પહેરવામાં પણ અહે ભંતના જપથી તેમાં શક્તિ જગૃત કરવાની છે એવાત ખરી પણ બને ત્યાં સુધી આંગળાએ ધારણ કરવું. હાથે પહેરવાથી તે ટાઈંગ જાય. કાંડા ધડિયાળની જેમ પહેરી શકાય પણ તે નંગનો રૂપર્થ શરીરની ચામડી જેડે થબો જોઈએ.

તંત્રમાં ટાઈંગ જુદું છે. અમુક આકૃતિમાં અમુક અંક (તંત્રની ગણતરી મુજબ ચોક્કસ હોય તે) તાંખું, ચાંદી યા સોનામાં ડોતરાની તેની વિધિસર પૂજા કરવાની હોય છે. ભારા પિતાશ્રી સરકારી નોકરીમાં હતા ત્યારે તેમના પર જોટા આક્ષેપ લાંઘિસ્વતના આવેદા અને સરકારી અમલદારે તપાસ માટે એવાવેદા. રાતેરાત મારી ઝાઈના દીકરા જેને તંત્રનું જ્ઞાન હતું તેણે તંત્ર તૈથાર કરી, વિધિ કરી નતોરાત ચાર વાગે ધરના પાયા આગળ જમીન ખોઢી વિધિસર દાઢી હોયો. ભારા પિતા તપાસમાં નિર્દેખ ઠર્યા. જે દુસ્મને ખોઢી યોજના ધરેલી તે ખુલ્લો પક્ષને

(મારા પિતા પાસે ડોઈ પુરાવો ન હોયાં છતો) અને મારા પિતાને પગાર વધારા સાથે ઉચ્ચ રથાન ભલયું.

આવો બીજે હાખલો મારા ધરનો જ છે. તેમાં રહેવા જતાં જ અમને પતિપતિનિને એકદમ ઝડપ છુટી ગયા. ન ડોકટર કે ન વૈધની કે. ન ધરણથું દવા કામમાં આવી. મેં મારા અમદાવાદના જ્યોતિષ મિશન સદારામ પાઠકને લખ્યું. એ તંત્રવું કામ કરતા. મારા પર તાર આવ્યો. કે કાલે જ હું આવું છું. અચોરની કારણમાં તે આવ્યા તેવા જ સીધા ઓરડામાં પેસી ચારે આળું નજર નાખો ઉશાન ખૂંઝો. પસંદ કીધ્યો. અજૂરને બોલાવી ત્રણેક ફૂટ ભાડો આડો એફાવ્યો. તેની પૂના કરાવી. ચંત્ર-તંત્ર તેમાં મૂક્યો. તેની પૂના કરાવી. બધું દાંડી હતું તેવું અધ્યુ. ખણી અમે જમ્યા. બાને હિંસે તે સુંભર્ધ ગયા અને અમારા ઝડપ એકાએક બંધ થયા.

જન સાહિત્ય

અતિ નિપુણ ન નિષ્ણાત શુદ્ધ હિલનાં તાંત્રિક ભાગેજ મારણું-તારણુના તંત્રોનું કામ કરે છે. આવા ડોઈક અવસરે તે આ કામ લે છે ને તે કરે છે. બાકી મારણું તારણુના હુષ્ટ હેતુના આવા પ્રયોગો છે પણ તેમાં નંગની જેમ ડોઈ ચંત્ર વીઠીમાં ધારણું કરવાનો હોતો નથી.

નંગ ધારણું એ નિર્દોષ પ્રક્રિયા અને ઉપાય છે ને ડેવળ સાત્ત્વિક છે. તંત્ર પ્રયોગ કરનાર ભૂલથાપ આય તો કદાચ ભત્યું શરણું પણ આય છે.

૧૪ : ક્યા ધાતુની વીઠીમાં નંગ પહેરવું ?

સામાન્યતા: સોનાની વીઠીમાં નંગ પહેરવામાં આવે છે તો ડોઈક વ્યક્તિ સોનાનાં નાણાં અરચી ન શકે તે ચાંદીમાં પહેરે છે. અદ્ય જોતાં આપણે નંગનો સંબંધ અદ્ય જોડે જોડ્યો. ડે એ પ્રાચીન સમયથી જોડાયેલો છે તે કષ્યુલ્યો, તો આપણા અહોનો.

અ. ૨.-૮

ધાતુ સાથેનો સંબંધ પણ એ જ રીતે ડખુલવો જોઈએ. તો તે અહોનો જે ધાતુ પર અધિકાર હોય તે ધાતુની વીઠીમાં નંગ ધારણ કરવું જોઈએ. તો તે અહીનું આકર્ષણ વધુ રહે. તેમ અહીનાં માતીતા મુજબથી, પત્રથી તે નંગનું પૂજન થવું જોઈએ.

સામાન્યતાઃ અહોની ધાતુઓ નીચે મુજબ છે :—

અહુ	ધાતુ	ઉપધાતુ
સૂર્ય	સોનુ*	તાંસુ
ચંદ્ર	ચાંદી	ચાંદી
અંગળ	લોઅંડ	તાંસુ
સુધ	પારો	કાંસુ
શુર	કલાઈ	કાંસું
શુક્ક	તાંસુ	ચાંદી
શનિ	સીચું	લોટું
રાહુ	રીસું	કેળમ જ્યાતિ શાસનમ्
કેતુ	પોચાદ	—

હવે વિચાર કરીએ. એમાં પુરણુંકત ભાવના ન રાખતાં શુદ્ધિપૂર્વક વિચાર કરીએ તો સૂર્ય માટે ‘સોનુ’ બરાબર છે, કેમ કે મોદી આહિય હુદ્યમાં પણ સૂર્યમાં સુવર્ણ પુરથનું ધ્યાન ધરવા કહેલું છે. વળી અહોમાં સુ મુખ્ય છે તેમ ધાતુઓમાં સોનું મુખ્ય છે. આમ સોનાની ધાતુમાં સૂર્ય નંગની વીઠ પહેરાય તો તે યોગ્ય છે. તેમ ચંદ્ર સ્વભાવે ને હેખાવે શરીરનું છે. એતી ચાંદીની પણ ચાંદી જેવી છે. સોનું ગરમ છે ચાંદી શરીરનું છે. નન ચંદ્રને સંબંધ પણી સાથે છે. મોતી પણ પણશીમાંની માછળીના મોટાં પાકે છે આથી મોતી ચાંદીમાં રહે વાનો વિચાર યોગ્ય છે.

* આ લાકુ બધા જ નંગો માટે યોગ્ય કળુંબાય છે.

મંગળ-મંગળ અંગે ત્રાંબાનો નિકોણ બનાવી તેમાં યંત્ર કેતરવામાં આવે છે. મંગળનો સંબંધ લોખંડ જેડે છે, તેમ શનિ અને રાહુનો પણ છે, મંગળ, શનિ અને રાહુનો મેળ ખાતે નથી. એ અહોનો સંબંધ હમેશાં વ્યક્તિને હેરાત કરે છે. ઇત્તા ચુંબ નવપંચક જેવો સંબંધ શરીરની સલામતી સાથે છે. પ્રશ્ન એ છે કે જે મંગળનો સંબંધ લોખંડ સાથે લેવામાં આવે તો પાઠ્પૂજા વગેરેમાં લોખંડનો ઉપયોગ થતો નથી. મંગળ લોખંડના વેપાર યંત્ર વગેરેનો કારક છે પણ તેથી તેની વીંદી લોખંડમાં પહેરવાય નહિ. આથી તાંબું મંગળ માટે સુયોગ છે. જે સેનું મેળવવું હોય તો મેળવાય પણ તાંબાનું પ્રમાણ સવિશેષ હોતું જોઈએ.

બુધ-પારા વીંદી બનાવી ન શકે. કદાચ પારાનું મિશ્રણ થઈ શકે. તો બુધ માટે કઈ ધાતુ લેશી? બુધ બુદ્ધિકારક છે. બુદ્ધિ સમૃતિકારક મનનો આદીક છે. બુધનો પણ ચિત્ત, બુદ્ધિ, મન સાથે સંબંધ છે. ચંદ્ર બુધ બંનેનો આમ નૈસર્ગિક સંબંધ છે. વિરોધી સંબંધ નથી. આથી બુધની વીંદી પણ ચાંદીમાં પહેરવામાં કોઈ હરકત અમને દેખાતી નથી. આ એ અહોનો યોગ હમેશાં નિખારસપણું ને પ્રામાણિક કળનાવે છે.

ગુરુ-ગુરુને તો ‘કાંચન સન્નિબન્ધ’ વર્ણિયો છે તો શા માટે સેના સિવાય બીજી ધાતુ એને માટે ન લેશી. પીળા પેન્ઝરાજ એનું યોગ્ય નંગ છે. તો સેનાની વીંદી પણ યોગ્ય છે.

શુક્ર-શુક્રનો અધિકાર ત્રાંબા પર છે. પાથરા જ્યોતિસી મેં પણ ધાતુના ધંધા અંગે શુક્રની તપાસ કરે છે પણ શુક્ર તેજસી અહ છે. હીરા એનું નંબંછે. તો શા માટે શુક્રની વીંદી ચાંદીમાં ધારણ ન કરશી? સેનું અથવા ચાંદી લેવામાં હરકત નથી. સેનું એટવા માટે ડે લોંસસનું ર૩૫ છે. જેમ જેમ અગ્નિમાં તપે તેમ તેમ તે શુદ્ધ થાય છે. શુદ્ધ હીરા સત્યના

જેટલો જ પ્રકાશમાન છે. ને શુદ્ધ સોનું સત્ય જેટલું જ પ્રકાશમાન છે. જ્તાં શુદ્ધ વાંદીમાં શુદ્ધ પહેરવો એ વધુ યોગ્ય છે, એમ અમને લાગે છે.

શનિ-શનિને પૂજવા તથા લોખાંડની જરૂર જ છે. શનિ સોચમાં લોખાંડની શનિની મૂર્તિ બનાવીને પૂજવાનું કહ્યું છે. આમ અતિ નિકલ સંબંધ શનિનો લોખાંડ જોડે છે—મંગળ કરતાં પણ, મંગળ લોખાંડનાં વંત્રો, કોઈપણ ધાતુનાં વંત્રો માટે મુખ્ય છે. પણ શનિમાં વંત્ર આવતાં નથી—લોખાંડ અને અનિજ પદાર્થો. આથી શનિનું નંગ લોખાંડની વીઠી યા લોખાંડના તારની વીઠીમાં પહેરવું જ વધુ યોગ્ય છે. પણ તે મનને ગમે નહિ ને !

રાહુ—આ લોખાંડને યોગ્ય છે. રાહુ પણ શનિ જેવો ફાળો છે. પણ લોખાંડ મુખ્ય તો શનિ માટે અમને લાગે છે. આથી શનિનું ‘સીસું’ રાહુનાં જોમેદ્ધ નંગ માટે વધુ હીક લાગે છે.

કેતુ—આની ગણુતરી વિશેાતરી દ્વારા હિસાબે જ છે જ્તાં તે રાહુનું પ્રતિયોગ મિનું છે. નંગ લસણીયો છે. લસણીયી ઝાલેલી કણી જેવો એનો રંગ છે. તો કલઈ જે ગુરુની ધાતુ ગણુવામાં આવી છે તે ધાતુ કેતુને માટે ગણુવી જોઈએ ને તેમાં વીઠી પહેરવી જોઈએ.

આ વિધાનો શાખેકાળ નથી. વિચાર કરતાં અમને વધુ હીક લાગ્યો છે. જે કે અજમાવી જેવા પ્રસંગ આવ્યો નથી.

કેટલાંક ત્રિધાતુ, પંચધાતુ, સખત ધાતુમાં નંગ પહેરવા સૂચના કરે છે તે સૂચના કદાચ તે તે અહો અન્ય અહોની દિષ્ટિના યોગે કરતા હશે એમ માની લઈએ છીએ. જેમ કે ‘મંગળ’ શનિ, શુદ્ધ ને ચંદ્રની દિષ્ટિમાં છે તો મંગળને આ ત્રણ અહીની ધાતુની બનાવેલી વીઠીમાં પહેરવો. પણ આ હિસાબે ચાર અહીની દિષ્ટિ હોય તો ? ચારમાં મુખ્ય અહીની ધાતુ મેળવી પંચ ધાતુ કરવી. કેમ કે ત્રણ, પાંચ, સાતનો મેળ એકી રાખિનો છે. ને ચાર કે છ અહીની દિષ્ટિ હોય તો એકો સંખ્યામાં જવા માટે તે અહીની ધાતુ ઉમેરવાથી દોપ નથી આવતો.

એક પ્રશ્ન છે કે ડેલાંક જ્યોતિષીઓ નવમહની વાંટી પહેરવા સુયવે છે. તો નવમહની ધાતુનો સમન્વય કરીને વીઠી બનાવવી જોઈએ. પણ અમને લાગે છે કે ત્રિધાતુ, પંચધાતુ, સપ્ત ધાતુમાં વીઠી પહેરવાનો ઉદ્દેશ, તે તે અહને તેનાં નથેને 'ભીમાં' કરીને જરૂરીએ તેમ જરૂરવાનો હશે. જેથી તે ગ્રહ જેમ કેદી જેલરનાં દાખાણ્યો નરમ પડી જય. તેમ ધાતુઓનાં દાખાણ્યો નરમ પડી જય. આ ડેલા વિચાર છે. કોઈ સખળ પુરાવો અમારી પાસે નથી. એક દાયાત રાંકું હું.

એક ગ્રાઘર જ્યોતિષી સુરતમાં જરાખાડીમાં વર્ષો પહેલાં રહેતા હતા. કંપિત લક્ષ્મિ હા. નાણુંની દિયતિ કરીડી હતી. અમારા ભિત્ર હતા. પોતાની એક ગુમ વાત કહેતાં કહેતાં રડી પડ્યા. વાત નાણું - હેવું વગેરેની હતી. મેં કંદું કે તમે શક્તિને સાધો. એટલે કંદું કે મેં સાધ્યાં. જ્ઞાન યંત્ર નાગરવેલના પાન પર કસ્તુરીયી ચિતરી, વિધિસર પૂજા કરી, માતાજીની કૃપા યાચી તે નાગરવેલના પાન પર માતાજીનાં દીપકનું સ્થાપન કરી મેં સંપુર્ણ ચંડીપાઠ આધા. નવમે હિસેસેન્નેનું આંધુરું કેન્દ્રું તારે ગામ ના. તારા ધર પાછળ પચાસ ફૂટને અંતરે એક વૃક્ષ છે તેની બાજુમાં ઉત્તર દિશામાં ખોદ. જે મળે તે તારું - પઢી ભાગીથ નહિ. હું તરત જ મારે ગામ ગયો. ધરતી પૂર્વ દિશામાં આશરે પચાસ ફૂટ દ્વારા વૃક્ષ હતું. મેં ઉત્તર દિશામાં ખોહું. મારી ડેંડાળી એક વર્ષ સાથે અચાધ. ઉસ્કેરાએ ને આનંદમાં તે વસ્તુ કાઢી તો તે પેરી હતી. તેમાંથી ચાંચ છ પિતળનાં વાસણો નીકળ્યા !!!

માતાજીના યંત્ર ઉપર દીપક મૂડી અતુફાન કરનારને બીજું શું ભણે ! આપણે હેવ હેવને સતાવને લેવા જરૂરીએ એમાં શું ભણે ? અહેને વણ્ણ, પાંચ, સાત ધાતુમાં જરૂર્યે કેદ કરવાથી શું વધુ ! વાત પાસે બકરી બાંધી તેને સુંદર ચારો આપવાથી કર્છ કણ સિદ્ધ થાય !

કંગળ દશામાં ભરવું સાર્દ પણ હેવ, હેવી કે અહેને સતાવી દાખાવીને ઇશ્ય પ્રાપ્તિ કરવાની ઘણ્ણા ન કરવી.

તો ત્રણ ધાતુનાં ભાઈયામાં સૂર્યકુવચ ધારણું કરવાથી સૂર્યને
એવો બનશે. એમ કેમ લખ્યું? આ પ્રશ્ન છે. એક જ ઉત્તર અમને
લાગે છે કે સૂર્ય માટે સોનું, ચાંદી ને નાંબાનું મિશ્રણ ચોગ્ય છે.
એ સૂર્યને બંધન કરે નહિ. નાંબાનું કેમ બંધન ન કરે? એ પ્રશ્ન થશે જ.
પણ ખરં જોતાં સૂર્યના ગોળામાં તમામ ધાતુઓને નંગે વગેરેના
પ્રવાહી છે. સામાન્યતઃ અખંકારા ધડવામાં સોનાં અને નાંબાની જ
મેળવણી વધુ આવકારદાયક ગણ્યાય છે. પિતળની એટલી બંધી નહિ.
કેમકે નાંબાથી સોનામાં એક પ્રકારનો વિશેષ આપ, આવે છે. આમ
આનનું પડે.

એક જણું કહ્યું હતું કે નંગ આંગળીને અડકે પણ એ માટે વીઠી જ
કેમ પહેરવી? લોકેટ, કંકણ પણ ચાલે. પણ નંગ ચામડીને રૂપરો
અનું જોઈએ આનું એક બીજું પણ વૈકોય દર્શિએ કારણ છે.
વૈદો કહે છે કે અમુક રીતે કાગજિયાત ફર કરવા રાતે તોંબાના લોટામાં
પાણી ભરી રાખો સ્વેર્હિય થતા પહેલાં પી જાયો. પછી જિંઘતા નહિ.
અમુક શક્તિ લાવવા તેઓ કહે છે કે પાણીના લોટામ શુદ્ધ ચાંદીનું વરેણું
આખી રાત રાખો ને પછી તે પાણી સવારે ભી જાયો. તે મુજબ
સોનાનું ધરેણું રાખોને પાણી પાંચ તો ક્ષય, દમ નહિ થાય. આ ત્રણ
ધાતુ સિવાય બીજુ ધાતુનો ઉલ્લેખ વૈદો આ રીતે કરતાં નથી. નાંબાનું,
સોનું ને ચાંદી પાણીમાં આડ દશ કલાક પડી રહેવાથી તેમના શુણોની
અતિમંદ અસર પાણીમાં જીતરે છે ને તે પાણી પીવાથી તેની અસર
જલદી થાય છે કેમ કે પાણી તરત જ જડરાં ભળી જાય છે. તરત
અસર થાય છે એનો અર્થ એવો કરવાનો કે તે રક્તમાં સહેકાઈથી
ભળી જાય છે. બીજુ દવાઓની એમ મધ્ય, પીપરની જડર પડતી નથી.
પણ આવા પ્રયોગ લાંબા સમયના છે.

આ જ કારણથી સૂર્યને ત્રિલોકમાં પહેરવાનું લખ્યું હશે ને તે ત્રિલોક
સોનું, ચાંદી ને તાંબું જ હશે. સોના-ચાંદીનાં વાસણોમાં ભોજન લેવાનું

પણ આવું જ કોઈ કારણ હશે. એક અધિકારીને મેં ચાંદીના વારડામાં જ પ્રવાહી પદાર્થ શાખાંડ વગેરે લઈ જમતા જોયા છે. (હવે તો સ્ટેચનલેસ સ્ત્રીઓ ! ! ચાંદીથી જીવી અસર આ નરી ચાંદી કરે તો નહિ ને !)

૫ :

કુયા અહનું નંગ નક્કી કરતું ?

પ્રથમ આ વિલાગમાં કહ્યું છે તેમ અજ નીચનો હોય કે નિર્યજ રાશિમાં હોય તે હેરાન કરે છે એમ માત્રાને તે અહનું નંગ નક્કી કરવામાં આવે છે. કે સ્થાનમાં પડ્યો દોય તે સ્થાનનો વિચાર કરવામાં આવે છે. જેમકે મંગળ પાંચમે પડ્યો છે ને છોકરાં થર્ટ નથી કે જીવતાં નથી એમ હોવાથી મંગળવાર કરવાનું કહેવાય છે. મંગળના જ્યથ કરવાનું કહેવાય છે ને મંગળનું નંગ પહેરવાનું કહેવાય છે. પણ અદી સમજવાનું છે કે કેટલાંકને પણ મંગળ હોય છે. જ્યાં છોકરાં હોય છે. પણ નંગ પહેરવાથી છોકરાના જલમ અંગે રોધ ફાયદો થાય તે સમજવું મુસ્કેલ છે, જ્યથતપણ વગેરેથી ફાયદો થાય એમ માત્રાને કે એ હૈની શક્તિનો બોગ કરે છે પણ વીઠી પહેરવાથી જ સંતાન થાય એ માનવું જરાક વસમું લાગે છે. મંગળના થંનની પૂજ વિધિ વગેરેથી પરમાત્મા પ્રસન્ન થાય ને સંતાન બક્ષે. કદાચ દેવું પૂર્ણ થાય કે રોગ નાશ પામે. મંગળના નંગમાં મંગળના કિરણ યા આંહોલન મોઘાં પ્રવેશવાથી શરીરની ગરમી ઘરી નાય એ માનવામાં આવે નહિ. વળો આ મંગળ, શનિ યા રાહુથી પાંતિ હોય તે મંગળની વીઠી પહેરવાથી કષ્ટ રીતે બળ મળે ? મંગળને શનિ રાહુ ન પીડે મારે તો શનિ રાહુને મનાવવા તેના જ્યથતપણ કરવા જોઈ એ.

અમારાં માનવું છે કે આવા પ્રસંગમાં ‘નંગ’ આવા અહનું પહેરવાનો કોઈ અર્થ નથી. જ્યથતપણો અર્થ કદાચ સારે પણ પર્યામા બાવનો માલીક કોણું છે તે જોવું જરાતું છે ને તેને કોઈ શુલગ્રહ

અદ્વ કરતો હોય તો તે જોવું જોઈએ. પ્રશ્ન સંતાનનો છે માટે ગુરુ અથવા ચંદ્રથી પાંચમું સ્થાન ને તેમાં ને અહ રહ્યો હોય તે જોવો જોઈએ. એમાં જ બળવાન અહ હોય તેનું નંગ પહેરવાથી કદાચ ધર્મિત ફેણે અથવા તેની સામે ને શુભઅખ હોય તેની ઉપાસનાથી ફળ મળે. મંગળ પાંચમે હોય પણ ગુરુ નવમે હોય કે દેહ ભાવમાં હોય કે તે રીતે ગુરુ, શુક્ર વગેરે હોય તો તેને ઇન્દ્રાથી જાણવા ને રેની ઉપાસના કરવી.

અહીં એ દૃષ્ટાંત રાહુના આપોએ અને. એક રાવજુલાઈ પટેલને ખીલ સ્થાનમાં રાહુ હતો. દરેક ધર્મામાં ડોર્ઝને ડોર્ઝ જોટ આવી જાય. એ પોતે જ્યોતિષતું જાન ધરાવતા હતા પણ ધર્મા નિષ્ઠળ જ જાય. ધર્મા ધર્મા શીધા ને નાણાં ઓણાં, પણી એક વખત વિચાર કરતાં એમને સૂજયું કે રાહુ ખીને છે માટે હવે રાહુનો જ ધર્મા કરવો એમ વિચારને કચરાપણીનો શહેરમાંથી નિકાલ કરવાની ગોડવણું કામ એણે ઉપાડ્યું ને એમાં દ્વારાન્તરે દ્વાયા ને ધરતી ચિંતા ગઈ. પણ એકવાર તે પોતે ધર્મા રિંગનું જરૂરીતાના ગામમાં જ થઈ પડ્યા હતા.

આવું એક બીજું દૃષ્ટાંત રાહુનું એક જ્યોતિરીએ આપ્યું હતું. એના આહુકની નાણાંદીય સ્થિતિ ખૂબ ભરાય થઈ ગઈ હતી. જર્યાં ર્યાંથી પાણી પડવાનું થાય ને સૌ તેને ધૂલારે. જ્યોતિરી આગળ એણે બધી બીના કલી. કાળા મગ ખાઈ બુધવાર કર્યા. ભૂખ્યા રહી કર્યા, સંકટયતુર્થીએ કેરળાયે કરી નાખા. પણ દ્વિસે દ્વિસે તેની સ્થિતિ કંદળતી ગઈ. જ્યોતિરીએ તેને ભાગિયાની જેમ રહેવા ઇરમાંયું ને ૧૮ દ્વિસનો અયોગ કર્યો. તેમાં આ આહુકે સ્નાન કરવાનું નહિ. જાગ્ર જરૂર આવીને સ્નાન કરવાનું નહિ. કપડાં બદલવાનાં નહિ. માયું હોળવાનું નહિ. જાગ્ર સાછ કરવાનું. ખાળ ચોકડી સાછ કરવાનાં. કચરો વાળવાનો વગેરે વગેરે બધું રાહુનું કામ કરાયું.

જમવામાં પણ જાડાં અનાજ બાજરી, બાવરો વગેરે ને રોડલો ને ભીહું. આમ, આમ હંદેણ રીતે અદાર વિવસ એના કઢાબા ને તે હંદાળી ગયો. જ્યોતિષીએ અમને હહણું કે છ માસમાં આ પ્રેરોગ પક્કી આ વ્યક્તિને સારી નોકરી ખુનિસિપલ ગઈ ખાતામાં ભળી ને તેનો ઉદ્ય થયો ! રાહુ લાગ્યમાં હતો ને !

આવા પ્રેરોગ કરવા કે કેમ તે વિશે અમે હંઈ હલી શકતા નથી. પણ રાહનું નંગ પહેરવાથી નોકરી ભળી નહિ એમ તે જ્યોતિષી કહેતા હતા. રાહુનો કયા શુભ યા અશુભ આડ જોકે શુભ સંયંધ છે તે એમણે જેવું કે વિચારું નહોનું. રાહનું જીવન કંગળ ગણ્યાય છે. માટે તેવું જીવન જીવવાથી ફાયદો થયો એમ એમનું માનવું હતું.

ને આ હડીકલ સત્ય હોય તેઓનેનો થુક નથોણો. હોય તેણે શુદ્ધનાં જેવું લહેરી, હેસ્ટી, આનંદી, માલ્લાં જીવન જીવનું અને મંગળ એવો હોય તો મંગળનાં જેવું લડાયક, કોધી, તામસી, આવેશવાળું જીવન જીવનું ને શાની એવો હોય તો ખૂબ વેઠ કરવી, ગમગતિન રહેવું, ઉદાસી ગાનવું વગેરે વગેરે બાળતો ગળ ડિતરે એવા તો નથી.

આ અધી ચર્ચાનો સારાંશ એક જ યોગ્ય લાગે છે કે જે 'અહ' કુંળા જોઈને ઇશ્વરાથી થાય એવું નક્કી કરવું અને તે અહનું નંગ પહેરવું. નંગ પહેરતાં પહેરાં તેની વિધિસર પૂલ વગેરે બહું જ કરવું. તે અહનું નંગ પહેરવું. નંગ પહેરતાં પહેરાં તેની વિધિસર પૂલ વગેરે બહું જ કરવું તે નંગને યોગ્ય ધાતુમાં તે જરૂરું, ને પક્કી રોજ જ તેની પૂલ જ્ય ને મંત્ર પાડ કરવા. કેવળ નંગ ધારણ કર્યું એટલે ઇણ પ્રાપ્તિનો ચમતકાર થવો જ જોઈએ એવું માનવું હીક નથી. નોકરી માટે ઓફિસમાં જર્દ એસી જ રહીએ તો નોકરી ભગતી નથી. એંકમાં નાણ્યાં લેવા જર્દ એ તો સીધા રીતે તરત નાણ્યાં ભગતા નથી. અમુક વિધિ તો કરવી જ પડે છે. તેમ ટિકિટ કીધી એટલે આગગાડી આવવી જ જોઈએ ને તેમાં જરૂર્યા પણ ભળવી જ જોઈએ એવું

નથી. વિધિસર પૂજા કરેલું નંગ પહેલું તો તેની શાજ સેવા કરવી જ જોઈ એ.

અહોના મંત્ર જાપના મંત્ર તથા સ્તોત્ર પ્રથમ વિલાગમાં આપ્યા છે. કૈનો પોતાના ખર્મ પ્રમાણે જુદા જ મંત્ર જાપ કરે છે તે નથી પ્રમાણે છે.

સૂર્ય અંગે સર્વતું નંગ પહેલીને રાતાં વચ્ચે તથા રાતીં નવકારવાળી ધારણું કરી પૂર્વ અથવા ઉત્તર દિશા તરફ બેસીને સવારમાં ‘ઉંઘણી પદ્મપ્રભુ નમરતુભ્યમ्’ મમ શાંતિ ! શાંતિ !’ એમ એકવાર બોલી એક મજૂડો મૂક્તા જવું ને માળા પૂરી કરવી. બની શકે તેટલી માળા કરવી.

મંત્ર નડતો હોય એમ લાગે **તેજધોળામાર્ગ** ધોળા નવકારવાળી ધારણું કરીને ‘ઉંઘણી પદ્મપ્રભુ નમરતુભ્યમ्’ મમ શાંતિ ! શાંતિ !’ એમ બોલનાં ઉપર મુજબ માળા કરવી.

મંગળ નડતો હોય એમ લાગે તો ‘ઉંઘણી વાસુપ્રભુ નમરતુભ્યમ्’ મમ શાંતિઃ શાંતિઃ’ એમ બોલતાં ઉપર મુજબ માળા ફેરવવી.

શુદ્ધ નડતો હોય તો પીળાં વચ્ચે અને પીળી નવકારવાળી ધારણું કરી ઉપર મુજબ ‘ઉંઘણી શાંતિનાથ પ્રભુ નમરતુભ્યમ्’ મમ શાંતિઃ શાંતિઃ’ એ મંત્રથી માળા ફેરવવી.

શુક્ર નડતો હોય તો ધોળાં વચ્ચે, ધોળા નવકારવાળી ધારણું કરી ‘ઉંઘણી સુવિધિનાથ પ્રભુ મમ શાંતિઃ શાંતિઃ’ એ મંત્રથી કાંબ કરવું.

શાનિ નડતો હોય તો ‘ॐ હ્રિ મુનિ સુવત પ્રભુ, નમસ્તુભ્યમ्
મમ શાંતિઃ શાંતિઃ’ એ મંત્રનો ઉપયોગ કરવો.

રાહુ માટે ‘ॐ હ્રિ નેમિનાથ પ્રભુ નમસ્તુભ્યમ् મમ શાંતિઃ શાંતિઃ’
એ મંત્ર કાનમાં લેવો.

કેતુ નડે તો લીલાં વસ્ત્ર, લીલી નવકારવાળી ધારણુ કરી
‘ॐ હ્રિ પાર્વતીનાથ પ્રભુ નમસ્તુભ્યમ् મમ શાનિઃ શાનિઃ’થી કામ કરવું.*

૬ :

જીવનદાતા અહુ (લાઈફ સ્લોનેટ) ને સંસ્કાર અહોનાં નંગા

જીવનદાતા અહુ અથવા લાઈફ સ્લોનેટ સર્વાયર નક્કી કરવાની
જરૂર છે. જો મનુષ્યનું જીવન દરેક રીતે નથ્યાં જતું હોય તો તેણે
આવા અહુનું નંગ પહેરવું વધુ ચેયાય છે.

પાશ્ચાત્ય જ્યોતિરીયો જીતાળનાં ભર્ગો ધારણુ કરવા અંગે
પોતાના અભિપ્રાય આપે છે. દરેક હિવસે અમૃત અર્થ સિદ્ધિ કરવા
તે હિવસને અતુકૃપ નંગ પહેરવા સૂચને છે. તો રેષસ વગેરેમાં વિજ્ઞય
ભેળવવા કોઈક જુદાં જ નંગ પહેરવા સૂચના કરે છે. કદાચ આ અંગે
કોઈક ભૂમિકા હશે પણ જો એવું હોય તો દરેક વ્યક્તિ આ રીતે
નંગ ધારણુ કરવાથી વિજ્ઞય બને જ ! ! !

‘આ એક પ્રકારની વેલાણ છે. “મારાજ ! હું ધણી જ હુઃપી
હું. જરાયે ભગવાન કામ કરતું નથી. કંદળી ગઈ છું. કોઈક વેરતું
નંગ પહેરવા કહેણી. પહેરી નાખું. ચિત્તા તો ભટે” આવાં વાક્યો
સાંલળાને મારાજ કુંદળી જોઈ અહુનું નંગ નક્કી કરે છે. પણ
પરિણામ શૂન્ય આવે છે.

* આ મંત્રો નરચંદ જૈન જ્યોતિષ પ્રકાશ અંધમાંથી લીધા છ.

હવે ધન લખ કુંઝા લો. એમાં ધન લગ્ન છે, મેપનો સર્વ છે, કક્ષનો ચંદ્ર છે. તો સામાન્ય સુખ માટે ને હૃદાખ દૂર કરવા કશું નંગ પહેરવું? લગ્ને અહું નથી ને લગ્નેશ શુદુ છે. સર્વ બળવાન છે ને ચંદ્ર બળવાન છે. જે ગુરુ નિર્જળ જ હોય તો સર્વ કે ચંદ્ર જે વધુ સ્થાનબળી હોય તેનું નંગ પહેરવું જોઈએ, પણ ગુરુ જ બળવાન હોય તો તો ગુરુનું જ નંગ પહેરવું. ગુરુ બળવાન અટલે તે ધન લગ્નને જોતો હોય કે આજ્ય ભુવનને જોતો હોય. જેનું આજ્ય સુધર્યું તેનું સર્વ સુધર્યું. તેમજ પહેરવું સુખ તે જાતે નર્યાં એમ આનવું. ધન લખ ન હોય છતાં દેદારાને બળવાન ગુરુ જોતો હોય કે હેઠ આવના સ્વામીના શુભ યોગમાં હોય તો પણ ગુરુનું નંગ પહેરવું.

શુરુના નંગની અહુતા : ગુરુનું નંગ કોઈને નુકશાન કરતું નથી. તે સર્વથા શુભ છે. એમ અમારું આનવું ને અનુભવ છે. બીજે અદ નડતો હોય છતાં ગુરુનું નંગ ધારણું કરવાથી ને વિધિસર રાખવાથી અસુક તાડાત ભણે છે. પણ દરરોજ તેની પૂજા કરતો પહેલાં અન્ય અહુંની મારી અસરથી અલિંગ રહેવા માટે સહાય માગનારો સંકલ્પ કરવો. પ્રથમ એ થાય કે શનિ કે મંગળ કે સર્વ કે રાહુ નડતો હોય તો ગુરુ સહાય ડેવી રીતે કરે?

વ્યવહારમાં આપણે જોઈએ ધીએ કે હૃદ્દ ભાણુસો સાથે તકરાર થાય તો તેને નમ્બાથી તે વધુ જોર કરે છે. તેની ગુલામી સ્વીકારીએ (જેમ ઉપર રાહુના નડતરના પ્રયોગનું દ્યાંત આખું છે તેમાં વર્ષાધ્યું તેમ) તો કદાચ ઇણ ભણે પણ હૃદ્દ ભાણુસનો પરાજ્ય કરવા બળવાન સારી વ્યક્તિનો આશરો લઈએ તો સકળતા ભણે છે. તેમ જે કુંઝામાં ગુરુ બળવાન ગમે તે રથાને હોય તો તેનો નંગ ધારણું કરવાથી જપ, તપ કરવાથી સારું ઇણ ભણે, કષ્ટ તો દૂર થાય. અહું જોતાં તો અમારું રૂપણ મંત્રય તો એ જ છે કે ગમે તે અહું નડતો હોય તો ઈષ્ટદેવની પરમાત્માની આરાધના, પ્રાર્થના, જપ તપ કરવા, કેમકે અહો પરમાત્માએ બનાવ્યા છેનું તે તેના અધિકાર

નીચે કામ કરે છે. જે તેને સાધીએ તો અહુ શું કરી શકે ? રાજનો સાથ હોય તેને કોણું છેડી શકે ? છતાં જેમ પરાવાળાને રાજ રાખવો જોઈએ તો તે કોઈ હિસ્સ ઉપરીને જાંબેરે નહિ તેવા વિચારથી અહોની આરાધના કરવા હોય તો કરી શકાય પણ તેમાં ગુરુ વધુ પ્રાધાન્ય બોખવે છે, કારણ કે—

ગુરુ એ જીવ છે ! તે 'વિવિંબર' સમજું એફ પંડિત છે, અહોની પીડા હરનાર છે, સૌભ્ય છે, દ્વારાવાન છે. નક્કતોને અધિપતિ છે. તેમ તેને ભીજુ અહો પણ બાધા, કષ્ટ કરતા નથી. તેને હેવા રક્ષે છે (જુઓ પૃષ્ઠ ૬૨) ટેવોનો અધિપતિ છે, ટેવોથી પૂજન્યલો છે, વગેરે વગેરે જોતાં જે ગુરુને પૂજે છે તેને કોઈ પણ અહુ હેરાન કરી શકતો નથી.

આમ હોવાથી ભીજુ અહો નાખા છે એવું લાગે તો પણ ગુરુની આરાધનાથી તે કાંઈ કરી શકતા નથી. ગુરુ આવરદા આપનાર છે. લક્ષ્મી આપનાર છે, સંતાન આપનાર છે. રાતન આપનાર છે. આનાથી વધુ શું જોઈએ ! શનિ આવરદા અહુ મનાય છે, પણ ગુરુ આવરદા રક્ષક છે. મંગળ ડોધી છે પણ ગુરુ સતત પ્રશ્નાત છે. મંગળ રોગકૃત—રોગનાશન—રોગ કરનારો ને રોગ નાશ કરનારો છે પણ ગુરુ તો નીરાગી રાખનાર છે. પૃષ્ઠ ૬૨માં છુદો જ્યોતિ નંબો. વિશ્વ પરિસ્થિતિમાં પણ તે શુદ્ધ ઇણ આપે છે. એને છંદેલાથી તે કોધી થઈ હેરાન કરનારો પણ ગણુંયે છે.

ગુરુ એકલો આ પ્રમાણે ઇણ આપે છે. શનિ કે મંગળ રાહુના અશુલ યોગમાં હોય તો ગુરુ નિર્ઝણ ગણ્યાય છે પણ પરમાત્માનું શરણ લઈ તેની શુદ્ધ ભાવથી સુતિ કરી જપાદિ કરીને ગુરુને બળ આપવામાં આવે તો ભીજુ નેણ અહોનાં ઇણ પરિપાક પામે નહિ. એમ અમારું માનવું છે.

કુંડળામાં ગુરુ હેઠલાનો ભાલિક અની હેઠલાવને ગમે તે ભાવથી જોતો હોય, અથવા સ્વઅહી કે ઉંચ્યનો થઈ હેઠલાવ, આયુર્વર્ધવન

વગેરેને જેતો હોય તો બીજા નથોણા યોગોને હબાવી હેવા ગુરુતું જ શરણું લેવું વહુ હીક લાગે છે. ચુર મંગળ, રાહુ શનિના યુતિ, ડેન્સ કે પ્રતિયોગે કે તેની રાશિના યોગે નથોણા પડે છે છતાં છાટ્ટ હેવની ઉપાસના સાથે ગુરુની ઉપાસના નંગ વગેરે ધારણું કરી કરવામાં આવે તો તે અવસ્થા કલપાદાયી થાય. તો પણ ગુરુને ખુદ, શુદ્ધ, ચંદ્ર જેવાનો શુભ સંબંધ હોય તો ઇન્હે વધારે સારું મળે જ.

૭ :

નંગ શહેરનારે પાળવાના નિયમો

કેવળ નંગ પહેંચું એટલે ઇન્હે મળવું જોઈએ એ માન્યતા જોઈ છે. નંગ પહેરનારે વિધિસર પૂજા જાપ વગેરેથી બળવાન બનેલા નંગની પ્રતિહિન વિધિસર પૂજા કરી શુદ્ધ રાખતું જ જોઈએ ને તેની સ્તોત્ર, જાપ વગેરેથી કૃપા મેળવવી જોઈએ તો જ તે ઇન્હે આપે.

સર્વાંતકમાં તો કલ્યાં છે કે જોકોઈ જ રવિવારેસનમાંસ, મહિરા વગેરતું લક્ષણું કરશે તે સાત જન્મ સુધી રોગી રહેશે અને દરેક જન્મમાં દરિદ્રતા પામશે. જે કોઈ સ્ત્રીનો સહનાસ, હાર, માસ, તેલનો ત્યાગ રવિવારે કરશે તેને વ્યાધિતું હુંઘ નહિ ને તે દરિદ્ર શરે નહિ.

આ હડીકલ ધાર્ણ ખરે દરેક થાક માટે જાણુવી. શનિનું નંગ ધારણું કરનારે તો વધારે સંબંધ રહેવું ગરુડતું છે. શનિને હતુમાનનો સંબંધ છે. ચારિચ્યશુદ્ધ સનિશેષ ભાર્ગ છે. શનિ હતુમાનના પગ નીચે દમાયલો છે ચાદી તે જ્યાં સુધી ધારણ થાય ત્યાં સુધી શારીરિક અનસિક અલચર્યની અપેક્ષા રાખે છે. ખાંત રાખીને કામ કરનાર, મહેનતુ, પ્રમાણિક, નિખાલસ, સરળહદ્ધી વ્યક્તિને, નિયમો તથા આચાર વૈચાર ને શુદ્ધતા રાખનારાને વહુ સહાય કરે છે. તેસને હિંસે આવી કોઈ વ્યક્તિ શનિના નંગની

શરીરપત્રથી પૂલ કરે તો તે સુખો થાય છે. જે કે શાન આપનાર અહે શુદ્ધ ગણ્યાય છે પણ આધ્યાત્મિક શાન આપનાર શનિ છે. સર્વને તેજ પ્રિય નથી, શનિને છે. કેટલીક વ્યક્તિત્વ શનિવારે તેજ ચોળાને એસી રહે છે એનો અર્થ નથી. નેમ તેલનો અર્થ-શુદ્ધતા રાખવી એ કરવાનો છે. તેજ સનાનથી શરીર શુદ્ધ બને છે. તેજ ચોળવાથી રક્ત પ્રચાણ થયાયો વહે છે. તેજ ચોળવાથી ગરમી આવે છે. તેલથી વાયુ નાશ થાય છે, શરીર શમે છે. તેમ શનિને કાળો રંગ ગમે છે માટે કોલસાનો જ ઉપયોગ કરવો એવી ધૂન પણ રાખવી નહિ. કાળું વખ્ત પહેરવું એ હીક. કાળા ભગ કે અડદ આવા એ હીક. પણ તેલમાં તળેલાં વડાં જ આવા નેથી આપણું કષ્ટ તળાઈ જઈ નાશ પામે એવી અમણ્ણ સેવની નહિ. લોખંડના પારવા પર જ એસવું એવી ધૂન રાખવી નહિ. કાળા રંગના ઓરડામાં જ એસી રહેવું કે અંગરામાં જ રહેવું, કાળા વેગણ જ આવા વગેરે વગેરે ભાખનો થુદ્ધ બહારની છે. શનિનો રંગ કાળો કે લુચાસ પડતો છે આથી તેવી કોઈક નંગની વસ્તુ ધારણું કરી. તેમાં શનિનું ધ્યાન ઘરી શનિ સાથે એકાગ્રતા કરી એ જ મુખ્ય હેતુ ધ્યાનમાં રાખવાનો છે.

કેટલીક વાર કોઈ કોઈ રહીયા વ્યક્તિત્વો નંગ અને રંગ ચાંગ વેલી હોય છે. અને ભગરામાં જિતરે નહિ એવી રીતે કામ કરે છે તે કેળા લસનીય નીવડે છે. કોઈક ગૃહસ્થને કોઈ એ નવયજ્ઞની શાન્તિ કરવા પૂલ રિવિ કરી તેમાં નવયજ્ઞની વીઠી પહેરવા સ્થયના આપી. તે મુજબ નવયજ્ઞની વીઠી પહેરી. પણ તેને લાગ્યું કે અહોના રંગ પ્રમાણે કષાં પહેરવાને સુરાએસવાના એઓરડાનો રંગ પણ એવો રાખવો. આથી દર વારનાં જુદ્દા જુદ્દાં રંગનાં અહો પ્રમાણે, કાળાં, પીળાં, લીલાં, ધોણાં વગેને રંગના કપડાંની જોડ કરાવી તેમજ અરતા એઓરડાના રંગ પણ બહલ્યા. ઘરમાં નવ એઓરડા તો મળે નહિ આથી એક એઓરડાનો રંગ પીળા કાયમ રાખ્યો પણ પીળ ચાર એઓરડામાં પાસે પાસેની લીલાના રંગ જુદ્દા રાખ્યા એટલે એક

ઓરડામાં ભાજુ ભાજુની એ લીતો રાખોડી રંગની તો એ લાલ રંગની એ કાળા રંગની તો એ છાણના રંગની એમ કર્યું. ને જે વાર આવે તે વારે તે જ લીત સામે મોં રાખીને જ બધું કામ કરે. પણ ચાર સાત ને અહો નવ આથી રાહુ કેતુ માટે એણે ઓરડાની સિલીગો પસંદ કરી !! અને આરામભુરસીમાં એસી જાંચે નજરે કામ કરવા માંયું. પરિણામ હતું ત્યાં જ. જ્યોતિપશાસ્કને છેવટે એમણે વખેડવા માંયું.

આ રીતે એક ગુહસ્થે મોટરના રંગો જુદા જુદા રાખ્યા. ચાર મોટરો તો હતી. અહાર રંગ જુહો અંદર જુહો !!!

એવી રીતે અહ રાજ થતા નથી. ભર્યાદામાં બધું ડિક, તેમ નંગ અને રંગમાં કોઈક અન્ય ચ્યામટકાર છે ને તે કરી શકાય છે એવી માન્યતા જિભી કરે. કેટલીક વ્યક્તિઓને સુખના અધ્યાય છે. “તમારે આ અહની વીઠી પહેરવી. અરાયર સાફ કરીને નોકરી માટે મળવા જવું. સાહેય જોડે વાત કરતાં યુક્તિપૂર્વક તમારી વીઠી ને નંગ પર સાહેયની નજર પડે એવી યુક્તિ કરને. તમે વારે વારે વીઠીને ફેરબને વાત કરતાં તમેજ વીઠીનું નંગ જોયા કરને. પછી જુઓ ચ્યામટકાર. સાહેય અંગાઈ જશે ને તમારું કામ સિદ્ધ થશે.”

મોટે આગે આવા કામ સિદ્ધ થતાં નથી. મારણ, મોદન, સંભાળ વગેરે સિદ્ધ માટે નંગને અહેના રંગ નથી.

૭ :

સુર્યાનું નંગ

પ્રકરણ ઇમાં જાણાયું છે કે મોટે આગે યુકું જ નંગ વધારે સરળ ને સીચું રહે છે. તે નંગ પહેરવાથી તુકસાન તો થતું નથી. કેવાં મતે સુર્યાનું નંગ લાઈ પ્લેટેડ ગણ્યું એવી સુખના રજૂ થઈ છે. કારણું કે યુકુ જીવ છે પણ સર્વ પ્રાણ છે એમ જન્માય છે.

‘ઉળામાં સૂર્ય, ચંદ્ર અને હેહાવતનું બિંદુ મુજબ છે. ચંદ્ર તો ઓપયણ આથી તેને લેવાતો નથી. મન જોડે તેનો સંબંધ છે ‘ચંદ્રમા નન્સોન્નત !’ એ પુરુષ સ્ક્રિતતું વાક્ય છે પણ ચંદ્ર નિર્જળ બને પારે ભગવને બગડે. ચંદ્રનો અધિકાર ‘અન’ પર છે. ચંદ્ર રાહુ રસ્ત કે અસ્તનો કે પાપયણ પીડિત હોય તેને બગડેલો મનાય. ને તે બગડે એટલે મન બગડે, અન બગડે એટલે શારીરિક ને માનસિક હુરસ્તી બગડે એમ થયું. પણ તેનો ઉત્તર છે કે ચંદ્ર, પૃથ્વી વળે રથા જ અહે સર્વભાંથી ઉત્પન્ન થયા છે.

આદી શાંકા થશે કે મંગળને ભૂમિપુત્ર કંદો છે એટલે મંગળ પૃથ્વીભાંથી ઉત્પન્ન થયો છે પણ એમ હોય તો ચંદ્રની ભાક્ત તેણું પૃથ્વીની પાછળ ફરતું જોઈ શે. પણ તેમ નથી, લાલદું ચંદ્ર પૃથ્વીની પાછળ ફરે છે. અહું જેતાં ચંદ્ર ભૂમિપુત્ર છે ને મંગળ તો ભૂમિનો સહોદર છે. શા માટે મંગળ ભૂમિપુત્ર કહેવાયો છે તે સમજતું મુશ્કેલ છે. અહીં મંગળના મંત્રનો વિચાર કરીએ તો ‘ધરણીગર્ભસંભૂતમ્’નો અર્થ “ધરણી-પૃથ્વીના ગર્ભભાંથી ઉત્પન્ન થયેલો.” થાય છે. તેમ ધરણી નેના ગર્ભમાં છે તેમાંથી ઉત્પન્ન થયેલો એવો અર્થ પણ થાય. ‘ધરણી સર્વના ગર્ભમાં હતી એટલે ધરણીગર્ભનો અર્થ સર્વ થયો. કદાચ આ અર્થ મારીમચ્યડીને જાઓ કરવામાં આવે છે એમ લાગશે, છતાં હડધૂત કરવા જોવો નથી કેમકે મંગળ સર્વની આસપાસ ફરે છે ને મંગળની જેમ પૃથ્વી પણ પહેલાં જવાળામુખો પર્વતોથી ભરેલી લાલચોળ હતી તે કંશઃ ઢાંડી પડતાં હાલતું સ્વરૂપ પાણી છે.

આમ હંવાથી ‘સર્વ’ એ સર્વ અહો પર અધિકાર ધરાવે છે. સર્વભાંથી જ અન્યા અહો ઉત્પન્ન થયા છે. પૃથ્વી પણ અહો છે ને તેને પાશ્ચાત્ય જોશાયો. ‘દ્વાર્યુન’ તરીકે ઝૂકે છે. ને પૌર્વાત્ય વિદ્યાનો પણ તેની ગણુતરી કરવા માડ્યા છે. “ચાર સેન્ટે એક અંશ ફરે છે” ને

તેથી અમુક ન સમજય એવાં ક્રિ માનવોને ભળે છે તે આ એ
ભળે છે એમ ભરાસના જ્યોતિષ ભાર્તીક કૃષ્ણમૂર્તિ માને છે.

આમ સર્વ ‘ગ્રાણ’ પર અધિકાર રાખનાર હેવાથી થરીર-ન
ચગેરે પર અધિકારી છે માટે તેને જ ‘લાઈફ્લેનેટ’ ગણ્ણી તેનું
નંગ પહેરવું જેથા ખીજા નથી અહોતું નથીનું ક્રિ ન ભળે એ
અનાવવા પ્રયાસ થાય છે.

આદ્વિત્ય હૃદય પૃષ્ઠ ૧૬ મે આપેલું તેનો શ્લોક ૧૩ મે ને ૧૪ એ
જુઓ. તેમાં ૨૫૪ છે કે સર્વ, ઈદુ, મંગળ, ઝુદ્ધ, ચુદુ, શુ
(કવિ), સૌરિઃ (શનિ), વિદ્વિંતુદ (રાહુ), કેતુ, (કાળ-ને કાલાત્મક પ્રલા
દે અને છેવટના શ્લોકો પણ જુઓ, જેમાં લઘ્યું છે કે રવિવા
સર્વનાં નામનો પાડ કરવાથી “પીડાશાનિતર્બવ્દસ્ય અહાણ્ણો ચ વિશેપતઃ
અધી પીડા નાશ પામે પણ ખાસ કરીતે અહોની પીડા નાશ પામે એ

માટે કોઈપણ અહોની પીડા થતી હોય તો સર્વનો આદ્વિત્ય
સુદ્ધયનો પાડ કરવો ને સર્વતું વિભિન્ન પુનિત નંગ ધારણ કરવું.

આ અજમારવી જેવું ચુદુનું તો અમે અજમાંધ્યું છે ને વણુનું
તેથી શાયદો થયો છે. મને પણ થયો છે. જો કે મારો તો હેડાવિપતિ
ચુદુ જ છે ને તે હેઠ સ્વામીને જેય છે. પણ જેને તેવું નથી તેવા આહોને
પણ શાયદો થયો જાણ્યો છે-તાત્કાલિક, ડોકટરના ઈંજેકશનની અસર
કરવો નહિ પણ લાયે સમયે.

કુદાં મારા નંગતી એક અન્યાન્યી લાગે એવો પ્રસંગ આલેખ
-મારી ૨૪ વર્ષની ડાંમરે મને મારા સંબંધી વહિલે ગુરુની વીરી કરાન
આપેલી કેમ કે તે વખતના મુંબઈ ધારાસલાના નડિયાલાના સભ્ય સ્વ.
દાહુલાઈ દેયાઈ જેને જ્યોતિષનો શોખ હતો તેણે મારો લાઈફ્લેને
ચુર છે માટે મારે તે પહેરવો એવી સુયના આપેલી. મારી પાંચ
ગુજરાત નંગના ને વીરીના પૈસા નહોંતા તેથી તે વહિલે તે વીરી કરાવી

આપી પછી તે મેં અદ્વાથી પહેલી. ગ્રથમ વાર હું એમ. એ.ની પરીક્ષામાં નાપાસ (કમનસીય યોગે—ને અહીં લખવા જેવું નથી) થયલે તે હું અદ્વય ગ્રથાસે છ મહિનાના ભાગ્યાતુટ્યા નવા અદ્વયાસ-ક્રમમાં (એ વર્ષનો અદ્વયાસક્રમ ખરો પણ એકવાર નાપાસ થાય તે તેને માટે એક વર્ષનો અદ્વયાસક્રમ ચાલુ રહે ને ખીજું વર્ષનો નવો કરવો પડે) પાસ થઈ ગયો. ચિવાલ થયો, લગ્ન થયાં. નોકરી નહોતી ભળતી, તે ભળી. આ શુરુતું નંગ વર્ષ પંચ્યીસ પછી (ગુરુના એ પરિક્રમાય પૂર્ણ થયે) હું ગણુપતિ ચોણે ગણુપતિની પૂજા કરી જાહેરો. સારે વીઠીઓ નંગ ન ભલે ! ! પૂજા કરવા એકો તે પહેલાં હતું જ. અધું શોધી વહ્યા. ગણુપતિ પર ચડાવેલી પત્રી પુષ્પ અધું ઝીણી નજરે શોધ્યું.

ઉદ્દેગ થયો. સુરત આવી ચોક્સીને તથાં નંગ લેવા ગયો. એક મહિના બાદ બરાયર એ જ પ્રકારતું નંગ મહિયું. કરી વીઠી કરાવી વિધિસર પૂજા કરી પહેલું. બરાયર એક વર્ષ બાદ હું મારી નિશાળની ઓહિસના ટેલબનું આતું એક અગ્નયાન મત્તું સાઢેન શોધવા એકો પત્ર ન મળ્યો. એટલે આતું જમીન પર ઢાલવ્યું. આનામાં નજર પડી તો એ પાદિયાની વચ્ચે ચણકતું મને કાંઈ હેખાયું. સોચા વડે તે કાઢ્યું. ગુરુ મહારાજ ! મારા ટેલબના આનામાં ને તે પણ એ પાદિયાની દ્વારમાં !

કારકુન આવી ડુતુલથી જોવા લાગ્યો. ને એલ્યો, ‘સાહેબ ! તમારું તે વખતે નંગ ખોવાયું હતું તે કારણો મૂકૃતાં લેતાં આ આનામાં પડી ગયયું, બીજુ કાંઈ નહિં’ મેં ઇછું કે, ‘અને પણ તે આ એ પાદિયાની દ્વારમાં ?’ ધર્શનેચા ગુરુહેવ પવાર્યા

આ વીઠી હમણું વર્ષ પર સવારે પાંચ વાગે સ્નાનાદ્વિકાર્ય આટે પથારીમાંથી જાહીતાં જનોઈએ બાંધી. અન્યત્ર કાંઈ ગયો. નહિ. નાહીને પૂજા કરતાં ગુરુની પૂજા કરવા વીઠી જનોઈએથી

લેવા ગયો તો ન અણે !! ! બાથડમભાંથી ગદરમાં જય એવી જગ્યા નથી. ખૂબુખાંચરે ભરાઈ રહે એવું નથી. આખે ઓરડો, બાથડમ બધું એવાણિબાર સાછ કરાયું. ગુરુ મહારાજ વાંઠી સાથે ગયા. નવા મહારાજ ને નવી વાંઠી આણી છે !!!

તાત્પર્ય કે ગુરુ યા સર્વને લાઈ ગ્લેનેટ માનો પણ તેનું નંબ વિધિસર પુણ કરેલું પહેરી રહાય ને રોજ તેના પાઠ અંગ્રેઝ થાય તો અન્ય અહોની મીડા ન થાય એવું અનવા સંભવ તો ભરો. આ એ અહોભાંથી કોઈનું પણ રક્ષણ આ રીતે લેવું વધુ ચોગ્ય છે. બાકી જેમ તેમ કુંઝામાં નંબ અહુ કે રથાન અહુ જોઈને નંગ પહેલું એ હિડ નથી. કોઈ જોશી સર્વ, તો કોઈ ચંદ, તો કોઈ મંગળ એમ સાતે કે નવે જોશાના મતદેર પડે એકલે સાતે વારે સાત નંગ પહેરવાને ને સાત વાર કરવા એવું થયું. જાણુંતી વાત છે કે એક એઈન્ટર પેરિસમાં સુંદર કલા કારીગરીનું તૈલચિત્ર તૈયાર કરી મૂક્યું ને નીચે લાયું, “જેને આ ચિત્રમાં હોય લાગે તેણે ત્યાં નિશાની કરવી.” આ આધારે જે જે ચિત્ર જોવા ગયા તે તે પોતાના મત પ્રમાણે નિશાન કરતા ગયા ને આયું ચિત્ર-ચિત્ર મરીને નિશાનનીના સમૂહ બની ગયું !! તેમ તમે એકવાર કરો ને એક નંગ પહેરો તેનું ઇણ ન અણે એટલે બીજી જોશી બીજે અહુ ને નંગ બતાવે, બીજે બીજે અહુ ને નંગ બતાવે. મતલબ આ મૌંધવારીના જમાનામાં તમને આયું અડવાડિયું એકવાર ખાતા કરીને નવાં નવાં નંગ પહેરવાની તક આપે. અતાજનો બચાવ કરાવે ને બીજુ બાજુ આંગળીની શોકા વધારે !!

સ્વતંત્ર ખુદ્ધિથી વિચાર કરીએ તો અધા જ અહો સર્વભાંથી બહાર પડેલા છે એમ સિધ્ય થઈ ચુક્યું છે. ને તે દરેક અહુ સર્વની આજુઆજુ ફરે છે, સારંશ, સર્વ તેને પોતાની આજુઆજુ પોતાની આઈર્ધેજુ શક્તિના યોગે ફરવે છે આથી તે અહાધિપ તો છે. સર્વનો સ્વતંત્ર વિચાર કરીએ તો તે મહાન અર્જિન કુંડ છે, જેમાં અનેક પ્રકારના

અગિન પ્રેરક રસાયન પ્રવાહો હશે. પૃથ્વી તેમાંથી નીકળી તે વખતે પણ તે આવાં રસાયન પ્રવાહોનો જરૂરી જ હશે. ખીલ ગ્રહો પણ તેવા રસાયન જરૂરી હશે ને પોતપોતાના રસાયન અનુસાર પ્રકાશ દેંકે છે ને રંગ ધારણું કરે છે, પૃથ્વીમાં આવા રસાયનો હંડાં પડતાં પાણીમાં પૂર્ણીના પટભાં પદ્ધતિ રૂપ બની જતાં, ખોદકામ કરતાં આ પદ્ધતો નીકળે છે ને પછી તેના પર લીરાની જેમ કામ થાય છે. જે કે આકાશી અહોની રસાયન ભૂમિ ઉપરાત અનેકવિધ બાધાનો સુર્યના પ્રચંડ અગિન ગોળામાં હશે, જ્ઞાન સુર્યમાળાના ગહોની તે છે એમાં રંકા નથી. આથી સુર્યને અહોનો પિતા કહેવામાં કોઈ અતિશયોક્તિ નથી. એટલે બધા અહોનાં નંબોનું મહાત્મ અને તેનાં રંબોનું આકર્ષણું સુર્યમાં હોય એટલે સુર્યને 'લાઈફ સ્લેનેટ' દરેક વ્યક્તિ માને ને તેની ઉપાસના, નંગ વગેરોનો ઉપયોગ અન્ય અહોનાં નહાતર માટે કરે તો તેમાં કોઈ ખોડું નથી વળી જુદા જુદા રંગના શીથાઓમાં પાણી ભરી તેમાં સુર્યનાં કિરણો. અવેશ છે ને તેથી અમુક રોગો સારા થાય છે એ હકીકતમાં પણ સર્વ મુખ્ય ઠરે છે. લાલ રંગનો શીશો અમુક જ કિરણોને અંહર પ્રવેશના હેઠે, તેમ લીલા રંગનો, લૂંસ રંગનો વગેરે. એમાં પણ સર્વ નીરોગીન્ય રાખવામાં સહાયરૂપ થાય છે. જે અહો છે તેના રંગ અને નંગની સમગ્ર અસર સુર્યમાં છે તેથી જે અહ નહોતો હોય તે અહ એ સુર્યને નિમિત કરી તે. અહની પોડા દૂર ફરવા સર્વ વિધિ થાય એમ માનતારા સહેતર ખોટે ભાર્ગે જતા નથી

૮ :

ખરાં અને બનાવણી નંબો

હુમણું હમણું બજારમાં અનેક જાતના પણ આકર્ષક ખોડો નંબોનો ફાલ વર્ધી પઢ્યો છે. જે કે અહોનાં જે નંબો છે તેનાથી આ નંબો જુદી જાતનાં હોય છે. પણ અહોનાં સાચાં નંગ જેવા જ બનાવણી નંબો પણ

મણે છે. અને થીનાનુભવીએને નંગ વૈચનારા એતરે છે. ખાસ કરીને ગુરુ તથા શનિનાં નંગ લેનારને વિરોધ વેદવું પડે છે. કેમકે ગરજનું જોઈને વૈચનારા ભાવ મનમાન્યો ભાગે છે. લેનારને ખબર પડતી નથી હે નંગ કર્ફ રીતે બનાવટી-નકલી છે અથવા નંગમાં શો હોય છે. દુષ્પિત નંગ ધારણ કર્યાનું કોઈ કણ મળતું નથી.

હોય એટલે નંગમાં નરી નજરે ન હેખાય એવી શાચર, દાણા, તલ, મિશ્ર રંગ, ડણી વગેરે હોય છે. તેમ ડેટલીકવાર નાના નંગતું કેરેટ વજન વધુ હોય છે ને મોટા નંગતું કેરેટ વજન ઓછું હોય છે. વળી જોશાએ પણ આવ્યાં નંગ પાસે રાખ્યાને ધરાડને પોરવે છે અથવા નંગ વૈચનારને ઓલાવી પોતાનું કભિશન (પોખરાજ, નીલમણિ, નીલમ વગેરેમાં) પચાસ, સો ઇપિયા જેઠલું રાખ્યો પુષ્ટળ વખાણ કરીને ધરાડને તે લેવા કહે છે ને ધરાડ લે છે. આમ પોખરાજ જેવું નંગ ત્રણસો ચારસો કે તેથી ઉપર વેચાય છે. પછી પૂજન ને જપનો ખર્ચ ચડે છે. કણ તો ભળવાનું હોય ત્યારે મળે પણ પુણું પ્રથમ તો ખર્ચ ઇપી કણ આહકને અવશ્ય મળે છે.

જેનમ જ્યતિ શાસનમ्

વારંવાર નગો જોનાર તરત જ પારખી શકે છે કે નંગ સાચું છે કે બનાવટી અમારી પાસે શનિનું નંગ હતું તેની કિભત ઘણી જ વિચિત્ર થતી. કોઈ સાતસો તો કોઈ સવાસો, કોઈ પાંચસો એમ કહેતું, આથી નંગ પરીક્ષાક પ્રામાણિક હોય તેની પાસે નંગની પરીક્ષા કરાતીને લેવું. ‘આઈજાસ’ વાપરતાં શાખતું. સાચું નંગ નહિ હોય ને બનાવટી નંગ હશે તો કણ નહિ જ મળે. ને ડેટલાંક તો ગલરાવશે કે મોટા નંગની પૂજન કરી છે તેથી હવે જીવનું કણ મળશે. ગુરુ, શનિ, સુર્યનાં નગો ખાસ ચોકસાઈ પૂર્વક જ લેવાં. થીજાં નગો ખાસ મોધાં આવતાં નથી એટલે તેમાં નકલી નગોનો શાંકુમેળા ઓછો થાય.

પોખરાજ ધોળા રંગનો આવે, સહેજ પીળાશ પર આવે, વધુ પીળાશ પર આવે, પૂર્ણ પીળા હોય એવા અનેક રંગની છાયાવાળા મળે

છે પણ ‘ગુરુ’ કાંચનશનિભમ्’ તે ધ્યાનમાં રાખી મૂર્ખ પીળા પોખરાજ જ લેવા, ઘોળો નહિ ને પોળાશ પર પણ નહિ, તેમ કેસરની પાંદી જેવો વેરો પણ નહિ. કેસર વધુ નાખ્યું હોય ને દુધુ કેતું હેખાય એવો રંગ પોખરાજનો સારો. શનિનાં નંગમાં પણ આવી છાયા આવે છે તેમાં પણ સાવચેતી રાખવી. તેમાં પણ બનાવદી નંગ આવશે. કાળો છતાં ગોરો હેખાતો રંગભૂમિની છાયા જેવો. ને શુદ્ધ નંગની નિર્મણતા જ પ્રકાશી ભિડશે. ધણું સાવચેતી રાખવાની છે.

આવો નંગો જુદા જુદા આકારમાં હોય છે. લંબચોરસ હોય છે. પાસાદાર ગોળ હોય છે. નીચે ચાંકુ આકાર હોય, કાંઈક બનાવદી નંગને નીચે તે નંગના રંગનો ઓપ આપવામાં આવી તે શુદ્ધ લોથ તેવો હેખાવ ઉપરથી કરવામાં આવે છે. આથી ચોક્સાઈપૂર્વક નંગની શુદ્ધતા અંગે આતરી કરતી.

નંગ ચોરસ, લંબચોરસ, ગોળ કયા આકારતું પસંદ કરવું’ તે વિષે સામાન્ય બુદ્ધિ વાપરવાની છે. આંખને ગમે તે રંગ ડે આકાર પસંદ કરવાનો નથી. નંગો અહોનાં છે ને અહોને ખુશ કરીને તેમની સહાય લેવા માટે છે. અહોનો આકાર મોટે લાગે ગોળ જ છે કે કાંઈક ગોળ જેવો છે. ઘિંધરની સુષ્પિરી ઘૂંઘી છે કે સુર્ય અને તેના અહો ને અહોના ઉપરહોં બધા ગોળાકારના છે. મૃદુવી જેવો અહુ કાંઈક મધ્યલાગમાં ઉપસેલો છે એટલે નહિ જેવો કાંઈક લંબગોળ છે. તો પણી અહોનાં નંગોને વિવિધ આકારમાં પહેરવાનો શો અર્થ કે ગોળ યા રહેજ લંબગોળ જ નંગ હોવું જોઈએ. ચોરસ, લંબચોરસ, ત્રિકોણ જેવા આકારોનો કાંઈ અર્થ નથી. અહોનાં ગોળ નંગ પાસા પડેલા હોય તે નિભાવી શકાય કેમ ડે અહોની સપાઠી એકદમ લીરી નથી. પાસા પડેલા હોય તો તે અહોનાં મોળાં યા કિરણો એંચવામાં સારા પડે છે. આવીં નંગો બની શકે તો વાડકી જેવી બેસલુભીમાં

બેસાડવા વધારે સારું. 'નામ' જેવામાં બેસાડવાથી નંગની બાળુભાઈ મેલ ભરાવાની શક્યતા વધુ રહે છે તે તેથી નંગ હૃપિત વધારે થાય, જ્યારે વાડકીની બેસણુભાઈ પાછળનો લાગ સહેલાઈથી સાઝ થઈ શકે પહેરલાં નંગને જેટલું શુદ્ધ રાખી શકાય તેટલું રાખવું.

નકલી નંગા: ઉપર કહું છે તેમ અતુલવે તરત પકડાઈ આવે છે. અનાવણી સેતું વધારે ચળક મારે. અલણુ માનવી લણતરનો તેણ વધુ કરે. એન આવડતવાળો માણસ વટ ખડવા બધી જ આવડતવાળા છું એમ અલુગાં દૂંકે તેવું નકલી નંગેનું છે. આહ્લાદો સરતું જાણી લે છે. ને ઇશ્ય ન મળતાં જયેતિથ શાખી કે જેશાને ઓલાવે છે. એક જાણુને સરસ દેખાતો લાલ રંગનો શુરુ એક હુકાનદારે દશ ઇચ્છિયામાં પોરવ્યે. ઇશ્ય ન મળે તે તો હીંક પણ તે ઘરીદ કરનારને આ નંગ પહેર્યા પદ્ધી હેવું વધતું ગયું. છેવટે અદ્ગાઈને તેણે કાઢી નદીમાં નાખા હીંદ્યા. પણ જે આતું નકલી નંગ શનિ યા મંગળાતું હોય અને ખાસ કરીને જો મૂળવિધિ પણ કરી મંત્ર જ્યા કર્યા હોય તો વધુ હેરાન કરશે. આપણે અહને રીજવવા માગીએ છીએ. નંગ એ અદતું પ્રતીક છે. જેમ હેવતી મૂર્તિ એ હેવતું પ્રતીક છે માતાજીની મૂર્તિએ અનેક છે પણ બધાની સુખાદૃતિ એક નથી. ઘડનારને કહેવામાં આવે કે ચિન આપવામાં આવે કે વર્ષનું કરવામાં આવે તે પરથી તે ઘડે પણ દરેક મૂર્તિમાં શક્તિ તો એક જ સ્થાપિત હોય છે. તેવું જ મહાહેવનાં લિગનું, રામજી વગરે દેવોની મૂર્તિનું હોય છે. આમ નંગ તે અદતું પ્રતીક છે. અહને પકડી લાવી તેનું મૂજજન સતત થઈ શકે નહિ તેથી નંગ લઈએ છીએ. તે જે એઠાં હોય તો અહ જેણી આરાધના કરવા ચંચળીએ તે કઈ રીતે આ જોડા નંગને પ્રતીક તરીકે સ્વીકારે? ને શનિ, મંગળ જેવા તો જીવનું ઇશ્ય આપી દંડ હેવા જ તૈથાર થાય. યાદવા-રથળા અંગેની વાત જાણીતી છે કે એક યુવકને ખીનો વેશ પહેરાની

કથિને પૂછ્યું કે આ રીતે શું અવતરણો ? કોથિ કથિને આપ દીધા કે મુસળ અવતરણો અને તે ચાદ્ર કુળનો નાશ કરશે.

નંગ વેચાતાં લેવામાં જરા પણ ઉત્તરણ કરવી નહિ, ઉત્તરામણ થણે, કદમ્બ વધારે નાણાં આપવાં પડે પણ થેબી જવું. ઈશ્વરનો ભય કે ધર્મમાં શ્રદ્ધા રાખાને વેચનાર જવેરી પાસેથી જ નંગ લેવું ચઢું સારુ.

ઉત્તરેલું નંગા : ડેટલીકનાર ‘સેડન હેન્ડ’ નંગ લેવાય છે. એને પણ અર્થ નથી, સિવાય કે તેવા નંગમાં અહની મુનઃપ્રતિજ્ઞા કરવામાં આવે. આતું કારણ છે.

મંગળનું નંગ એક જણુને પહેરવાનું જોશાચે કહ્યું, કેમકે તેને નીચનો મંગળ આડમા આવે હતો. આ મતુષ્ય ભરી ગયો હોય અથવા તેનું કાસ પતી જવાથી તેણે નંગ બીજને વેચ્યું. જીનમ જીવિત રાસનમ માણુસને મંગળ પાંચમે મુત્ર સ્થાનમાં નડે છે, તો આ મંગળ આ બીજુ વ્યક્તિને કઈ રીતે ફરજ આપે ? મુત્ર કામના-સંતતિ દર્શાથી મંગળ પહેરવા આટે તે મુજબ સંકલ્પ કરીને પાડ તથા જપ કરવાના છે આટે ફરીથી તે નંગની પ્રતિજ્ઞા કરવી ધટે. બને ત્યાં સુધી તદ્વાન નવું અણુ પહેરેલું જ નંગ લેવું એ વધારે સારુ છે. આતું દરેક નંગ આટે સમજવું.

અહુ, નંગ ને કુંડળીનાં ભાવસ્થાન : જનમ કર્ણામાં કયા સ્થાનમાં કથો અહુ પડેલો ને બગડેલો છે ને નેણ કરા આપે છે તેની ખાતરી બુદ્ધિપૂર્વક કરવી. નીચનો મંગળ આડમા આવે અધાને જ માટો પાડતો નથી કે જળધાત કરતો નથી કે માપરેશન કરતો નથી. કયા સ્થાનમાં પડેલો અહુ તે જાતકને કઈ રીતે હેરાન કરે છે તેની ચોકસાઈ કરીને પછી જ તે મહનું નંગ પહેરવું કેમ કે એક વ્યક્તિને

રાહુ પાંચમે છે. હવે પાંચમું સ્થાન વિદ્યાતું છે, સંતાનતું છે, જુગારતું છે, વેપારતું છે, પિતાનાં મૃત્યુતું છે, વગેરે વગેરે આપત છે ને રાહુતું નંગ પહેરવાતું છે. તો વિદ્યા વૃદ્ધિ કરવા આટે નગ પહેરવું હોય તો તે રીતનો સંકલ્પ, તે રીતની પૂજા વગેરે વગેરે કરીને રાહુ પહેરવો. અહીં રાહુ વિદ્યા વિધન ન કરે કે વિદ્યા નષ્ટ કરે નહિ તેવો સંકલ્પ કરવાનો છે. વિદ્યા આપે એવો કરવાનો નથી. વિદ્યા આપવાતું કે જીતાન આપવાતું ડામ શુરૂતું છે. આટે રાહુ વિધન ન કરે તે મણે ને શુરૂ વિદ્યા આપે તે માટે એમ યોગ સાધવાનો છે. આથી સમજનશી કે ભાવને બગાડનાર અહુ જો તે ભાવનો કારક ન હોય તો કારક અહુ તેમજ ભાવને બગાડનાર અહુ બંને પકડવાના છે શુંકે ખીકારક છે. આટે શુંકને ખી પ્રાપ્તિ માટે તથા સાતમા ભાવમાં રહેલો અહુ નિર્ભળ હોય તો ખીના રક્ષણું માટે એમ અહેં સાધવા પડશે.

કેટલીકવાર અહુ નથળો હોય પણું અન્ય અહુની દિનિથી તે નથળો હોય તો નથળી દિનિ કરનાર અહુને સાધવો પડશે અથવા નથળા અહુ સાથે શુલ સંબંધ કરનાર બળવાન શુલ અહુને સાધવો. પડશે, જેમ કે દેહભાવમાં ચંદ ધનનો છે ને તે પર મંગળની દિનિ છે પણ ધનરાશનો સ્વામી શુરૂ ઉત્ત્યનો કે સ્તરાધી છે તો શુરૂની જ ઉપાસના, નંગ વગેરે કરવાં, મંગળનાં નહિ. તેમજ ધારો કે શનિ દેહભાવમાં મકરનો બળવાન છે ને તેના પર મંગળ દિનિ કરે છે તો મંગળની આરાધના કરવાની જરૂર નથી. બળવાન અહુ શનિ દેહભાવનું રક્ષણું કરશે જ. પણ ત્યાં સૂર્ય પડેલો છે ને તે ત્યાંનો સ્વામી છે ને મંગળની દિનિમાં છે તો સૂર્યની આરાધના કરવી. કેમકે બળવાન શનિએ મંગળને દિનિથી ને સ્વગૃહબળથી દાખલ્યો છે એટલે સૂર્યનાં જપતપ વગેરેથી સૂર્ય આરોગ્ય રક્ષણું કરશે.

કેવળ નિર્ભળ અહુ જોતાં જ તેનું નંગ પહેરવું નહિ. પણ અહુ પાપઅહુની દિનિબાળો, શુલઅહુની દિનિબાળો, બળવાન અહુની દિનિબાળો, બળવાન અહુની રાશિબાળો છે કે કેમ વગેરે વગેરે

વિચાર કરીને જ કયા અહનું નંગ તે ભાવનાં કયા ફેણ માટે સાંકુ છે તેનો વિચાર કરીને નંગ લેવું. વિદિસર સ્થાપના કરી રોજ તેની પૂજા, સ્તોત્ર પાડે ને ભાગા ફેરવવી તો ઇણ ભગે. એમ કરવામાં ન આવે તે કાઢતાદીય ન્યાય પ્રમાણે ઇણ ભળી જય તો તો હીંક ને ન ભગે તો પછી જ્યોતિષ શાસ્ત્ર નકારું છે એમ વ્યક્તિ ભાગે.

૫

૬ :

નંગ પહેરવાની અથા

નંગ પહેરવાના ઠયારથી શર થયા તે વિષે તો વેદ-સાહિતામાંથી જાણવા ભગે છે કે દેવોને પણ રહનો **પહેરવવામાં** આવતાં હતાં. એમના મુગદેયમાં શુદ્ધ નંગો રહેતો. રહણ મહારાજાઓના મુગટમાં નંગ રહેતો. પણ આ બંધુ વૈલાવ, શોલા ને આનંદ માટે છે. અહો અગે પુરાણોકલ અને વેદોકા મંત્રો છે પણ તે અહોની આરાધના માટેના સ્તુતિ મંત્રો છે ને તે અહોનાં નગો ને અહોનું પ્રતીક ગણી તેની પુન વિધિ વગેરે માટે છે. અહોનાં નંગ એહલે આ અહનું આ નંગ છે તે તો અહોના રંગના આધારે નકડી થયું હશે ને તે અગે ડિમતી-મૂહ્યવાન् પદ્ધતરો લેવામાં આવેલા હશે ને તેને ઓપ આપો વિશેષ આકર્ષણ બનાવાયા હશે-દેવોની ભૂતિની જેમ.

કુદરતી રીતે જોવા જરૂરી તો ભણિધર નામનું રલ કુદરતી છે. તેમ સંસ્કૃત કવિઓ લખે છે. તેમ ભક્તરતા હાથીનાં કુંભસ્થળમાં મોતી પાડે છે (જે મોતીઓ હાથીને પંનાઓથી ઝપેરીને મારનાર સિંહના નખમાં હાથીનાં કુંભસ્થળમાંથી ભરાઈ જય છે ને સિંહના પંના ચણકે છે). જેમ હીંદુ ડોલસાની એક ઉત્પત્તિ છે ને પાસા પાડવાથી સુરોભિત થાય છે તેમ ખીજ નગો પણ એવા પદ્ધતોની ઉત્પત્તિ હશે. પણ અહો સાથે નંગનો સંબંધ કઈ રીતે બંધાયો ?

હેવમૂર્તિ જેમ અહોની મૂર્તિ નિર્માણ કરાઈ નથી. હેવા બાંહિરમાં રહે ને પૂજન કરવાથી ઇણ આપે પણ અહોનાં બાંહિર નથી. અહો હેવ નથી. દરેક વ્યક્તિને તે અહોની આરાધના કરવા છચ્છતી હોય તે, તે અહોને રોજ જ પાસે રાખ્યા તેની આરાધના કરી શકે એવો એક હેતુ હશે. બીજો, શુદ્ધ-પૂજાવાળાં નંગો તે તે રંગના અહોનાં મોઝાં અહણું કરી અંગુલિ દારા, લઘેશીની રેખા પહાડેમાં પ્રવેશી માનસિક ને શારીરિક ફેરફાર કરીને સારી પરિસ્થિતિ અડો ઉત્થનન કરે એવી અસર કરે. આવા કોઈ શુદ્ધ હેતુથી નંગો શરીર પર ધારણું કરાવવા માંઝાં હશે, જેમ કેટલાક ચાંદીની વીડી ઉપર મહાહેત્રનું લિંગ રખાવે છે, તે કેટલાક લોકોમાં એવું રખાવે છે, તે કોઈક ધંત્ર કોતરાવે છે તેમ.

શ્રીમહ ભાગવતમાં સૂર્ય પૂજન કરનાર સત્ત્રાજિત યાદુને સર્વે 'સ્વયમંતક' મણિ આપો હતો. આ મણિ રોજ સવાલાર સેન્ટું અગ્રટ કરતો ને અકલને આપતો, એટલે પૂજન વિધિ થઈ રહોત્ર પાઠ, જ્ય તપ થઈ રહેતો મણિ પાસે સવાલાર સેન્ટું હેખાતું. સત્ત્રાજિત યાદુ-સલ્લામાં આ મણિ માથા પર પહેરી ગયો ત્યારી સાદ્ધારણ સૂર્ય નેવો લાગેલો ને બધા જ આશ્રમચિત થઈ ગયા. આ મણિનો પ્રભાવ એટલો અથે વર્ષી ગયો કે બધા જ તેના પર તરાપ મારવાની છચ્છા કરવા લાગ્યા પણ કોઈ નો ગજ વાજ્યો નહિ. આ મણિ શ્રીકૃષ્ણે સત્ત્રાજિત પાસે માગ્યો. પણ તેણે આપવાની સાંકે ના પાડી. થોડા વખતમાં મણિ ગુમ થઈ ગયો અને મણિ ચોર્યાતું. આગ શ્રીકૃષ્ણને માથે આવ્યું ને તે મણિ ચોર કહેવાયા. મણિની શોધ કરતાં તે મણિ જાંખુરાન રીતની ગુરુભાંથી શ્રીકૃષ્ણને મળ્યો. ને તે તેણે સત્ત્રાજિતને આપી દીધો.

ગમે તેમ કોઈક પૂજન વિધિ કે આરાધના વિધિની ઉલ્લંઘન યા સત્ત્રાજિતને આવા અમૂલ્ય રતનની પ્રાપ્તિતું અભિમાન કરણું હોય પણ એક વાર આ મણિ તેણે જોયો ને કણ થયું, શ્રીકૃષ્ણ પર વરતુ ભાગી-ભીન અધિકારી હોવા છતાં (કેમકે તે સૂર્ય ઉપાસક સત્ત્રાજિત

જેવા નહોતા) તેથી શ્રીકૃષ્ણ પર ચોરીનું આપ ને જાંખુવાન સાથે લડાઈનું હતું વગેરે પરિણામ આવ્યાં. પણ શ્રીકૃષ્ણની શુભ નિષ્ઠાના સારાં પરિણામ ઇપે સત્ત્વભામા તે જાંખુવતી એ સ્ત્રી રત્ન પણ મળ્યા !

આ પરથી એમ સમજુ તેણ લેવું કે વિવિસર પૂજન કરેલાં ન ગનો હેઅાવ, દંબ, ડોળ, આડંઘર ન કરવો. એની ઇજ પ્રાપ્તિતું અભિમાન ન કરવું, કોઈને વેચવું નહિ. ઉપરોગ થઈ રહે એટલે એને સુરક્ષિત રાખવું તે પ્રતિષ્ઠિત અહની છાયા વિસર્જન કરવી. અથવા તે પવિત્ર નદીમાં પદ્મરાવી હેવું. શેતાનોને આપવું તો પ્રતિષ્ઠિત અહની છાયા ઇરી ઉપરિથિત કરી પહેરવાની સ્થયના આપવી.

સત્ત્વાન્જિતની જેમ વડ પાડવા, નંગનું પ્રદર્શન કરવું નહિ. સામાન્ય શાખગાર હેતુથી હિરા માણેક વગેરેની દીરી, માદળિયું, નેદલેસ, બંગડી વગેરેનો ઉપરોગ ઉપરની આભતમાં આવતો નથી.

અહો અને રતોત્રો

ડોઈપણું અહના રતોત્રમાં નંગ વિષે ઉલ્લેખ નથી. સુંદરુરાણુ, અદ્વિષ્ટ પુરાણુ વગેરેમાં અહોના રતોત્રો છે તે, તે તે અહની અનિષ્ટ અસર નાખુદ કરવા માટે જ છે ને તેમાં તો શનિ જેવા અહની ‘લોહ પ્રતિમા’ કરવાનો ઉલ્લેખ છે. આહિલ્ય હૃદયમાં રામચંદ્ર રાવણુને જીતવા આહિલ્યની રતુતિ કરે છે. મોદી આહિલ્ય હૃદયમાં કોઢ વગેરે રોગો, માથાની વેહના વગેરે નાખુદ કરવા રતુતિ છે. રોગ, વર્ણિ વગેરે કરનાર ને ન કરનાર તરીકે ભંગળની રતુતિ છે, જે રતુતિથી હેવું પણ વળી જાય. નંત્રી રીતે વિદ્યા પ્રાપ્તિ ને વિષ્ણ વિદ્ધારણ અર્થે ગરૂપતિની રતુનિ છે તેવી આ અહોના રતુનિ છે. પણ નંગ ધારણું અથે કોઈ ઉલ્લેખ મળતો નથી.

અહુ મંત્ર જ્ઞય

નંગ ધારણ કરનાર યાસે જોથીઓ નંગતી પૂજન કરાવે

છ. પણ મોટે ભાગે તો જોશી પોતે જ યજમાન માટે નંગાની પૂજા વગેરે કરે છે ને મંત્રના જપ કરે છે. આ મંત્ર જપની સંખ્યા વિલાગ ૧માં આપેલી છે. જે વ્યક્તિ પોતે જ જપ કરવા માગતી હોય તો તેણે મંત્રનો અર્થ સમજુને જપ કરવા જોઈએ.

ઘૌરાખિક મંત્રના અર્થ :

સૂર્યમંત્ર પૃષ્ઠ ૧૪ : (૧) હ્રી (બાહુતિ છે) જાસુદ્ધા પુણ્ય જેવા, ઉત્પ્રે સુનિતા પુત્ર જે મહા તેજસ્વી છે, અધારાનો નાશ કરે છે ને સર્વ પાપ નાશ કરે છે તે દ્વિવાકર સર્વને નમું છું.

(૨) હ્રી અહોમાં સૌથી પ્રથમ આહિય છે ને તે ત્રિલોકનું રહણું કરનાર છે. આ સર્વ ખરાખ જ્ઞાનમાં આવવાથી ઉત્પન્ન થતી મારી પીડાનો નાશ કરેલા.

અંદ્રમંત્ર પૃષ્ઠ ૨૪ : (૧) દહિ, શંખ, ડિમની કાંતિ જેવા, ક્ષીર (દૂધ)ના સાગરમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા, શંકરના સુગરટના અલંકાર ખનેલા સોમ નામના ચંદ્રને નમું છું.

(૨) રોહિણી નક્ષત્રના અધિપતિ, અમૃતની મૂર્તિ, અમૃતના ગ્રાવોવાળા, અમૃતનું બોજન કરનારા ચંદ્રમા અનિષ્ટ સ્થાને આવતાં ઉત્પન્ન થતી પીડાનો નાશ કરેલા.

મંગળમંત્ર પૃષ્ઠ ૪૦ : (૧) પૃથ્વીમાંથી ઉત્તરન થયેલા, વીજળી જેણી કાંતિવાળા, હાથમાં શક્તિ શર્ખ ધારણું કરનારા મંગળને નમું છું.

(૨) પૃથ્વીના પુત્ર, મહા તેજવાળા હમેશાં જગતને લય આપનારા, વરસાદ કરનારા, વરસાદ અટકાવનારા મંગળ મારી પીડાનો નાશ કરેલા.

બુધમંત્ર પૃષ્ઠ ૫૦ : (૧) પ્રિયંગુ પુષ્પની કલિકા જેવા શ્યામ, રૂપમાં અપ્રિતમ બુધ, જે સૌમ્યગુણી હોવાથી સૌમ્ય નામે પ્રાપ્ત છે તે બુધને નમું છું.

(૨) જગતમાં ઉત્પાતિઃ અનતાં ચંદ્રના પુત્ર, મહાન પ્રકાશવાળા, સુર્યને પ્રિય, વિજાત બુધ મારી પીડા હરે.

શુરૂમંત્ર પૃષ્ઠ ૫૮ : (૧) દેવોના અને ઋપિઓના ગુરુ, જે સુવર્ણ જેવા છે, બુદ્ધિમાન છે, તણે લોકમાં ક્રેષ્ટ છે તે બૃહર્ષતિને નમું છું.

(૨) દેવોને સલાહ આપનારા, મોદી આંખવાળા, લોકોનું હિત કરવામાં ભચ્યા રહેનારા, અનેક શિષ્યવાળા ગુરુ મારી પીડાને હરે.

શુક્રમંત્ર પૃષ્ઠ ૬૮ : (૧) હિમદુર્દુષ પુષ્પના રેસાની કાંતિવાળા, દૈત્યોના ક્રેષ્ટ ગુરુ, સર્વશાસ્ત્રનો બોધ કરનાર બૃગુર્સધિના પુત્રને નમું છું.

(૨) દૈત્યોને સલાહ આપનારા, તેમના ગુરુ, પ્રાણુ આપનારા, મહા બુદ્ધિશાળી, તારા અને અહોના પતિ હે બૃગુ ! મારી પીડા હરે.

શનિમંત્ર પૃષ્ઠ ૮૦ : (૧) નીલાચંજન જેવા પ્રકાશવાળા સુર્યના પુત્ર, ધમના મોદાબાઈ, છાચા સુર્યથી ઉત્પત્ત થયેલા શનિ દેવ જે ધીમી ગતિવાળા છે તેને નમું છું.

(૨) સુર્યના પુત્ર, દીર્ઘ લાંબા શરીરવાળા, મોદી આંખેવાળા, ચંદ્રને પ્રિય, ધીમી ગતિવાળા, ચિત્તમાં પ્રસત્ત રહેનારા શનિ મારી પીડા હરે.

રાહુમંત્ર પૃષ્ઠ ૯૩ : (૧) અર્વ શરીરવાળા, મહાબળવાન, ચંદ્ર સુર્યનું માનસંગ કરનારા, ચિહ્નિકાથી ઉત્પત્ત થયેલા રાહુને નમન કરું છું.

(૨) મોટા ભાથંવાળા, મોટા મેંવાળા, લાંબી દાઢવાળા, મહા ઘળવાનું સ્થળ થિયાવાળવાળાં રાહુ ભારી પીડા હરો.

કેતુમંત્ર પુણી ૧૦૦ : (૧) પલાશના પુણી જ્યેષા, તારાએ અને અહોના ભાથાં જ્યેષા (શૈષ), રૌદ્ર, ઇન્દ્ર જ્યેષા વીર તે કેતુને હું નમું છું.

(૨) અનેક ઇપ ને વર્ષાવાળા સેંકડો ને હજારો રીતે જગતમાં ઉત્પાત કરનારા કેતુ ભારી પીડા હરો.

જે અહની શાંતિ ઉપર ચર્ચા કર્યા પ્રમાણે કરવાની હોય, અને વિચારપૂર્વક અહે નક્કી કરો તેનું નંગ પહેરવાનું નક્કી કર્યા પછી અને ત્યાં સુધી નંગ ધારણું કરનારે જ મંત્ર જપ કરવા ને રોજ પૂર્ણ કરવી.

આમ ન થાય તો ફેંત નંગ પહેરવાથી જ તે નંગના અનુભાગ્યે જ અસન્ન થાય.

જન સાઇટ

જેનમ् જ્યતિ શાસનમ्

પરિશીષ્ટ : ૨

દરેક રાશિનો પોતાનો સ્વામીયદ હોય છે એ ગ્રહનું નંગ કે રાત પહેરવાથી શરીર સ્વારથ્ય, ધન, વૈજ્ઞાનિક તથા ઐર્યાર્થની આપ્તિ થાય છે. દ્વાદ્શમાં લાઘિકાં દરેક કામમાં સહાગતા ભળે છે. નોંધરી ધંધામાં ખૂબ લાલ થાય છે અનેનમાં સારા મિત્રો ભળે છે. રાજ્યદરાર તથા કોઈ-અદાલતોમાં માન ભળે છે. નોંધરી ધંધામાં યશ તથા સહાગતા ભળે છે દૂંડમાં રોગ તથા શવુઓનો નાશ થઈ, ત્રિવિધ તાપ દૂર થઈ દરેક પ્રકારનું સુખ તથા શાન્તિ પ્રાપ્ત થાય છે.

રાશિ, તેનો સ્વભાવ, તેનો સ્વામીયદ તથા તેનું પહેરવાનું નંગ વર્ગોએ બાબત નીચે ડોડામાં ફર્યાની છે.

રાશિ	સ્વભાવ	સ્વામી અહ	પહેરવાનું નંગ-રાત
૧. મેય	ચલ	મંગળ	પરવાળું
૨. વૃષભ	રિથર	શુક	હિરો
૩. મિથુન	દિસ્વભાવ	બુધમ જ્યાલ રાશાનું	
૪. કક્ક	ચલ	ચંદ્ર	મેઠી
૫. સિંહ	રિથર	સર્વ	માણેક
૬. કન્યા	દિસ્વભાવ	બુધ	પાતું
૭. તુલા	ચલ	શુક	હિરો
૮. વૃષિક	રિથર	મંગળ	પરવાળું
૯. ધન	દિસ્વભાવ	શુકુ	પોખરાજ
૧૦. મંદ્ર	ચલ	શનિ	શનિ
૧૧. કુંલ	રિથર	શનિ	શનિ
૧૨. મીન	દિસ્વભાવ	શુકુ	પોખરાજ

પરિશાષ્ટ : ૩

અહેણી માડી અસર દૂર કરવા વર્ષગાંઠે દિવસે પહેરવાના નગો
અને રત્નો તેમજ તેમનાથી થતા લાલાલાભ.

અહેણાં નામ નંગ-રત્ન

૧. સુર્ય-રવિ	માણ્ણે
૨. ચંદ્ર-સોમ	મેતી
૩. મંગળ	પરવાણું
૪. બુધ	પાતું
૫. શુક્ર	પેખરાજ
૬. શુક્ર	હિરા
૭. શનિ	શનિ
૮. રાહુ	ગોમેદક
૯. કેતુ	લસણિયો

લાલાલાભ

મિત્રો તેમજ શેઠ કે ઉપરી અધિકારી
લરહિણી લાલ થાય.
ચિતા દૂર થાય, માનસિક શાંતિ ભળે.
અઠગતા તથા વીરતાના ચુણું ભળે
નભ્રતાના ચુણુંબળા, પ્રિય અને હસમુખ
પલ્લીનું સુખ ભળે
શાંકા અને ચિતાથી પર એવું રવારથ્ય
અને દીર્ઘથી ભળે, ધનતી પ્રાપ્તિ થાય.
મન અને આત્માને શાંતિ ભળે, સર્વને
પ્રિય થનાય.
નંગ રાહિણી
આપસિયોને દૂર કરી નની આશાયોનો
સંચાર કરે

અહેણી અસરથી આવતી આપતિઓ દૂર કરવા માસવાર પહેરવાના નગો.

માસ	નંગ	માસ	નંગ
જાન્યુઆરી	ગારનેટ	જુલાઈ	માણ્ણે
ફેબ્રુઆરી	એમેયરસ્ટ	ઓગસ્ટ	ગોમેદક-છત્રપતિ
માર્ચ	એલેક્ટેંડરીટ (મલડ સ્ટોન)	સેપ્ટેમ્બર	નીલામ
એપ્રિલ	હિરા	ઓક્ટોબર	ચંદ્રમણી-એપ્લિ
મે	પાતું	નવેમ્બર	પેખરાજ
જૂન	અમૃતીક-હિરાના	ડિસેમ્બર	પીળા પેખરાજ

ॐ नित्य नियम श्लोक ॐ

* सवारे जगाने हुथेती जेठने जोलवानो १५३४ * *

करात्रे वसते लक्ष्मीः, करभये सरस्वती,
करमूले स्थिते अद्भा, प्रलाते करदर्शनम्.

* शुकुनी प्रार्थना *

युद्धर्थक्षा युद्धविष्णुः, युद्धर्वो भहेयरः,
शुरः साक्षात्परअद्भु, तर्है श्रीयुर्वे नमः

* जग्मीन पर पर मूडता जोलवानो १५३५ *

समुद्रवसने देवि, ! पर्वतस्तानमंडले,
विष्णुपत्नी ! नमस्तुत्यं पादस्तपर्शं क्षमस्वगे.

* दनान करता जोलवानो १५३६ *

गंगा य यसुने चैत्र, गोलावरी सरस्वती,
नर्महे सिंहु कावेरी जलेऽस्मन् सन्निधि कुडे.

* सूर्य प्रार्थना *

आदितेव ! नमस्तुत्यं, प्रसीद अम आस्कर !
दिवाकर ! नमस्तुत्यं प्रलाकर ! नमोस्तुते.

* अद्भादिकेनी प्रार्थना *

अद्भा भुरारिलिपुदान्तकारी, भानुःशशी भूमिसुतो व्युधक्ष;
शुकुश्च शुकुः शनिराहुकेतवः कुर्वन्तु सर्वे अम सुप्रभातम्.

* गोप्रार्थना *

गावे मे अथतः सन्तु, गावे मे सन्तु, पृष्ठतः,
गावे मे हृष्टे सन्तु, गवां भध्ये वसाम्यहम्.

હરકોઈને ઉપયોગી કર્મકંડના ધાર્મિક
 * ગુજરાતી ટીકા સાથેના પુસ્તકો *

પંથદેવ પૂજન વિધિ	૧-૦૦
શ્રી લક્ષ્મી નારાયણ રૂદ્ધ્ય	૦-૭૫
યોગની સાદી સમજ	૨-૫૦
શ્રાદ્ધ કલ્પતર વિધિ	૧-૫૦
(શ્રાદ્ધ કલ્પતર પુસ્તક)	૧-૫૦
બિવાહ કલ્પતર	૧-૫૦
(લગ્નવિધિતું પુસ્તક)	૧-૫૦
માયાધ્યાચી રૂદ્ધી	૨-૦૦
(ગુજરાતી ટીકા સામે)	૨-૦૦
શીવ સ્વરોદ્ધ્ય	૨-૦૦
(શીવ પાર્વતીનો સંવાદ)	૨-૦૦
નવચંડ વિધાન	૨-૦૦
(નડાલા અહેની શાંતિ)	૨-૦૦
ચંડીપાઠ (પૈકેટ સાઈઝ)	૨-૦૦
(ગુજરાતી ચંડીક સાથે)	૨-૦૦
નવનાથ ચરિત્ર લાગ્ રે-૨-૩ સાથે	૬-૦૦
આકાશવાણી ચતુરસુદર માટો ગરખાવળી	૨-૫૦
અસલ જલારામ બાપાના ભજનોના મેટો સંઅઙ્ગ	૦-૭૫
શ્રી લક્ષ્મી સાધના (લક્ષ્મી પૂજન સાથે)	૧-૫૦
શ્રી ગણપતી ઉપાસના (પૂજન વિધિ સાથે)	૧-૫૦
અહૃત નવચંડ સ્તોત્ર (નિત્ય પ્રાર્થનાઓ)	૧-૫૦
રામદેવ ચીરનું આખ્યાન	૨-૫૦
સતાર બાપુના ભજનો (મેટું પુસ્તક)	૫-૨૫
લક્ષ્મી જલારામ બાપા	૨-૦૦
પૂજય ઉંગરે ભજારજની ભાગવત વાણી	૨-૦૦
પવિત્ર પ્રાર્થનાન પ્રતકથાએ	૨-૫૦
આકાશવાણી મેટી સંતસમાજ ભજનાવળી	૨-૫૦

શ્રી હરિહર પુસ્તકાલય : યાવર રોડ, સુરત.

સાયોંત્રમ પુસ્તકો

ભવિષ્ય વેતા	(૨૦૦ ઉપરાંત ચિત્રો હસ્તરેખાનો ગંથ)	૫=૫૦
સ્વાન સિદ્ધિ	(સ્વાનપરથી ભવિષ્યફળ દર્શાન)	૧=૨૫
મારું મવિષ્ય	(ભાગ ૧-૨-૩ સાથે)	૬=૦૦
કૃળાદિપીડા	(મંત્રાધ્યાનનું અદ્ભુત પુસ્તક)	૬=૦૦
જૃહિત સંહિતા	(પરાક્રમાંદી વારોહી સંહિતા)	૮=૧૫
જૃહિતજાતક	(લે. ચંદ્રશોખર કક્ષુર)	૫=૦૦
પ્રશ્ન જ્યોતિષ	(પ્રશ્ન પરથી જ્યોતિષ „ „)	૧=૫૦
હાથની ત્માણ	(હસ્તરેખા પરથી ભવિષ્ય ભા. ૧.૨.૩)	૬=૦૦
સારાવલી	(લે ડૉ. ચંદ્રશોખર કક્ષુર)	૮=૦૦
માધ્યિના ગૃહ રહણ્ય	(લે. કશોધર મહેતા)	૩=૦૦
માધ્યિના ત્રોદ	(લે. જન સાઇટ, .com)	૩=૫૦
માધ્યિના ગાગનમાં	(લે. „ „ „ „)	૨=૪૦
માધ્યિના મીલદામાં	(ભાગ ૧-૨-૩ ગણેન્દ્રશંકર પદ્ધતા)	૧૪=૫૦
માધ્યયકની મવિષ્યવાર્ણી	(મદલી વાક્ય, કાગ વિદ્યા સાથે)	૫=૫૫
લઘુ પારાણારી	(૨માશંકર જોધા)	૨=૦૦
મુહૂર્ત સાર સંગ્રહ અને આગામોધ જ્યોતિષસાર		૪=૫૦
સરળ સામુકિક શાસ્ત્ર	(કાગ વિદ્યા ને રાશિકળ સાથે)	૩=૦૦
સર્વાર્થ ચિંતામણી	(લે. ડૉ. ચંદ્રશંકર કક્ષુર)	૮=૫૦
માપાર્થ રત્નાકર	(લે. „ „ „ „)	૧=૫૫
હોરાસાર	(લે. „ „ „ „)	૩=૫૫
સ્વાન સિદ્ધિ	(સ્વાન ફળદર્શાન)	૧=૫૦
અહુલ પારાણારી	(લે. ડૉ. ચંદ્રશોખર કક્ષુર)	૧૦=૦૦

મી હરિદર પુસ્તકાલય, સુરત